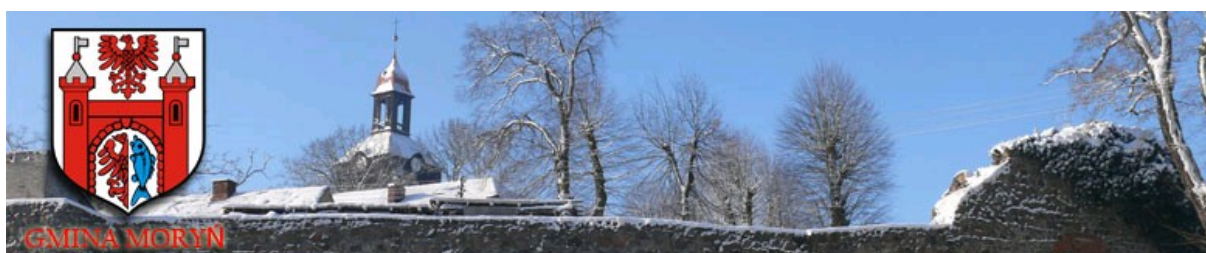

**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

MIASTA I GMINY MORYŃ

OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE

Spis treści

1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE ORAZ MERYTORYCZNE OPRACOWANIA
2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA
3. POŁOŻENIE I CHARAKTERYSTYKA GMINY CEDYNIA
4. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA OBSZARU GMINY
 - 4.1. Położenie i powiązania przyrodnicze obszaru gminy
 - 4.2. Rzeźba terenu i warunki geologiczno- inżynierskie
 - 4.3. Kopaliny
 - 4.4. Gleby
 - 4.5. Warunki hydrologiczne
 - 4.6. Warunki klimatyczne
 - 4.7. Flora
 - 4.7.1. Zbiorowiska leśne
 - 4.7.2. Zbiorowiska zaroślowe
 - 4.7.3. Zbiorowiska okrajków i przydroży
 - 4.7.4. Pozostałe tereny zieleni
 - 4.8. Fauna
 - 4.9. Dotychczasowe zmiany w środowisku
 - 4.10. Struktura przyrodnicza obszaru – różnorodność biologiczna
 - 4.10. Zasoby przyrodnicze, walory krajobrazowe i ich ochrona prawna
 - 4.10.1. Obszary **ochrony gatunkowej Natura 2000**
 - 4.10.2. Cedyński Park Krajobrazowy
 - 4.10.3. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe
 - 4.10.4. Użytki ekologiczne
 - 4.10.5. Pomniki przyrody
 - 4.10.6. Inne obszary cenne przyrodniczo
 - 4.11. Jakość środowiska, zagrożenia środowiska oraz identyfikacja źródeł zagrożeń
 - 4.11.1. Stan czystości wód
 - 4.11.2. Stan powietrza atmosferycznego
 - 4.11.3. Odprowadzenie i unieszkodliwianie ścieków
 - 4.11.4. Zagrożenie hałasem komunikacyjnym
 - 4.11.5. Zagrożenie hałasem przemysłowym
 - 4.11.6. Gospodarka odpadami
 - 4.11.7. Promieniowanie elektromagnetyczne
 - 4.11.8. Zagrożenie powodziowe
5. DIAGNOZA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA
 - 5.1. Ocena odporności na degradację oraz zdolności do regeneracji
 - 5.2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej
 - 5.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania
 - 5.4. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi
 - 5.5. Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń i możliwości ich ograniczenia
6. WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN W ŚRODOWISKU WYWOŁANYCH REALIZACJĄ USTAŁEŃ ZMIANY STUDIUM
7. PRZYRODNICZE PREDYSPOZYCJE TERENU DO KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY

FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNEJ TERENÓW OSADNICZYCH

8. OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH RODZAJÓW UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU
9. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE DLA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY–WNIOSKI KOŃCOWE
 - 9.1. Przydatność terenów dla rozwoju podstawowych form użytkowania
 - 9.2. Przydatność terenów dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska oraz ograniczenia rozwoju związane z koniecznością ochrony zasobów środowiska
10. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

Część graficzna:

1. OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE
 - rysunek w skali 1:10 000 (oraz pomniejszenie w skali 1: 25 000 dla potrzeb publikacji)

1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE ORAZ MERYTORYCZNE OPRACOWANIA

Opracowanie ekofizjograficzne, sporządzone jako opracowanie towarzyszące projektowi zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń wykonano na podstawie art.72 ust. 2 pkt 4 Ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 roku (Dz.U. Nr 62, poz.627 z 2001 r., z późn. zmianami) i zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 roku w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. Nr 155 poz. 1298 z 2002 r.). Przy sporządzaniu opracowania uwzględniono aktualne zapisy innych ustaw wraz z obowiązującymi przepisami wykonawczymi - stosownie do przedmiotu, celu i zakresu opracowania.

Podstawowymi aktami prawnymi, wykorzystanymi przy opracowaniu opracowania ekofizjograficznego są:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2001 nr 62 poz. 627 z późniejszymi zmianami)
- 2) Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100 poz. 1085),
- 3) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. 2001 nr 115 poz. 1229 z późniejszymi zmianami),
- 4) Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. 2000 nr 56 poz. 679 z dnia 27 czerwca 2000 r.) z późniejszymi zmianami,
- 5) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. (Dz.U. 1995 nr 16 poz. 78. z późniejszymi zmianami),
- 6) Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2001 nr 110 poz. 1190),
- 7) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. 2001 nr 62 poz. 628 z późniejszymi zmianami),
- 8) Ustawa z dnia 16 października 1991 r o ochronie przyrody Dz. U. Nr 99 poz. 1079 z późniejszymi zmianami),
- 9) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, z 14 Listopada 2002 r. w sprawie określenia wymagań, jakim powinna odpowiadać prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze (Dz. U. Nr 197, pozycja 1667),
- 10) Ustawa z 27 marca 2003 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, pozycja 717).

2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest rozpoznanie i diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego obszaru gminy Moryń, dokonanie ocen, analiz, prognoz dla określenia uwarunkowań ekofizjograficznych obszaru miasta i gminy Moryń, w związku z przystąpieniem do opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy.

3. POŁOŻENIE I CHARAKTERYSTYKA GMINY MORYŃ

Gmina Moryń zajmuje powierzchnię 124,86 km². Leży w granicach administracyjnych powiatu gryfińskiego w południowo- zachodniej części Województwa Zachodniopomorskiego. Graniczy z gminami: Chojna od strony północnej i północno- wschodniej, Mieszkowice od południa i południowego wschodu oraz Cedynia od zachodu. Zaliczana jest do gmin miejsko- wiejskich a w jej skład wchodzi miasto Moryń oraz dziewięć sołectw:

- 1) Bielin,

- 2) Dolsko,
- 3) Gądnio,
- 4) Klępicz,
- 5) Mirowo,
- 6) Nowe Objezierze,
- 7) Przyjezierze
- 8) Stare Objezierze,
- 9) Witnica.

Położona jest na pograniczu dwóch krain fizyczno- geograficznych: Pojezierze Myśliborskie (część Pojezierza Zachodniopomorskiego) i Równina Gorzowska (część Pojezierza Południowopomorskiego). Obszar gminy ukształtowało przede wszystkim ostatnie zlodowacenie, po którym pozostała poprzecinana licznymi dolinami pofałdowana wysoczyzna morenowa, przechodząca w równinę.

Gmina Moryń ma charakter rolniczy, około 60% powierzchni gminy zajmują użytki rolne z dominacją gruntów klasy IV a. Znaczny areal stanowią lasy i zadrzewienia, około 30 %, jednak leśnictwo nie odgrywa dużej roli w gospodarce ze względu na niski udział drzewostanów rębnych. Ważną funkcję spełnia natomiast turystyka, dzięki bogatym zasobom przyrodniczym i kulturowym, dlatego też Moryń można zaliczyć do gmin rolniczo- turystycznych.

Centralnym ośrodkiem osadniczym i usługowym jest siedziba gminy- miasto Moryń. Pozostałe jednostki osadnicze stanowią dziewięć sołectw, ponadto osiem miejscowości (Macierz, Mierno, Młynary, Moryń-Dwór, Niwka, Skotnica, Wisław i Witniczka) nie posiada statusu sołectwa.

Na obszarze wiejskim Gminy dominującym typem zagospodarowania jest zabudowa zagrodowa oraz zabudowa dawnych wielkoobszarowych gospodarstw rolnych (PGR) powstała na bazie dawnych folwarków lub jako nowe miejscowości towarzyszące kombinatom rolniczym. Jako uzupełnienie występuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i nowa zabudowa jednorodzinna- głównie w miejscowościach w nad Jeziorem Morzycko.

Położony w centralnej części gminy nad Jeziorem Morzycko Moryń zajmuje powierzchnię 5, 54 km², wg danych z 2009 r., miasto zamieszkiwało 1634 mieszkańców. Dogodne położenie nad jeziorem i nad rzeką Słubią tworzyło znakomite warunki obronne, toteż już dziesięć wieków temu istniała tu słowiańska osada obronna. Obecne miasto zachowało elementy średniowiecznego układu urbanistycznego oraz fragmenty murów obronnych. W najstarszej części miasta, na zbliżonym do owalu planie otoczonym w większości terenami zieleni przechodzącymi w Park Miejski, dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa. Znajduje się tutaj XIX- wieczny ratusz oraz budynki mieszkalne pochodzące z XVIII i XIX, które wraz z siatką ulic stanowią zespół zabytkowy. Zabudowa jednorodzinna rozwija się głównie w kierunku południowym i północno- zachodnim. Przez miasto przebiega droga wojewódzka nr 125, łącząca Moryń z Cedynią i Wierzchlasem. Układ komunikacyjny tworzą ponadto drogi powiatowe: Moryń- Dolsko- Mętno, Moryń- Witnica- Białęgi, Moryń- Nowe Objezierze- Klępicz, Moryń- Ładkowo i Moryń- Stare Łysogórki, łączące siedzibę gminy z pozostałymi miejscowościami oraz z gminami ościennymi, oraz drogi gminne tworzące ulice: Pszczelarską, Wąską, Dojazdową, Rybacką, Jeziorną, Wierzbową, Piaskową, Polną, Żeglarską, Parkową i Wodną.

Na południowy zachód od Morynia, w odległości ok. 3 km położony jest przysiółek stanowiący zabudowę dawnego PGR-u - Moryń Dwór. Po jego zachodniej stronie przebiega granica Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Skotnica, podobny przysiółek, leży na zachód od Morynia przy drodze Moryń- Nowe Objezierze – Klępicz.

Moryń jest nie tylko głównym ośrodkiem administracyjnym i usługowym Gminy, ale również turystycznym. Głównie za sprawą zabytkowego centrum miasta oraz atrakcyjnej lokalizacji nad jeziorem Morzycko, stanowiącego jednocześnie serce i skarb Gminy. W odległości ok. 2, 5 km, również nad Jeziorem Morzycko leży typowo popegeerowska wieś Przyjezierze. Układ wsi ma charakter liniowy i skupia się wzdłuż drogi powiatowej Przyjezierze- Mirowo- Jelenin, gdzie dominuje zabudowa zagrodowa, oraz wzdłuż ulicy kolejowej i lotniskowej będących drogami gminnymi obsługującymi nowopowstałe osiedla domów jednorodzinnych. Przez teren Przyjezierza przebiega nieczynna linia kolejowa nr 411 z Młynar do granicy Państwa w Siekierkach.

Ok. 1, 5 km na wschód od Morynia, na brzegiem Morzycka, w pobliżu kompleksów leśnych „Doliny Słubi” leży dawna osada rybacka Gądno. Miejscowość nosi cechy wsi folwarcznej. W XVIII powstał tu kompleks pałacowy z parkiem, obecnie w stanie ruiny. W centralnej części występuje zabudowa zagrodowa, wzdłuż jeziora zabudowa usługowa o charakterze rekreacyjnym i lotniskowym oraz mieszkaniowa jednorodzinna. Przez miejscowość przebiegają drogi powiatowe: Moryń- Witnica- Białęgi oraz Gądno- Bielin i droga gminna stanowiąca ul. Zieloną.

Na południe od Gądna leży kolejna miejscowość o dużym potencjale turystycznym- Bielin. Na północy miejscowości znajdują się Jezioro Bielin i Jezioro Małe Bielińskie a na południowym zachodzie rozpościerają się tereny leśne. Mieści się tu stadnina koni oraz park podworski z pałacem funkcjonującym jako hotel. Miejscowość nosi cechy wsi typu widlica, dominuje zabudowa zagrodowa oraz mieszkaniowa wielorodzinna. Wieś leży na trasie drogi wojewódzkiej nr 125 i powiatowej Gądno- Bielin. W bezpośrednim sąsiedztwie przebiega czynna linia kolejowa nr 273 relacji Wrocław- Szczecin ze stacją kolejową Bielin.

W odległości ok. 2 km od Bielina, również na trasie drogi wojewódzkiej nr 125 w kierunku Morynia, w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksów leśnych, leży miejscowość najbardziej wysunięta na południe gminy- Macierz. Jest to niewielka wioska popegeerowska z nielicznymi zabudowaniami zagrodowymi.

Najbliżej wschodniej granicy gminy, na południe od kompleksu jezior witnickich położona jest Witnica. Przez wieś przebiega droga krajowa nr 31 łącząca siedziby ościennych gmin Mieszkowice i Chojną oraz drogi powiatowe: Moryń- Witnica- Białęgi i Witnica- Wisław. W północnej części przewarza zabudowa zagrodowa z uzupełnieniem mieszkaniowej wielorodzinnej, w południowej mieszkaniowa jednorodzinna. Część centralną zajmuje zespół zabudowań popałacowych wraz z parkiem zaadoptowanym niegdyś na PGR. W pobliżu wsi przebiega linia kolejowa nr 273 relacji Wrocław- Szczecin ze stacją kolejową Witnica Chojeńska. W bliskim sąsiedztwie stacji kolejowej, na zachód od Witnicy leży przysiółek Niwka z zabudową zagrodową, natomiast na południowy zachód Wisław. Wisław tworzy głównie zespół zabudowań popegeerowskich w otoczeniu pól uprawnych, na północ od jezior bielińskich.

Północno- wschodnie peryferia gminy tworzą przysiółki: Witniczka i Mierno. Witniczka leży w otoczeniu lasów w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Witnickie Małe, przy drodze krajowej nr 31. Na północny zachód, również w otoczeniu leśnym zlokalizowane jest Mierno, poniżej którego znajduje się Jezioro Mierno. Oba przysiółki tworzy zabudowa zagrodowa złożona z kilku gospodarstw.

Niedaleko Witniczki, w kierunku północnym, przy drodze gminnej leży przysiółek Młynary. Jest to osada rolnicza złożona z niewielkiej liczby zabudowań zagrodowych, położona w pobliżu przecięcia drogi nr 31 z linią kolejową nr 273 i odgałęzienia nieczynnej linii kolejowej nr 411 z Młynar do Siekierk. Poniżej Młynar, na wysokości Witniczki znajdują się źródła rzeki Słubi.

Miejscowościami wysuniętymi najbardziej na północ są Dolsko i Mirowo. Mirowo leży przy drodze powiatowej z Przyjezierza do Jelenina, dominuje tu zabudowa zagrodowa. Układ przestrzenny wykazuje

cechy wsi owalnicowej z centralnie usytuowanym kościołem. W miejscowości znajdują się zabudowania dworskie, obecnie zamieszkałe, wraz z parkiem. Dolsko leży przy drodze powiatowej Moryń-Dolsko-Mętno. Strukturę przestrzenną wsi tworzy mało zwarta zabudowa zagrodowa. W centrum wsi znajduje się zabytkowy, romański kościół. Zewsząd otoczona jeziorami i oczkami śródpolnymi miejscowość leży w granicach Cedyńskiego Parku Krajobrazowego.

Granica Cedyńskiego Parku Krajobrazowego przechodzi w pobliżu Starego Objezierza, na północ od zabudowań. Przez miejscowość przebiega droga krajowa 125 oraz droga powiatowa Stare Objezierze-Nowe Objezierze, wokół której skupia się większość dominującej zabudowy zagrodowej. Na południu, w odległości ok. 1 km znajduje się miejscowość Nowe Objezierze. Układ przestrzenny wsi nosi cechy układu okolicowego z centralnie zlokalizowanym kościołem i zdecydowanie dominującą zabudową zagrodową. Na północy wsi przebiega nie eksploatowana linia kolejowa nr 411. Pomiędzy miejscowościami znajdują się jeziora: Stare Objezierze, Objezierze Wschodnie i Objezierze Zachodnie.

Najbardziej wysuniętą na zachód miejscowością jest Klępicz. Jest to wieś typu wid licowego, a istniejąca zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa wielorodzinna układa się wokół drogi wojewódzkiej nr 25 i powiatowej Moryń- Nowe Objezierze – Klępicz. Na wschód osady znajduje się Jezioro Objezierze Zachodnie, do którego przylega park podworski.

4. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA OBSZARU GMINY

4.1. Położenie i powiązania przyrodnicze obszaru gminy

Według regionalizacji fizyczno- geograficznej (za Kondrackim), gmina Moryń leży na granicy mezoregionów: Równina Gorzowska i Pojezierze Myśliborskie, makroregionów: Pojezierze Zachodniopomorskie i Pojezierze Południowopomorskie, w podprovincji Pobrzeży Południowobałtyckich należących do prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego. Krajobraz lokalny ukształtowała faza pomorska zlodowacenia wiślańskiego pozostawiając na południu sandrową Równinę Gorzycką wyniesioną na wysokość od 40 do 60 m n.p.m., wzgórza morenowe o wysokościach względnych od 20 do 40 m, rzadko przekraczające 100 m n. p. m. na Pojezierzu Myśliborskim oraz liczne jeziora polodowcowe i oczka wodne na całym obszarze Gminy. Granica krajobrazowa pomiędzy pofałdowanym pojezierzem a piaszczystą równiną przebiega na wysokości Morynia, tworząc linię Cedynia- Moryń- Myślibórz- Barlinek.

Podstawowymi cechami gminy jest położenie:

- 1) w strefie przygranicznej, w obszarze polsko - niemieckich zainteresowań utworzeniem „transgranicznego obszaru chronionego w dolinie dolnej Odry”, jako Polsko - Niemieckiego Parku Narodowego „Dolina Dolnej Odry”,
- 1) w strefie koncentracji obszarów chronionych o ponadregionalnej randze: Cedyńskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszarów Natura 2000 PLB320003 „Dolina Dolnej Odry”, PLB320017 „Ostoja Cedyńska”, PLH320037 „Dolna Odra”, PLH320055 „Wzgórza Moryńskie”,
- 2) w zasięgu zainteresowań mieszkańców Niemiec terenami wypoczynkowymi i sferą usług oraz produkcji niektórych wyrobów,
- 3) w strefie zasięgu mieszkańców aglomeracji Szczecina terenami wypoczynkowymi i rekreacyjnymi np. turystyki weekendowej,
- 4) w obszarze oddziaływania aglomeracji Szczecina,
- 5) w obszarze polsko- niemiecko- szwedzkiego euroregionu „Pomerania”.

4.2. Rzeźba terenu, warunki geologiczno- inżynierskie

Krajobraz Gminy charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu o cechach młodoglacjalnych. Przechodzi od pagórków moren czołowych zwanych Karpatami Moryńskimi i dennych na północy, poprzez rynną polodowcową w środkowej części obszaru, do sandrowej równiny zwanej Sandrem Moryńskim na południu gminy. Powyższe formy terenu ukształtował stacjonujący tu lądolód oraz wody roztopowe powstałe w skutek jego ustępowania. Odpływające w kierunku północnym i północno-zachodnim wody wyżłobiły doliny rozcinające wzgórza morenowe, w których obecnie płyną rzeki oraz okresowe ciek wodne. Skutkiem erozyjnej działalności wód są również rynny polodowcowe w części środkowej, z centralnie położonym Jeziorem Morzycko, będącym kotłem eworsyjnym powstałym na krawędzi lodowca, oraz rynna jezior Bielińskich i Łabędzich. Wody roztopowe na przedpolu lądolodu utworzyły z kolei sandrową równinę.

Na strukturę geologiczną obszaru składają się utwory: czwartorzędowe o miąższości 150 m utworzone głównie z glin zwałowych, piasków i żwirów; trzeciorzędowe piaski kwarcowe z lignitem; kredowe piaski, iły i margle; jurajskie wapienie, margle, dolomity i piaskowce. Najstarsze warstwy są silnie zdeformowane ze względu na położenie w strefie zapadania się warstw geologicznych pod płytą

kontynentalną. Niewykluczone, że znajdują się tam niewielkie złoża ropy naftowej i gazu. Warstwy trzeciorzędowe sięgają najdalej do oligocenu a brak starszych utworów spowodowany jest znacznym nasileniem procesów erozyjnych i denudacyjnych jakie towarzyszyły tworzeniu się na tym terenie sieci rzecznej we wczesnym paleogenie. Najmłodsze, przypowierzchniowe warstwy czwartorzędowe ukształtowała w znacznym stopniu akumulacja wodno- lodowcowa, za sprawą której powstały głównie gliny zwałowe, piaski i żwiry.

Rodzaj skał macierzystych oraz powstałych z nich gleb wywiera istotny wpływ na nośność gruntu, co ma znaczenie dla działalności inwestycyjnej i lokalizacji zabudowy. Na terenie Gminy występują grunty średnio i słabonośne.

Do gruntów średnio-nośnych włączono grunty spoiste o konsystencji twardoplastycznej oraz grunty sypkie. Występują one zarówno na wysoczyźnie jak i w dolinach, czy strefach krawędziowych. Grunty słabonośne, do których zaliczono grunty organiczne i nasypowe związane są zasadniczo z dolinami rzek oraz bezodpływowymi obniżeniami terenu, występującymi punktowo w całym obszarze gminy.

Przy uwzględnieniu danych o nośności gruntów, ich spadkach i zaleganiu lustra wód przygruntowych przyjęto, że przy spadkach terenu poniżej 5%, gruntach średnio-nośnych i wodzie gruntowej poniżej 2,0 m p.p.m. warunki gruntowo-wodne określono jako średnie lub korzystne. W zależności od głębokości zwierciadła wody obszary o tych parametrach mogą być wykorzystywane pod zabudowę średniowysoką (do 5 kondygnacji), a warunki wykonawstwa i eksploatacji są przeciętne. Za obszary trudne i zalecane pod zabudowę niską (do 2 kondygnacji) uznano tereny o wodzie gruntowej na głębokości 0.5-2.0 m p.p.t., w dolinach rzek oraz na terenach zalewowych. Obszary nie nadające się pod zabudowę ze względów gruntowych, pokrywają się z terenami o gruntach słabonośnych i o wysokim poziomie wód gruntowych, powyżej 0.5 m n.p.m. - tereny zalewowe i podmokłe.

4.3. Kopaliny

Na obszarze Gminy występują łatwo dostępne złoża kruszywa, gliny, torfu, kredy jeziornej i gytii, trudnodostępne pokłady węgla brunatnego oraz perspektywiczne złoża ropy naftowej i gazu ziemnego zalegające na głębokości ponad 3000 m. Odnotowano również niewielkie złoża torfowe.

Na obszarze Gminy znajduje się obszar górniczy, gdzie odbywa się wydobywanie złoża kruszywa naturalnego, piasku i żwiru znajdujących główne zastosowanie w branży budowlanej. Kopalnie należą do spółek ESTONE i POL-BETON. Obecnie planuje się poszerzenie terenu górniczego o kolejną kopalnię odkrywkową z udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego MORYŃ na powierzchni 24 ha 9124 m², zasobach kopaliny głównej 4 153 tys. ton i kopaliny towarzyszącej 4 608 tys. ton, położonego na działkach nr ewid. 791/24; 774/1 i 736, w miejscowości Moryń. Wydobywany surowiec ma również znaleźć zastosowanie w budownictwie.

Wydobywanie udokumentowanych i perspektywicznych surowców na terenach innych niż istniejący obszar górniczy w gminie jest utrudnione ze względu na zagrożenie dla środowiska naturalnego, walorów krajobrazowych oraz przez potencjalne konflikty z terenami chronionymi.

4.4. Gleby

Skalą macierzystą dla tutejszych gleb były głównie wytwory polodowcowe: gliny zwałowe, piaski i żwiry. W części północnej Gminy występują żyzne gleby brunatnoziemne, w obrębie dolin rzecznych czarne ziemie właściwe i zdegradowane, gleby bagienne: mułowe i torfowe oraz aluwialne: mady i mady glejowe. Na obszarze rynien polodowcowych również znajdują się gleby bagienne- torfowe i podbagienne- murszowe. Równinną, południową część Gminy pokrywają gleby bielicoziemne.

Wśród gruntów ornych dominują średnie gleby klasy IV a, następnie IV b, wśród gleb dobrych przeważa klasa III, ponadto często występują słabe gleby klasy V i VI. Użytki zielone zazwyczaj występują na glebach średnich klas III i IV.

4.5. Warunki hydrologiczne

Strukturę hydrograficzną Gminy kształtują rzeki, cieki wodne, jeziora, oczka wodne, stawy hodowlane oraz w niewielkim stopniu źródła i urządzenia melioracyjne. Gmina Moryń cechuje się dużym współczynnikiem jeziorności w województwie zachodniopomorskim, który mieści się w przedziale 3,00-5,00 %. Powierzchnia wszystkich jezior wynosi ponad 500 ha. Większość jezior należy do zlewni Słubi, tylko nieliczne do Zlewni Rurzyca i Kurzycy, wszystkie trzy rzeki są prawymi dopływami Odry. Największym zbiornikiem wodnym jest centralnie położone, przepływowe Jezioro Morzycko o powierzchni 360 ha, objętości ponad 49826,9 tys. m³, 12 km linii brzegowej i maksymalnej głębokości 60 m. Ponieważ lustro wody znajduje się na wysokości 52 m n. p. m., w Morzycku występuje zjawisko kryptodepresji, co jest związane z jego polodowcowym pochodzeniem. Zlewnia jeziora zajmuje powierzchnię 66 km². Kolejnym jeziorem pod względem wielkości jest należące do zlewni Kurzycy jezioro Bielin. Inne większe jeziora to: Kałuża, Duże- But, Kłępicz Duży, Objezierze, Stare Objezierze- zlewnia Słubia i Mierno- zlewnia Rurzyca. Ważną rolę odgrywają również jeziora: Witnickie Małe, Witnickie Wielkie i Witnickie, które zostały przekształcone w stawy rybne. Ponadto na terenie Gminy znajduje się jeszcze osiemnaście mniejszych zbiorników wodnych, których lustro wody nie przekracza 7 ha oraz wiele tzw. oczek wodnych o charakterze śródpolnym lub śródleśnym o powierzchni mniejszej niż 1 ha. Mimo niewielkiej powierzchni odgrywają one dużą rolę ekologiczną stanowiąc miejsca lęgu i żerowania dla wielu gatunków zwierząt wodnych i wodno- błotnych. Liczba śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych systematycznie zanika na wskutek działań melioracyjnych.

Niewielką rolę w hydrologii obszaru odgrywają źródła o niewielkiej wydajności 1- 5 l/sekundę zlokalizowane w rozcięciach erozyjnych zboczy doliny w rejonie Starego Objezierza, Przyjezierza, Mirowa i Dolska.

Stan czystości wód powierzchniowych przedstawia się różnie. Słubia- główna rzeka gminy spełnia warunki Ramowej Dyrektywy Wodnej i w kategoriach zagrożeń ze względu na zanieczyszczenia punktowe, obszarowe i pobór wody ma najniższą wartość zagrożenia, czyli 1. Do Słubi są odprowadzane oczyszczone ścieki bytowe poniżej wypływu z Jeziora Morzyckiego. Do jeziora natomiast trafia część ścieków z miejscowości Przyjezierze. Ostatnie badania jakości wody Morzycka wykazały wzrost jego zanieczyszczenia w ostatnich latach. Z II klasy czystości spadło do klasy III.

Zasoby wód podziemnych o znaczeniu użytkowym występują w warstwach trzecio i czwartorzędowych. Obszar gminy nie obejmuje zasięgiem żadnego z Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

W zależności od położenia i podłoża, wody podziemne zalegają na różnej głębokości i w różnym stopniu są oddzielone od wód poziomu użytkowego. W strefie moreny dennej występuje dobra izolacja odpowierzchniowa, którą tworzy ok., 30 m warstwa gliny, natomiast na równinie sandrowej, podobnie jak w dolinach, wody podziemne występują w bezpośrednim kontakcie z wodami poziomu

użytkowego. Południowy obszar Sandru Moryńskiego, strefa jezior Witnickich oraz dolina wód roztopowych w okolicach Klępicza i Dolska stanowi powierzchnię bezpośredniej alimentacji poziomu użytkowego wód i wymaga szczególnej ochrony przed ewentualnymi zanieczyszczeniami wód podziemnych.

4.6. Warunki klimatyczne

Ze względu na typowe ukształtowanie powierzchni Gminy jak dla tej części Polski, warunki klimatyczne nie odbiegają od warunków panujących na całym Pojezierzu Zachodniopomorskim. Występuje tu klimat przejściowy pomiędzy klimatem morskim a lądowym. Kształtują go następujące masy powietrza:

- 1) podzwrotnikowo morskie, ciepłe i na ogół bardzo wilgotne, napływające w okresie całego roku znad basenu Morza Śródziemnego i Azorów,
- 2) podzwrotnikowo kontynentalne, ciepłe i suche, napływające głównie latem i jesienią znad północnej Afryki, Azji południowo - wschodniej i Europy południowej,
- 3) polarno morskie, chłodne i wilgotne, napływające znad północnego Atlantyku, z rejonu Islandii i Grenlandii,
- 4) polarno kontynentalne, zimne i suche, napływające znad Europy północno - wschodniej i Syberii,
- 5) arktyczno morskie, zimne i wilgotne, o dużej przejrzystości , napływające znad rejonów Arktyki, głównie w okresie zimowym,
- 6) umiarkowanie kontynentalne, suche, napływające w czasie lata znad Europy Wschodniej.

Okres wegetacyjny trwa około 215 dni, rozpoczyna się w pierwszych dniach kwietnia i kończy na początku listopada. Pokrywa śnieżna zalega 40- 60 dni, średnia temperatura w roku to 8,4°C, przeciętna roczna ilość opadów wynosi 560 mm.

4.7. Flora

4.7.1. Zbiorowiska leśne

Lasy na terenie gminy Moryń zajmują ok. 30 % powierzchni i stanowią główny element systemu zieleni Gminy. Są to lasy gospodarcze o młodym drzewostanie, toteż nie spełniają ważnej roli gospodarczej ze względu na niewielki udział drzewostanów rębnych. Znajdują się w obszarze Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie i należą w zdecydowanej większości do Nadleśnictwa Mieszkowice, tylko w niewielkiej części, na północy gminy do Nadleśnictwa Chojna. Tereny w zależności od warunków glebowych, na których występują, różnią się składem gatunkowym. Na zbiorowiska leśne gminy składają się następujące typy siedliskowe lasu i zbiorowiska roślinne w ekosystemach leśnych:

- 1) bór świeży- w drzewostanie dominuje sosna z domieszką brzozy, dębu i jarzębiny, runo mszyste z borówką i wrzosem, występuje na glebach piaszkowych z głębokim poziomem wód gruntowych,
- 2) bór wilgotny- drzewostan z przewagą sosny, kwaśne runo trawiasto krzewinkowo- mszyste, porasta gleby piaszczyste, zazwyczaj na płaskich obniżeniach terenu ze stosunkowo płytkim poziomem wód gruntowych,
- 3) bór mieszany świeży- dominuje sosna z dużą domieszką dębu i buka, runo zielne, z obecnością siódmaczka, konwalijki, konwalii, występuje na utworach piaszczystych,
- 4) las mieszany świeży- drzewostan mieszany, występuje tu głównie sosna, dąb, brzoza, lipa, w podszycie kruszyna, jałowiec, trzmielina, leszczyna, runo zielone i trawiaste, porasta gleby średnio żyzne, piaszczyste lub gliniasto- piaszczyste,
- 5) las mieszany wilgotny- drzewostan podobny jak w lesie mieszanym świeżym z domieszką olszy, w runie gatunki wilgociolubne, zajmuje tereny obniżone z płytkim lub średnim poziomem wód gruntowych,

- 6) ols jesionowy- drzewostan buduje głównie olsza i jesion, runo typu zielnego, występuje na terenach wilgotnych, w dolinach cieków,
- 7) grąd- wielogatunkowy las liściasty z niewielką domieszką iglaków, głównie dębowo- grabowy, rozbudowane i bogate florystycznie runo, występuje na glebach żyznych i wilgotnych (grąd niski) oraz świeżych eutroficznych (grąd typowy),
- 8) łęg- drzewostan złożony głównie z wierzb, brzoź, topoli, oraz olszy, jesionu, dębu i wiązu, porasta brzegi rzek i cieków, w zależności od występowania na terenie Gminy i dominujących gatunków można wyróżnić łęgi: olsowe, wiązowo- jesionowe, olszowo- jesionowe, czy wierzbowe,
- 9) kwaśna buczyna – w drzewostanie dominuje buk zwyczajny z domieszką dębu, grabu, klonu, jodły lub świerku, ubogie runo trawiasto- mszyste, często dno lasu pokrywa praktycznie wyłącznie martwa ściółka z liści bukowych, występuje na glebach kwaśnych, ubogich,
- 10) chojniak łąkowy- zbiorowisko z drzewostanem sosnowym, trawiastym runem bogatym w trawy łąkowe: kupkówkę, tomkę wonną i inne rośliny łąkowe, w podszycie często występują brzozy, zbiorowisko związane jest z zalesieniami porolnymi,

zespoły szczególnie cennych zbiorowisk leśnych Gminy Moryń:

- 11) łęgi *Fraxino-Alnetum*- niżowe łęgi jesionowo- olszowe, występują na siedliskach wilgotnych, w dolinach wolno płynących cieków, drzewostan budują: olsza czarna i jesion, podszyc: leszczyna, jarzębina, trzmielina, runo bogate w rozmaite gatunki, w tym: pokrzywa zwyczajna, podagrycznik pospolity, bodziszek cuchnący, jasnota plamista, knieć błotna, śmiełek darniowy, tojeść pospolita i wiele innych,
- 12) olszyny *Ribeso nigri- Alnetum*- las o charakterystycznej strukturze kępkowej buduje głównie olsza czarna i czarna porzecza, występuje w środowiskach żyznych, co najmniej mezotroficznych, na glebach o odczynie od słabo kwaśnego do słabo zasadowego,
- 13) żyzna buczyna niżowa typu pomorskiego *Galio odorati- Fagetum* – drzewostan buduje głównie
- 14) buk zwyczajny z niewielką domieszką dębu szypułkowego i lipy drobnolistnej, w podszycie czarny bez trzmielina, runo bogate w geofity oraz wiechlinę gajową i przytulię wonną
- 15) grądy *Stellario- Carpinetum*- grąd subatlantycki, las tworzą takie gatunki jak: grab pospolity, dąb szypułkowy, leszczyna, turzyca cienista, fiołek leśny, niecierpek pospolity,
- 16) Łęg zboczowy *Violo odoratae - Ulmetum minoris*- rzadkie ale cenne zbiorowisko leśno- zaroślowe, porasta zawsze żyzne siedliska na stromych zboczach wzniesień, w drzewostanie dominują wiązy, klony i jesiony, w runie najbardziej rozpoznawalne są duże ilości fiołka wonnego.

4.7.2. Zbiorowiska zaroślowe

Zadrzewienia tworzące śródpolne skupiska drzew i krzewów, porastające cieki wodne, rzeki, i jeziora stanowią kolejny element systemu zieleni Gminy. Jednocześnie spełniają ważną rolę korytarzy ekologicznych. Porastając granice własnościowe poszczególnych gruntów i miedz, stają się jednym z najbardziej charakterystycznych elementów krajobrazu rolniczego, co z pewnością poprzez swoją malowniczość, dostarcza walorów widokowych. W skład gatunkowy zarośli wchodzi głównie gatunki rodzime, takie jak: wierzba biała, brzoza brodawkowata, dąb szypułkowy, topola osika, lipa drobnolistna, olsza czarna, czy jesion wyniosły.

Do występujących w obszarze Gminy zbiorowisk zaroślowych należą:

- 1) łożowiska – zbiorowiska, w których składzie dominują wierzb, brzozy i olchy, występuje wokół zagłębień śródpolnych i w sąsiedztwie zbiorników wodnych, najczęściej spotykane w północno-wschodniej i północno- zachodniej części Gminy,
- 2) wikliny nadrzeczne - zbiorowisko zaroślowe wierzb wąskolistnych, najczęściej spotykane w formie wąskich pasm i grup krzewów, nad brzegami rzek,

- 3) czyżnie - zdecydowanie najpospolitsze zbiorowiska zaroślowe rozpatrywanego obszaru, silnie zróżnicowane pod względem form występowania i zajmowanych siedlisk, mają charakter zwartych zarośli z dominacją gatunków głogów lub tarniny, często z udziałem dzikich róż, występują na zboczach wzgórz morenowych, przy drogach i na zboczach wąwozów, najczęściej czyżni występuje w okolicy Starego Objezierza, Przyjezierza, Mirowa, Witnicy i Morynia i Dolska,
- 4) zarośla bzu czarnego - nitrofilne zarośla są pospolitym elementem krajobrazu roślinnego siedlisk łąkowych, występują na skrajach łągów olszowych i innych wilgotnych lasów liściastych, rozwijają się też na ruderalnych siedliskach antropogenicznych, zwłaszcza na ruinach zabudowań, oraz w śródpolnych zagłębieniach terenowych na całym obszarze Gminy,
- 5) zarośla trzmielinowo- leszczynowe – dość rzadka forma zarośli na rozpatrywanym terenie zbiorowisko zaroślowe z udziałem trzmieliny i leszczyny, często także z domieszką głogów i szakłaka,
- 6) zarośla trzmielinowo- dereniowe - zarośla z dominacją derenia świdwy, często z udziałem trzmieliny, związane z kręgiem dynamicznym łągów, cenne i nieczęste obecnie na rozpatrywanym terenie zbiorowisko oszyjkowe siedlisk łąkowych, zbiorowisko jest indykatorem siedlisk przydatnych do uprawy jesionu, olszy, wiałów i czasami także dębu szypułkowego,
- 7) zarośla z ligustrem - ciepłolubne zbiorowiska zaroślowe rozwijające się przede wszystkim w okolicach, gdzie występują murawy kserotermiczne, ich występowanie jest sygnałem wysokiego prawdopodobieństwa obecności w sąsiedztwie cennych gatunków murawowych,
- 8) zarośla kolcowoju - zwarte zarośla porastające głównie ciepłe, ruderalne siedliska oraz skraje lasów,
- 9) zarośla lilaka - zwarte zarośla bzu towarzyszą praktycznie wszystkim osadom ludzkim na badanym terenie, szczególnie w okresie kwitnienia są wybitnym i atrakcyjnym elementem krajobrazu, oprócz występowania przy domostwach, porastają także resztki dawnych osad, nieomylnie sygnalizując ich ruiny,
- 10) zarośla śnieguliczki - zwarte zarośla tego północnoamerykańskiego, uprawianego w celach ozdobnych gatunku towarzyszą pospolicie pozostałościom dawnych osad ludzkich, będąc świadectwem przeszłości terenu.

4.7.3. Zbiorowiska okrajków i przydroży

Na terenie Gminy występują zróżnicowane, często unikalne zbiorowiska roślinne, których cenny skład gatunkowy decyduje o ich wartości przyrodniczej i niejednokrotnie o objęciu ich ochroną prawną. Najciekawsze zbiorowiska układów ektonowych należą do klas:

- 1) *Rhamno-Prunetea*- kserotermiczne zbiorowiska okrajkowe, które tworzą zarośla krzewiaste i zakrzewienia śródpolne, wśród nich na terenie Gminy występuje często zespół *Rubus fruticosus-Prunetum spinosae* – czyżnie,
- 2) *Koelerio glaucae-Corynephoretea canescentis*- murawy i łąki na piaszczystych, suchych i ubogich siedliskach,
- 3) *Alnetea glutinosae*- zarośla krzewiaste, otulinowe i zadrzewienia występujące w zagłębieniach terenu, na mokrych glebach torfowych i torfowo- mineralnych, wśród nich na terenie Gminy występuje przede wszystkim zespół *Salicetum pentandro-cinereae*- łozowska,
- 4) *Charetea*- zbiorowiska roślin wodnych, podwodne łąki ramieniowe z występującym tu chronionym zespołem ramienicy omszonej *Charetum tomentosae*,

Bogactwo zespołów i zbiorowisk roślinnych na opracowywanym terenie jest ogromne, niektóre z nich to:

- 1) kwiatne zbiorowisko ciepłolubnego okrajka z dominacją *Vicia tenuifolia* i *Campanula bononiensis*,

- 2) zbiorowisko ciepłolubnego okrajka z koniczyną dwukłosową, dość pospolite w Polsce, na badanym terenie spotykane głównie w rejonach występowania muraw kserotermicznych,
- 3) zbiorowisko nitrofilnych, wilgotnych okrajków z kielisznikiem zaroślowym *Calystegia sepium*, chmielem *Humulus lupulus*, pokrzywą *Urtica dioica* i innymi bylinami o ziołoroślowym charakterze (m. in. *Aegopodium podagraria*), wykształcające się w lukach, prześwietleniach i na skrajach łągów olszowych *Fraxino-Alnetum*,
- 4) zbiorowisko nitrofilnego okrajka zdominowanego przez przeplatające się wzajemnie: jeżynę popielicę *Rubus caesius* i kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*. Występowanie tego zespołu odnotowano na kilku stanowiskach w dolinie Odry, w prześwietleniach wśród rozwiniętego w dolinie łągu olszowego *Fraxino-Alnetum*, lub w kompleksie z luźnymi zadrzewieniami *Ulmus laevis* i *Salix fragilis*,
- 5) pospolite zbiorowisko welonowe z dominacją chmielu, *Humulus lupulus*, występujące na skrajach i w prześwietleniach wilgotnych lasów na całym obszarze,
- 6) jedno z najpospolitszych w Polsce zbiorowisk okrajkowych, o fizjonomii określonej przez współdominację pokrzywy (*Urtica dioica*) i podagrycznika (*Aegopodium podagraria*), czasem z udziałem jasnoty plamistej (*Lamium maculatum*). Zbiorowisko to wykształca się najczęściej na poboczach dróg przecinających niskie grądy, łągi jesionowo-wiązowe a zwłaszcza łągi olszowe. Pospolicie występuje również w starych parkach, gdzie często tworzy wielkopowierzchniowe płyty pod drzewostanem, stanowiąc dominujący element parkowego runa,
- 7) pospolite w całej Polsce zbiorowisko okrajkowe o fizjonomii określonej przez masowy udział marchewnika, *Anthriscus sylvestris*. Typowym miejscem jego występowania są pobocza dróg i rowów w krajobrazie rolniczym, zwłaszcza wśród łąk. Gdziekolwiek zbiorowisko to notowano jednak na skrajach lasu a nawet wewnątrz zdegradowanych, luźnych drzewostanów porolnych, zawsze jednak przy drogach. Zbiorowisko jest indykatorem siedlisk odpowiednich dla dębu bezszypułkowego, często także dla graba. Właściwą formą zarośli na takich siedliskach są skupienia tarniny, głógów, dzikich róż i leszczyny,
- 8) zbiorowisko okrajkowych terofitów z dominacją kłobuczki, *Torilis japonica*, zazwyczaj także z pewnym udziałem gatunków ciepłolubnych (*Fragaria vesca*, *Euphorbia cyparissas*). Pospolite w Polsce, na badanym terenie również występuje dość powszechnie na skrajach lasów i na przydrożach. Spotykane jest w kręgu dynamicznym grądów i dąbrów, jednak optimum swego występowania osiąga w kompleksach zboczowych łągów wiązowych,
- 9) pospolite zbiorowisko okrajkowych terofitów, związane szczególnie z kręgiem dynamicznym zboczowych łągów wiązowych (*Viola odoratae-Ulmetum*). Wiosną jego fizjonomię określa dominacja *Veronica hederifolia*, latem zwykle dominuje *Galium aparine*,
- 10) najpospolitsze zbiorowisko okrajkowe ze związku *Lapsano-Geranion*. Są to fitocenozy z dominacją bodziszka cuchnącego, *Geranium robertianum*, rozwijające się przy drogach, pod drzewostanem i na skrajach różnych lasów liściastych, a jeszcze częściej - zbiorowisk zastępczych powstałych na ich siedlisku. Formę tego zbiorowiska stanowią skupienia terofitów (z dominacją bodziszka) rozwijające się jako runo pod drzewostanami sosnowymi lub dąglezjowymi,
- 11) naturalny zespół okrajkowy polanek i prześwietleń wśród lasów łągowych (głównie łągów olszowych, ale także i łągów wiązowo-jesionowych), pospolity zarówno w Polsce jak i na badanym terenie. Fizjonomię określa dominacja niecierpka pospolitego, *Impatiens noli-tangere*. Zespół ten jest indykatorem siedlisk dogodnych dla jesionu i olszy czarnej,
- 12) zbiorowisko o charakterze ruderalnym, typowe właściwie dla ugorów po porzuconych polach, występuje jednak także wewnątrz kompleksów zniekształconych lasów i na ich okrajkach. Ma postać traworośla z dominacją perzu (*Agropyron repens*), zazwyczaj ze stałą obecnością także gatunków łąkowych. Rozwija się w roli okrajka na granicy leśno- polnej, zwłaszcza wtedy gdy sekwencja zbiorowisk na tej granicy nie jest wykształcona w sposób kompletny. Towarzyszy też drogom przecinającym kompleksy drzewostanów sosnowych na gruntach porolnych,

- 13) zbiorowisko o charakterze ruderalno-ugorowego traworośla z dominacją perzu (*Agropyron repens*), jednak ze stałym udziałem gatunków ciepłolubnych, w tym nadającej mu nazwę sierpnicy pospolitej (*Falcaria vulgaris*). Choć optimum swego występowania osiąga poza lasem, np. na siedliskach ruderalnych i na przydrożach w krajobrazie rolniczym, występuje też w roli zbiorowiska okrajowego na skrajach zniekształconych lasów,
- 14) ruderalne, umiarkowanie ciepłolubne zbiorowisko poboczy ważniejszych dróg, rozwijające się także na przydrożach we wnętrzu kompleksów zdegradowanych lasów. Fizjonomię określa występowanie barwnie kwitnących bylin: żmijowca (*Echium vulgare*), nostrzyku (*Melilotus albus*), często także dziewann (*Verbascum sp. div*),
- 15) ruderalne zbiorowisko o fizjonomii określonej przez skupienia wrotycza (*Tanacetum vulgare*). Rozwija się sporadycznie na poboczach dróg biegnących przez najbardziej zdegradowane kompleksy lasów, wykazuje jednak przywiązanie do stosunkowo żyzniejszych siedlisk,
- 16) ruderalne zbiorowisko łopianów i bylic, typowe w zasadzie dla przypłoci i przychaci. Występuje w lasach (Lasy Mieszkowickie), gdzie pojawia się sporadycznie na poboczach głównych dróg przecinających kompleksy leśne,
- 17) wrzosowisko z darnią mszystą budowaną przeważnie przez *Pohlia nutans* i *Dicranum scoparium*. W krajobrazach borowych Polski jest to jedno z najpospolitszych zbiorowisk wykształcających się na drogach i przydrożach,
- 18) murawa szczotlichowa jest typem luźnego zbiorowiska murawowego o strukturze kępkowej, typowego dla najuboższych siedlisk na glebach piaszczystych. Rozwija się najczęściej na miejscach odsłoniętych i erodowanych,
- 19) zbiorowisko wydepczyskowe o fizjonomii płasko przylegających do podłoża pędów połonicznika nagiego (*Hernaria glabra*) wykształca się na ekstensywnie używanych drogach leśnych w kręgu siedliskowym mezotroficznych dąbrów.

4.7.4. Pozostałe tereny zieleni

Na terenie Gminy znajduje się pięć parków podworskich w miejscowościach: Przyjezierze, Klępicz, Mirowo, Bielin, Nowe Objezierze, dwa pałacowe w Witnicy i Gądnie oraz Park Miejski w Moryniu. Najciekawszymi założeniami pod względem przyrodniczym są te w Bielinie, Gądnie i Witnicy. Większość założeń parkowych jest w znacznym stopniu zaniedbana poprzez zaniechanie zabiegów pielęgnacyjnych oraz zdewastowana. Zarastają one dziką roślinnością, jednak znajdują się tam nadal cenne okazy drzew, które ze względu na parametry wiekowe i wymiarowe mogą pretendować do miana pomników przyrody. Drzewostany parków tworzą głównie: lipa, wiąz, grab, jesion, klon, dąb, kasztanowiec, robinia, brzoza, buk, jarząb, świerk, jodła, cis, cyprysik, jaśminowiec, dereń, wierzba, topola, głóg.

Na gminny system zieleni składa się również zieleń cmentarna, pocmentarna i przykościelna. Obecnie na terenie Gminy znajduje się 11 cmentarzy i terenów pocmentarnych. Do najciekawszych pod względem roślinności należą założenia w: Witnicy, gdzie rosną stare cisy, Moryniu- ze względu na bardzo liczne kwitnące okazy bluszczu i Mirowie, gdzie znajduje się stanowisko chronionej purchawicy olbrzymiej. Zadrzewienia występujące na istniejących cmentarzach i w miejscach po dawnych cmentarzach poniemieckich tworzą: brzoza, lipa, topola, grochodrzew, jesion, klon, cis, żywotnik i świerk.

Obok lasów, założeń parkowych i cmentarnych, w obszarze Gminy występują szpalery i aleje drzew nasadzone wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Ich długość wiek i skład gatunkowy jest zróżnicowany. Do najcenniejszych nasadzeń należą:

- 1) aleja lipowo- robiniowo- jesionowo- dębowo- kasztanowcowi o długości ok. 17 km w rejonie Bielina, Macierzy, Morynia i Dolska,
- 2) aleja kasztanowców o długości ok. 500 m w rejonie Bielina, przy drodze w kierunku lasu,
- 3) aleja kasztanowców o długości ok. 150 m w miejscowości Gądno w kierunku Jeziora Wielkie Bielińskie,
- 4) aleja jaworowa o długości ok. 1 km wzdłuż drogi Witnica- Wisław,
- 5) aleja owocowa- jabłonie, grusze, śliwy o długości ok. 5 km wzdłuż drogi Witnica- Gądno,
- 6) aleja owocowa- jabłonie o długości ok. 1 km w rejonie Mirowa w kierunku Godkowa.

Uzupełnieniem systemu alej nasadzanych wzdłuż ciągów komunikacyjnych są liczne skupiska zadrzewień śródpolnych występujące pod postacią szpalerów drzew nasadzanych na granicach własności gruntów oraz wokół lokalnych cieków i zbiorników wodnych.

4.8. Fauna

Fauna Gminy kształtuje się podobnie jak fauna całego regionu. Do unikatów z pewnością należą żółwie błotne a do rzadkości wydry i np. wilki. Bogactwo akwenów wodnych sprzyja powstawaniu ostoi ptaków, toteż szczególnie ciekawie przedstawia się awifauna. Obszar Gminy, ze względu na dużą liczbę naturalnych i sztucznych akwenów wodnych, rzek, cieków, jezior, stawów oraz śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych, jest miejscem ostoi, żeru i lęgu rozmaitych gatunków przede wszystkim ptaków, ale również płazów i niektórych gadów. Zbiorniki wodne odgrywają szczególną rolę dla ptaków wędrownych stanowiąc miejsce odpoczynku na trasie migracji, jak również są one siedliskami lęgowymi. Siedliska te w znakomitej większości zostały objęte ochroną, przez wzgląd na ponadregionalne ich ogromne znaczenie dla zachowania równowagi biologicznej i bioróżnorodności. Rozwojowi i bytowaniu występujących tu na stałe i okresowo zwierząt sprzyja spokojny, rolniczy charakter Gminy, gdzie nie ma uciążliwego przemysłu, czy zanieczyszczającego i generującego nadmierny hałas ruchu samochodowego.

Wody jezior, rzek i stawów, o zróżnicowanych warunkach środowiskowych, do których można zaliczyć wielkość akwenu, głębokość, przejrzystość wody, stopień zarastania, czy prędkość przepływu, są siedliskiem różnorodnych gatunków ryb. Do najpopularniejszych należą: boleń, leszcz, karp, kleń, krap, lin, okoń, płóc, sandacz, szczupak, sum i węgorz. Do rzadszych lub chronionych gatunków zalicza się: kielbisa, miętusa, minoga rzeczny, sumika karłowatego i piskorza. Oprócz naturalnych zbiorników wodnych, w Gminie znajduje się wiele stawów hodowlanych.

Najciekawsze oraz najczęściej spotykane gatunki zwierząt występujące na terenie Gminy, objęte ochroną gatunkową wymieniono poniżej:

- 1) owady: mieniak stróżnik, mieniak tęczowiec, paż królowej, biegacz granulowany, biegacz złocisty, biegacz skórzasty, biegacz fioletowy, trzmiel polny;
- 2) ryby: minóg strumieniowy, strzelba potokowa, śliz, koza;
- 3) płazy: traszka grzebieniasta, kumak nizinny, rzekotka drzewna, grzebiuszka ziemna, żaba śmieszka;
- 4) gady: żółw błotny, jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna, padalec zwyczajny, zaskroniec zwyczajny, żmija zygzakowata;
- 5) ptaki: bąk, bączek, bocian czarny, świstun, rożeniec, gągoł, kania czarna, kania ruda, bielik, sęp płowy, orlik krzykliwy, rybołów, kobczyk, kropiatka, sieweczka obrożna, siewka złota, łęczak, mewa mała, mewa wąsatka;
- 6) ssaki: jeż zachodni, wiewiórka, bóbr europejski, wydra.

4.9. Dotychczasowe zmiany w środowisku

Skala i zakres dotychczasowych zmian w środowisku przyrodniczym Gminy wiąże się ściśle z tempem jej rozwoju przestrzennego oraz zmianami gospodarczymi. Część dawnych terenów rolnych przeznaczono na cele budownictwa mieszkalno-usługowego i nielicznych obiektów produkcyjnych. Do znacznych zmian w krajobrazie i środowisku przyrodniczym Gminy dochodzi w rejonach eksploatacji powierzchniowej surowców mineralnych w otoczeniu Morynia. Dla odwrócenia ich negatywnego wpływu możliwe jest podjęcie odpowiednich działań rekultywacyjnych po zakończeniu procesu eksploatacji, które przekształcą zdegradowany teren w akwen wodny lub teren zadrzewiony.

Zmiany gospodarcze, które wpłynęły na zmiany w środowisku to przede wszystkim transformacja rolnictwa i upadek wielkopowierzchniowych gospodarstw rolnych. Nieużytkowane pola i dawne PGR są obecnie terenami naturalnej sukcesji przyrody ożywionej. Zaniechanie rolnictwa na wielką skalę wiązało się również z zaprzestaniem rozwijania infrastruktury melioracyjnej, co z kolei przyczynia się do zanikania łąk w rozległych dolinach, na które wstępują zarośla i Łozowska, co w przyszłości doprowadzi do powstania na ich ziemiach lasów łęgowych.

4.10. Struktura przyrodnicza obszaru – różnorodność biologiczna

Strukturę przyrodniczą gminy tworzą wyróżniające się w jej obszarze następujące elementy:

- 1) tereny wód powierzchniowych, głównie jezior i śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych oraz cieków rozlokowanych na większości powierzchni gminy, które stanowią enklawy życia dla różnych gatunków roślin i zwierząt,
- 2) tereny rolnicze, w tym grunty orne, łąki i pastwiska, zajmujące blisko 60 % całości obszaru,
- 3) tereny lasów występujących przede wszystkim na południu, ale również na północnym wschodzie i północy oraz urządzonych zespołów zieleni komponowanej, takich jak parki i aleje w licznych miejscowościach gminy oraz zarośla śródpolne.

Opracowywany obszar cechuje duża różnorodność biologiczna, której sprzyjają zróżnicowane warunki naturalne jak rzeźba terenu, warunki glebowe i wilgotnościowe, różnorodność ekosystemów czy niski stopień zurbanizowania i uprzemysłowienia obszaru o przewadze użytków rolnych. Nie bez znaczenia jest również zahamowanie aktywnego rolnictwa, bowiem w jego efekcie na wielu terenach dawniej uprawianych czy zajętych przez zabudowania zagrodowe dawnych PGR-ów, obecnie zachodzi zjawisko naturalnej sukcesji świata roślinnego, które z kolei staje się bezpiecznym schronieniem dla kolejnych gatunków świata zwierzęcego.

Bogactwu gatunków sprzyjają rozliczne na danym terenie akweny i ciek wodne, których rozległa strefa brzegowa charakteryzuje się pasmowym układem sąsiadujących ze sobą siedlisk roślinnych i zwierzęcych. Zróżnicowane pod względem gatunkowym i mikroklimatycznym zbiorowiska leśne i zaroślowe, ale także tereny zabudowane, poprzez utrzymane ogródki przydomowe, czy sady, oraz pasma komunikacyjne obsadzone szpalerami drzew również wpływają na zwiększoną bioróżnorodność.

4.10. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i krajobrazowych

4.10.1. Obszary ochrony gatunkowej Natura 2000

Obszar gminy leży z zasięgu czterech obszarów Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, powołanych zapisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. (Dz.U. Nr 229 poz.2313):

- 1) obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Dolnej Odry” (kod obszaru PLB320003)
Ogółem zajmuje powierzchnię 61648, 4 ha po stronie polskiej i niemieckiej, w przyszłości najcenniejsze obszary Doliny Odry wraz z niemieckim Parkiem Narodowym Dolina Dolnej Odry, mają tworzyć trans graniczny obszar chroniony pod nazwą Międzynarodowy Park Dolina Dolnej Odry. Większość siedlisk na danym terytorium siedlisk łąki, pastwiska, grunty orne i zbiorniki wodne. Duże powierzchnie obszaru porastają łęgi, zarośla wierzbowe i olsy. Jest to teren szczególnie istotny dla ptaków wodno- błotnych w okresie lęgowym, wędrownym i zimowiskowym. Do najważniejszych gatunków przebywających w objętych dyrektywą ostojach i siedliskach stale lub okresowo należą: czapla siwa, bielik, kania ruda, batalion, bąk, błotniak stawowy, żuraw, łabędź krzykliwy i gągoł.
- 2) obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Cedyńska” (kod obszaru PLB320017).
Zajmuje powierzchnię 20871, 2 ha. Do najczęstszej klasy siedlisk należą siedliska rolnicze, lasy iglaste i liściaste oraz wody. Jezioro Morzycko należy do największych zbiorników wodnych na terenie obszaru Ostoi. Teren ten jest zróżnicowany topograficznie, od wzgórz morenowych po równinę sandrową, całość wykazując duże zalesienie. Do ważnych dla Europy gatunków występujących tu należą m. in.: bąk, bielik, bocian czarny, dzięcioł czarny, kania czarna, kania ruda, kropiatka, łabędź czarnodziobny, łabędź krzykliwy, orlik krzykliwy, rybitwa czarna, rybołów, siewka złota, wydra, żuraw.
- 3) specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wzgórze Moryńskie” (kod obszaru PLH320055).
Obszar obejmujący 588 ha rozciąga się na północ od Morynia do miejscowości Mętno, obejmuje również fragment rynny pomiędzy jeziorami Morzycko i Mętno. Chronione siedliska to: łąki, pastwiska, murawy, jeziora śródpolne i mokradła. Występują tu liczne murawy kserotermiczne, łąki zboczowe z fiołkiem wonnym, torfowiska przejściowe, trzęsawiska, łąki: wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, łąkowe lasy dębowo- wiązowo- jesionowe. Wśród ważnych dla Europy gatunków zwierząt występują: dzięcioł czarny, gąsiorek, kumak nizinny, traszka grzebieniasta, zimorodek i żuraw.
- 4) specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Dolna Odra” (kod obszaru : PLH320037)
Obszar ochrony siedliskowej „Dolnej Odry” rozpościera się na powierzchni 29340, 6 ha i obejmuje swym zasięgiem głównie tereny podmokłe z torfowiskami, eutroficzne zbiorniki wodne, lasy olszowe, łąkowe, nadrzeczne zarośla wierzbowe ale również suche murawy kserotermiczne i łąki. Tereny te są ważną ostoją dla wielu gatunków ptaków wodno- błotnych, oraz siedliskiem przedstawicieli herpetofauny. Do ważnych dla Europy gatunków należą m. in.: batalion, bielik, bóbr europejski, jarzębatka, kania czarna, kania ruda, łabędź krzykliwy, nocek duży, sokół wędrowny, traszka grzebieniasta, żółw błotny.

Na terenie obszarów Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar ochronny (zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 6 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U Nr 32 poz. 880 ze zmianami).

4.10.2. Cedyński Park Krajobrazowy

Cedyński Park Krajobrazowy utworzono w 1993 roku w celach zachowania wartości przyrodniczych, kulturowych i historycznych w warunkach równoważonego rozwoju na terenach o koncentracji walorów o randze ponadregionalnej. Podstawą prawną funkcjonowania CPK jest tekst jednolity Rozporządzenia Nr 24/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Dla ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru Parku i jego otuliny, Rozporządzenie Wojewody formułuje listę zakazów dotyczących:

- 1) lokalizowania nowych obiektów zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,
- 2) lokalizowania budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- 3) utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych,
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
- 5) likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodnoblotnych,
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- 7) lokalizacji ośrodków chowu, hodowli- posługujących się metodą bezściółkową,
- 8) organizowania rajdów motorowych i samochodowych, oraz pokazów lotów akrobacyjnych, umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi,
- 9) likwidowania zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych,
- 10) umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, tarłisk i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj,
- 11) wypalania roślinności i pozostałości roślinnych, wydobywania skał mineralów, torfu oraz niszczenia gleby,
- 12) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym,
- 13) używania łodzi motorowych na otwartych zbiornikach wodnych.

Obszar parku zajmuje powierzchnię 30850 ha i położony jest w gminach: Cedynia, Chojna, Mieszkowice i Moryń. Otulina mierzy 53120 ha i wchodzi na obszar gmin: Cedynia, Chojna, Mieszkowice, Moryń, Trzcińsko Zdrój i Widuchowa. Gmina Moryń w całości należy do otuliny parku, a dwa obszary, w części północnej oraz w południowej południowo- zachodniej, o łącznej powierzchni 2500 ha leżą w granicach Parku.

Szczególnie znaczącym fragmentem CPK leżącym na terenie gminy Moryń są tzw. Karpaty Moryńskie. Są to północne tereny wysoczyzny morenowej w rejonie miejscowości Dolsko, pomiędzy Starym Objezierzem a Mirowem, na północ od Przyjezierza, wartościowe głównie ze względu na urozmaiconą rzeźbę terenu, cenne przyrodniczo łąki, murawy kserotermiczne, łągi zboczowe oraz liczne oczka śródpolne. Teren ten znajduje się również w zasięgu Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako specjalny obszar ochrony siedlisk „Wzgórza Moryńskie”.

Drugim obszarem znajdującym się w granicach CKP jest fragment tzw. Sandru Moryńskiego. W obszar Parku włączono południowo- zachodnią część zespołu przyrodniczo- krajobrazowego „Dolina Słubi” oraz w całości użytk ekologiczny „Łąbedzin”.

4.10.3. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe ustanawia się na obszarach o krajobrazie naturalnym lub kulturowym, który zasługuje na ochronę ze względu na cenne walory widokowe i estetyczne. W gminie Moryń taką formą ochrony objęto dwa obszary.

1) Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Morzycko” utworzono na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia Nr XXXI/276/2006 (Dz. Urzęd. Woj. Zachodniopom. 47, poz. 856, 2006 r.), w celu ochrony najważniejszego waloru przyrodniczo- krajobrazowego gminy, czyli jeziora Morzycko oraz terenów do niego przyległych. Całość zajmuje powierzchnię 413,07 ha a swym zasięgiem obejmuje tereny znajdujące się w obrębach Morynia, Przyjezierza i Gądna. Elementami składowymi zespołu przyrodniczego są: Jezioro Morzycko, torfowiska i bagna wokół jeziora, Park Miejski w Moryniu i pasmo lasów okalających jezioro. Całość stanowi cenny obiekt krajobrazowy, gdzie spotykają się elementy krajobrazu naturalnego i kulturowego. Ponadto teren posiada walory siedliskowe i żerowiskowe dla wielu gatunków zwierząt, głównie herpetofauny (stanowisko żółwia błotnego) i awifauny, oraz występują tu cenne zespoły roślinne i florystyczne jak: skupiska bluszczu moryńskiego, łąki ramieniowe z rzędu *Charettalia*, rzadkie zespoły „lili wodnych” *Myriophyllo- Nupharetum*, lasy typu olsy i łęgi i grądy.

Zagrożenia występujące na obszarze danego zespołu przyrodniczego wynikają głównie z nieuporządkowanej gospodarki wodno- kanalizacyjnej w miejscowości Przyjezierze, co jest głównym źródłem wysokiego stężenia biogenów w wodach jeziora. Powyższe, oraz postępująca zabudowa mieszkaniowa i rekreacyjna w bezpośrednim otoczeniu jeziora, jak również zbyt intensywna gospodarka rybacka, przyczyniają się do postępującej eutrofizacji i spadku jakości wody w Morzycku.

2) Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Dolina Słubi” utworzono na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia nr XXXI/277/2006 (Dz. Urzęd. Woj. Zachodniopom. 47, poz. 857, 2006 r.), w celu ochrony rzeki Słubi oraz jej doliny wraz z występującymi tam jeziorami, bagnami i kompleksem zbiorowisk roślinnych. Większa część obszaru chronionego, bo 154, 16 ha leży w granicach administracyjnych gminy Moryń, pozostałe 92, 24 ha w gminie Mieszkowice. Na obszarze moryńskim „Dolina Słubi” występuje nieciągłość obszaru. Pierwsza część o powierzchni 144, 86 ha leży na wschód od Morzycka i obejmuje tereny od ujścia Słubi do jeziora po okolice jeziora Mierno, druga część zajmująca jedynie 9,3 ha leży na południowy- zachód od jeziora na zalesionych terenach wchodzących w obszar Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Dolina Słubi odznacza się urozmaiconymi walorami krajobrazowymi, przechodząc od głębokiej doliny o stromych zboczach, gdzie nurt rzeki przypomina górski potok, po spokojne obniżenie o niskich brzegach, sporym zabagnieniu i licznych jeziorach (szczególnie w rejonie jezior: Mierno, Witnickie Małe, Witnickie Wielkie i Witnickie). Cenne walory przyrody ożywionej stanowią przede wszystkim nadrzeczne drzewostany o miejscowo puszczańskim charakterze. Do najcenniejszych należą grądy, kwaśne dąbrowy, łęgi jesionowo- olszowe i olsy porzeczkowe, nadrzeczne zarośla wierzbowe. W rzece występuje rzadki gatunek krasnorostu- objęty ochroną *Hildenbrandia rivularis*. Tereny te są jednocześnie miejscem siedlisk, żerowania i odpoczynku wielu gatunków zwierząt, głównie awifauny i herpetofauny. Znajdują się tu również stanowiska wydry i bobra europejskiego.

Równowadze biologicznej w Dolinie Słubi zagrożić może zmiana stosunków wodnych w rejonach zabagnionych, regulacja koryta rzeki oraz zanieczyszczenia wody biogenami, które za sprawą nieuporządkowanej gospodarki wodno- kanalizacyjnej, wraz ze spływem powierzchniowym dostają się do wód rzeki.

4.10.4. Użytki ekologiczne

Użytki ekologiczne to pozostałości ekosystemów, których ochrona na szczególne znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej. Na obszarze Gminy istnieje jeden użytek ekologiczny „Łabędzin”, na który składają się dwie części: „Łabędzin I” i „Łabędzin II”. Został powołany na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia nr XXXIV/310/2006 (Dz. Urzęd. Woj. Zachodniopom. 91, poz. 1694, 2006 r.) na powierzchni 15, 92 ha. Obejmuje wyjątkowo cenny kompleks śródleśnych oczek wodnych i szuwaru trzcinowego, terenów bagiennych i torfowisk zlokalizowany na południowym zachodzie gminy. Jest to miejsce występowania chronionych gatunków roślin, w tym grzybienia białego i grążela żółtego oraz ostoja ptactwa wodno- błotnego i płazów. Pod względem ornitologicznym, cenniejszy jest „Łabędzin I”, gdzie stanowiska lęgowe mają: bąk, żuraw, wodnik, gągoł i kokoszka, w „Łabędzinie II” tylko gągoł. Ze względu na koncentrację walorów przyrody ożywionej planuje się utworzenie na tym terenie rezerwatu.

4.10.5. Pomniki przyrody

Na terenie Gminy znajduje się 19 pomników przyrody, wśród których ochroną objęto pojedyncze drzewa oraz skupiska drzew. Występują one w następujących obrębach:

Bielin:

- 1) wiąz górski *Ulmus gabra*,
- 2) dąb szypułkowy *Quercus robur*,
- 3) wiąz szypułkowy *Ulmus laevis*,
- 4) daglezia zielona= jedlica Douglasa *Pseudotsuga menziesii* = *P. taxi folia*
- 5) grupa wiązu górskiego *Ulmus gabra* (4 szt.),
- 6) grupa wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (2 szt.),
- 7) grupa jesionów wyniosłych *Fraxinus Excelsior* (2 szt.),

Nowe Objezierze:

- 8) trzy grupy wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (każda po 3 szt.),
- 9) grupa wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (4 szt.),
- 10) grupa wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (12 szt.),

Moryń:

- 11) robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia*,

Przyjezierze:

- 12) grupa wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (2 szt.),
- 13) grupa wiązu szypułkowego *Ulmus laevis* (9 szt.),

Witnica:

- 14) dwa dęby szypułkowe *Quercus robur*,
- 15) sosna pospolita *Pinus Sylvestris*,

oraz

- 16) grupa sosny kosodrzewiny *Pinus Mugo* (43 szt.), przy drodze pomiędzy miejscowością Skotnica a Zakładem Rolnym Moryń Dwór.

Oprócz wymienionych drzew objętych ochroną, na terenie Gminy występują liczne okazy, których parametry wiekowe i rozmiarowe pozwalają na uznanie ich za pomniki przyrody.

4.10.6. Inne obszary cenne przyrodniczo

Na obszarze Gminy Moryń występuje wiele cennych przyrodniczo terenów, które nie zostały jeszcze objęte żadną formą ochrony. Ze względu na ich walory krajobrazowe, obecność rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt, wskazanym jest objęcie ich ochroną prawną w celu zachowania różnorodności biologicznej na analizowanym terenie. Odwołując się do „Waloryzacji przyrodniczej Gminy Moryń”, na potrzeby której przeprowadzono szereg inwentaryzacji, studiów i analiz, za pozostałe obszary cenne przyrodniczo uznaje się:

- 1) Tereny, które powinny zostać uznane za użytki ekologiczne jako miejsce ostoi i rozrodu licznych gatunków płazów i ptaków wodno- błotnych,:
 - a) jeziorka śródpolne porośnięte szuwarem trzcinowym i zadrzewieniami wierzbowymi w południowo- zachodniej części gminy poblizu miejscowości Orzechów,
 - b) jeziorko śródpolne zarastające szuwarem trzcinowo- turzycowym, i zaroślami brzożowo- wierzbowymi w północno- zachodniej części gminy w bliskiej okolicy miejscowości Klępicz,
 - c) jeziorka śródpolne porośnięte szuwarem trzcinowym i zadrzewieniami wierzbowymi w północno- zachodniej części Gminy w dalszej okolicy Klępicza,
 - d) jeziorko śródpolne porośnięte szuwarem trzcinowym w północno- zachodniej części Gminy w dalszej okolicy Klępicza,
 - e) zespół czterech oczek śródpolnych porośniętych trzciną, wierzbami i olchami w północno- zachodniej części Gminy w dalszej okolicy Starego Objezierza,
 - f) śródpolne trzcinowisko z oczkiem wodnym na północ od Przyjezierza- Moryń,
 - g) dawne jezioro, obecnie oczko śródpolne porośnięte trzciną i szuwarem turzycowym w otoczeniu zarośli wierzbowych w północnej części Gminy w okolicy Mirowa,
 - h) kompleks stawów rybnych na rzece Słubi okolony szuwarami trzcinowymi, wierzbami i olsami na zachód od Morynia w poblizu miejscowości Moryń Dwór,
 - i) śródleśne jeziorko porośnięte szuwarem trzcinowym i zaroślami wierzbowo-brzożowymi, w otoczeniu lasu sosnowego w części południowej w okolicy Morynia- Dworu,
 - j) śródleśne jeziorko porośnięte trzciną w otoczeniu lasu sosnowego w części południowej w okolicy Morynia- Dworu,
 - k) śródleśne jeziorko porośnięte rzadką trzciną w otoczeniu lasu sosnowego w części południowej w okolicy Morynia- Dworu,
 - l) śródleśne oczko wodne położone w niecce, porośnięte szuwarem trzcinowym i zaroślami wierzbowo- brzożowymi w południowej w okolicy Morynia- Dworu,
 - m) śródpolne oczka porastające trzciną i zaroślami wierzbowo- brzożowymi w środkowo- wschodniej części Gminy w okolicy miejscowości Wisław,
 - n) śródpolne oczka wodne porośnięte trzciną, brzożą i miejscami zaroślami wierzbowymi we wschodniej części w okolicy miejscowości Witnica,
 - o) śródpolne oczko wodne porośnięte szuwarem trzcinowo- turzycowym we wschodniej części Gminy w poblizu Witnicy.
- 2) Tereny o zróżnicowanych ekosystemach, wyróżniających się walorami krajobrazowymi i przyrodniczymi, wartościowe ze względu na możliwość zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem oraz pełniące funkcję korytarzy ekologicznych jako obszary chronionego krajobrazu:
 - a) „Moryński Obszar Chronionego Krajobrazu”, który zasięgiem obejmowałby większość Gminy z pominięciem fragmentów południowych.
- 3) Pojedyncze drzewa, grupy drzew, aleje i szpalery występujące w parkach, na cmentarzach oraz wzdłuż dróg, jako pomniki przyrody:

Bielin:

 - a) cypryśnik błotny *Taxodium distichum* (park),

- b) dąb szypułkowy *Quercus robur* (park),
- c) wiąz szypułkowy *Ulmus Levis* (park),
- d) osiem topoli białych *Populus alba* (park),
- e) dwa jesiony wyniosłe *Fraxinus Excelsior* (park),
- f) aleja kasztanowców dł. ok. 500 m przy drodze z Bielina w kierunku lasu,
- g) jesion wyniosły *Fraxinus Excelsior* (cmentarz przykościelny),
- h) lipa drobnolistna *Tilia cordata* (cmentarz przykościelny),

Gądnio:

- i) wiąz szypułkowy *Ulmus laevis* (park),
- j) dąb szypułkowy *Quercus robur* (park),
- k) aleja kasztanowców dł. ok. 150 m przy drodze z Gądnia w kierunku Jeziora Wielkie Bielińskie,
- l) aleja owocowa- jabłonie, grusze, śliwy dł. ok. 5 km przy drodze z Gądnia do Witnicy,

Nowe Objezierze:

- ł) wiąz szypułkowy *Ulmus laevis* (park),
- m) dąb szypułkowy *Quercus robur* (park),

Mirów:

- n) dąb szypułkowy *Quercus robur* (park),
- o) aleja owocowa – jabłonie dł. ok. 1 km przy drodze z Mirowa do Godkowa,

Witnica:

- p) dwa buki zwyczajne *Fagus Sylvatica* (park),
- q) żywotnik zachodni *Thuja Occidentalis* (park),
- r) sześć lip szerokolistnych *Tilia platyphyllos* (park),
- s) pięć platanów klonolistnych *Platanus hispanica* (park),
- t) jesion wyniosły *Fraxinus Excelsior* (park),
- u) dwa dęby szypułkowy *Quercus robur* (park oraz droga z Witnicy na Warnice),
- v) trzy wiąz szypułkowe *Ulmus laevis* (park),
- w) grab zwyczajny *Carpinus betulus* (park),
- x) cypryśnik błotny *Taxodium distichum* (park),
- y) skupisko (29 szt.) cisów *Taxus baccata* (cmentarz przykościelny),
- z) szpaler i alejka cisów *Taxus baccata* (park),
- aa) aleja jaworowa dł. ok. 1 km przy drodze z Witnica- Wisław,

oraz aleja złożona z lip, robinii, jesionów, dębów i kasztanowców tworząca podwójny lub pojedynczy szpaler dł. ok. 17 km w okolicach miejscowości: Bielin, Macierz, Moryń, Dolsko.

- 4) Inne tereny cenne przyrodniczo, ważne dla zachowania różnorodności biologicznej flory i fauny oraz o znaczących walorach krajobrazowych:
 - a) łąki w okolicach Dolska, gdzie stwierdzono kilkanaście gatunków ptaków– wśród nich derkacza, żurawia, czajkę, srokosza i gąsiorka,
 - b) kompleks zarastających trzciną i okolonych wierzbami jezior i oczek wodnych na polach w rejonie miejscowości Stare Objezierze, Nowe Objezierze i Kłępicz, gdzie stwierdzono miejsce rozrodu licznych płazów, w tym traszki grzebieniastej, traszki zwyczajnej, grzebiuszki ziemnej oraz 15 gatunków ptaków wodno-błotnych,
 - c) częściowo zarastające trzciną i brzoza łąki położone na północny- zachód od Bielina, gdzie bytują m. In.: derkacz, czajka i drobne ptaki Wróblowe,

- d) łąki z drobnymi oczkami wodnymi na wschód od Bielina, porożcinane licznymi kanałami melioracyjnymi, zarastają trzciną, paprociami i olsem, tereny te są miejscem rozrodu płazów oraz lęgu ptaków wodno-błotnych,
- e) podmokłe pola zarastające trzciną, turzycami i wierzbą na wschód od Witnicy, obszar jest miejscem lęgowym co najmniej 9 gatunków ptaków wodno-błotnych, w tym żurawia i krakwy, oraz przepiórki.

4.11. Jakość środowiska, zagrożenia środowiska oraz identyfikacja źródeł zagrożeń

4.11.1. Stan czystości wód

Stan czystości wód powierzchniowych przedstawia się różnie. Słubia- główna rzeka gminy spełnia warunki Ramowej Dyrektywy Wodnej i w kategoriach zagrożeń ze względu na zanieczyszczenia punktowe, obszarowe i pobór wody ma najniższą wartość zagrożenia, czyli 1. Do Słubi są odprowadzane oczyszczone ścieki bytowe poniżej wypływu z Jeziora Morzyckiego. Do jeziora natomiast trafia część ścieków z miejscowości Przyjezierze. Ostatnie badania jakości wody Morzycka wykazały wzrost jego zanieczyszczenia w ostatnich latach. Z II klasy czystości spadło do klasy III. Większość jezior utrzymało II klasę czystości.

Do zanieczyszczeń wód powierzchniowych przyczynia się głównie niedostateczny stopień kanalizacji gminy. Zrzut ścieków bytowych powoduje zanieczyszczenia hydrobiologiczne ze znacznym udziałem bakterii fekalnych. Nadmierne nawożenie pól zanieczyszcza wody fosforanami, azotami oraz innymi substancjami, w tym pochodzenia organicznego co sprzyja eutrofizacji cieków i jezior.

W ostatnich latach pogorszyła się jakość wody w najważniejszym zbiorniku wodnym- Jeziorze Morzycko. Analizy wykonane w 2004 roku zakwalifikowały wody jeziora do II klasy czystości, jednak w wyniku badań z 2007 roku nastąpiła degradacja do klasy III. Przyczyną był spadek przejrzystości wody, niedostatki w natlenieniu, wysokie stężenie fosforanów i azotanów oraz postępująca eutrofizacja. Poprawił się natomiast stan wód w rzece Słubia. Obecnie spełnia ona wszystkie warunki Ramowej Dyrektywy Wodnej w kategoriach zagrożeń zanieczyszczeniami otrzymując najniższą wartość zagrożenia, czyli 1.

4.11.2. Stan powietrza atmosferycznego

Gmina Moryń oraz gminy znajdujące się w jej bezpośrednim sąsiedztwie mają głównie charakter rolniczy lub rolniczo turystyczny, toteż własna emisja zanieczyszczeń uwalnianych do atmosfery jest niska. Na stan czystości powietrza w analizowanym obszarze nie ma również większego wpływu bliskości dużego ośrodka miejskiego i przemysłowego, jakim jest Szczecin. Stan powietrza atmosferycznego jest zadowalający.

4.11.3. Odprowadzenie i unieszkodliwianie ścieków

Analizowany obszar nie jest w pełni skanalizowany. Obecna długość sieci kanalizacyjnej wynosi 14,8 km i obejmuje 86% mieszkańców. Gmina posiada dwie oczyszczalnie ścieków. Mechaniczno-biologiczną oczyszczalnię typu Biblok Mu- 300 i Mu- 300 o maksymalnej wydajności 600 m³/24h i średnim zrzucie ścieków 200- 280 m³/24h w Moryniu, którą obsługuje tutejszy Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej. Oczyszczone ścieki są odprowadzane do Słubi poniżej jej wypływu z

Jeziora Morzyckiego. Drugą oczyszczalnię typu mechaniczno- biologicznego Biblok WS- 400 w Witnicy o maksymalnej wydajności 150 m³/24h i średnim zrzućcie ścieków 80 m³/24h obsługuje spółka Wodociągi Zachodniopomorskie Sp. z o. o. w Goleniowie. Odbiornikiem ścieków jest pośrednio Słubia.

Gospodarstwa nie podłączone do zbiorowej sieci kanalizacyjnej odprowadzają ścieki do szamb lub przydomowych oczyszczalni ścieków wybudowanych na potrzeby budynków mieszkalnych na terenach rozproszonej zabudowy lub w miejscach o niekorzystnym ukształtowaniu powierzchni dla budowy odbiorników o odpowiedniej chłonności. Część ścieków odprowadzana jest również na pola i do najbliższych rowów, co jest zjawiskiem bardzo niekorzystnym dla stanu środowiska i jakości wód cieków.

4.11.4. Zagrożenie hałasem komunikacyjnym

Hałas komunikacyjny związany jest głównie z ruchem kołowym oraz w niewielkim stopniu szynowym. Obszarami o podwyższonym poziomie hałasu wynikającym z natężenia ruchu samochodowego są tereny w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 125 łączącej Moryń z Cedynią i Wierchlasem oraz na wschodnich peryferiach, gdzie przez miejscowość Witnica przebiega droga krajowa nr 31 prowadząca do sąsiednich Mieszkowic i Chojnej. Ponadto niemal równolegle do drogi nr 31 przebiega jedyna obecnie eksploatowana linia kolejowa typu magistralnego relacji Wrocław- Szczecin.

4.11.5. Zagrożenie hałasem przemysłowym

Ze względu na bardzo niski udział przemysłu w gospodarce gminy, źródła hałasu przemysłowego występują jedynie punktowo. Głównie jest to teren górniczy w okolicy Morynia, gdzie wydobywa się i wywozi kruszywo. Źródłem emisji hałasów są również inne mniejsze zakłady produkcyjne, np. Zakład Rolny "Moryń" czy masarnia „AGA” w Witnicy.

4.11.6. Gospodarka odpadami

Gmina nie dysponuje obecnie własnym wysypiskiem odpadów komunalnych. Odpady z terenu Gminy są wywożone na składowisko w Myśliborzu. Nieczynne składowisko znajdujące się w obrębie Przyjezierze II, jest przeznaczone do rekultywacji.

4.11.7. Promieniowanie elektromagnetyczne

Głównym źródłem zaopatrzenia gminy w energię elektryczną są linie napowietrzne WN 110 kV Chojna – Bielin i Dębno – Bielin. Do poszczególnych miejscowości elektryczność doprowadzają napowietrzne linie na poziomie napięcia SN 15 kV. Są to zatem linie przesyłowe wysokiego i średniego napięcia, więc istnieje niewielkie niebezpieczeństwo narażenia mieszkańców na szkodliwe promieniowanie. Oddziaływanie ich pól może dotyczyć jedynie terenów położonych pod liniami energetycznymi w odległości 10 m od skrajnego przewodu, oraz w najbliższym otoczeniu głównych punktów zasilania.

Istniejące stacje bazowe telefonii komórkowych są usytuowane w bezpiecznych lokalizacjach, dzięki czemu również ich pola elektromagnetyczne nie są uciążliwe dla mieszkańców i nie wpływają na ich zdrowie. Stwierdzić trzeba przy tym, że obecnie na terenie gminy nie prowadzi się badań natężenia pól elektromagnetycznych emitowanych z nadajników radio-telewizyjnych oraz stacji bazowych telefonii

komórkowej, stąd autorzy opracowania nie mogą podać żadnych danych szczegółowych na temat ich ewentualnych uciążliwości.

4.11.8. Zagrożenie powodziowe

Na obszarze gminy występuje niewielkie zagrożenie powodziowe. Przyczyną lokalnych podtopień mogą być obfite i długotrwałe opady deszczu, które prowadzą do wezbrania cieków i możliwość ich wystąpienia z brzegów. Na terenach dolinnych o stromych zboczach szczególnie poza okresem wegetacji może dojść do osunięć i spływów powierzchniowych pod wpływem roztopów i nawałnych dreszczów.

5. DIAGNOZA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5.1. Ocena odporności na degradację oraz zdolności do regeneracji

Obszar Gminy Moryń cechuje bogaty zbiór zasobów przyrody ożywionej i nie ożywionej. Urozmaicona rzeźba terenu, co za tym idzie zróżnicowane warunki naturalne dla bytowania głównie flory, ale również fauny, stwarzają doskonałą sposobność dla utrzymania i rozwoju różnorodności biologicznej. Znaczna część obszaru jest objęta różnymi formami ochrony przyrody, które każdorazowo wiążą się z ograniczeniami i zakazami dotyczącymi działalności i ingerencji człowieka w środowisko naturalne. Są to działania mające na celu ochronę terenów cennych przyrodniczo przed degradacją. Objęcie ochroną to nie tylko ograniczenia działalności ludzkiej, ale także wskazania co do działań mających na celu uodpornienia wartościowych obiektów przyrodniczych na degradację, poprzez np. odpowiednią pielęgnację, oraz przyspieszenie zdolności regeneracyjnych środowiska za pomocą np. planów rehabilitacji, czy rewitalizacji. Zatem w kwestii oceny odporności na degradację i zdolności do regeneracji środowiska w przypadku Gminy Moryń, ocena ta wypada dobrze, ze względu na znaczne pokrycie terenu Gminy obszarami i obiektami objętymi ochroną. W celu wzmocnienia owej odporności środowiska, należy poszerzyć listę obszarów chronionych o kolejne cenne tereny.

Ale nawet obszary będące pod ochroną są narażone na wpływ niekorzystnych czynników antropogenicznych. Z pewnością zaliczyć do nich można zanieczyszczenia wód i gleb związkami organicznymi pochodzenia komunalnego oraz skażenia fosforanami i azotami pochodzenia rolniczego. Powyższymi związkami zagrożone są głównie wody powierzchniowe. Turystyczny charakter Gminy również niesie ze sobą pewne niebezpieczeństwa. Zbyt wzmożony ruch turystyczny grozi chociażby „zadeptaniem”, ale głównym problemem odnośnie rozwijającej się turystyki jest powstawanie nowych obiektów wypoczynkowych, rekreacyjnych i usługowych w bezpośrednim sąsiedztwie cennych przyrodniczo obiektów. Wiąże się to z częściową degradacją i emisją kolejnych zanieczyszczeń do środowiska naturalnego.

Największe zagrożenie degradacją dotyczy zatem wód powierzchniowych. Z jednej strony poprzez czynniki antropogeniczne, w drugiej przez naturalne. Do naturalnych czynników należy zaliczyć zmieniające się stosunki wodne w przyrodzie, obniżenia poziomu wód gruntowych, w efekcie wysychanie jezior, oczek wodnych i stawów, będących siedliskiem i ostoją wielu gatunków zwierząt. Dlatego też, szczególnej ochronie powinny zostać poddane zbiorniki wodne, jako najbardziej narażone na degradację.

Najmniej narażone na degradację czynnikami antropogenicznymi są rzeki i doliny rzeczne. Ze względu na podmokły teren i często strome zbocza dolin, tereny te są trudno dostępne dla zabudowy stałej lub czasowej i powinno się zachować ich charakter krajoznawczy i edukacyjny.

5.2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej

Ocenę stanu ochrony, bioróżnorodności, a także po części użytkowania zasobów przyrodniczych na terenie gminy można ocenić na podstawie przeprowadzonej w 2008 r. „Waloryzacji przyrodniczej Gminy Moryń”. Jest on częściowo już nieaktualna, jednak głównie w sferze obszarów i obiektów przyrodniczych objętych ochroną. Posiada natomiast szeroki opis komponentów środowiska przyrodniczego, które nie ulegają dezaktualizacji. Duża dostępność danych cechuje tereny chronione, w znacznym stopniu rozpoznane pod względem ich zasobów przyrodniczych oraz stopnia zachowania. Sytuacja ta nie dotyczy niestety otwartych terenów użytkowanych rolniczo oraz terenów zabudowy.

Szczególnie trudnym polem badań w tym zakresie jest obszar miasta, stanowiący najbardziej rozległy zespół terenów zainwestowanych na terenach gminy. Użytkowanie zasobów przyrodniczych miasta nie budzi zasadniczych zastrzeżeń. Jednocześnie wskazać należy małą dynamikę w rozbudowie układów zieleni w ciągach ulic i na terenach osiedlowych oraz brak przeciwdziałania dla spontanicznie przebiegających procesów renaturalizacji części nie użytkowanych obszarów w otoczeniu obszarów zabudowy.

5.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania

Walory krajobrazowe gminy, z dominującym udziałem doliny dolnej Odry zachowanej w zbliżonym do naturalnego charakterze, są w znacznej części zachowane. Gorszą sytuacją przedstawia lokalny krajobraz terenów zabudowanych oraz ich bezpośredniego otoczenia. Zaburzone w powojennych latach układy przestrzenne wielu miejscowości, w szczególności zakłócenie dawnej panoramy miasta licznymi budynkami o większej niż wcześniej wysokości i intensywności zabudowy o modernistycznym charakterze są tego najlepszym przykładem.

Wiele miejscowości gminy straciło swój pierwotny układ przestrzenny, ustępując przed potrzebą dynamicznego rozwoju przestrzennego. Należą do nich miejscowości, w których układ przestrzenny ingerowały w minionych latach wielkogabarytowe obiekty dawnych PGR wraz z towarzyszącymi im zespołami zabudowy wielorodzinnej.

Mimo wymienionych wyżej uwarunkowań, kształtujących dzisiejszy krajobraz gminy, znaczny odsetek jej powierzchni stanowią ciągle tereny o wysokich walorach krajobrazowych, zarówno na terenach otwartych jak i w obrębie obszarów zainwestowanych.

5.4. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi

O pełnej zgodności dotychczasowych form użytkowania i zagospodarowania obszarów z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi można mówić przede wszystkim w odniesieniu do obszarów doliny Odry oraz terenów otwartych. W zbliżony sposób można ocenić tereny mieszkaniowe, zwłaszcza tereny jednorodzinnej zabudowy mieszkaniowej z często dobrze utrzymanymi, zagospodarowanymi ogródkami przydomowymi, zlokalizowane w obszarach o dogodnych uwarunkowaniach fizjograficznych dla osadnictwa.

Podstawowe czynniki zmian w środowisku przyrodniczym gminy wiążą się z wolno, acz sukcesywnie przebiegającymi procesami powiększania jego terenów zainwestowanych, przeznaczonych głównie pod zabudowę mieszkaniową. Najintensywniej przebiegają one obecnie w obszarze miasta. Towarzyszy im rozbudowa istniejącego układu komunikacyjnego oraz sieci uzbrojenia. Skalę postępującej urbanizacji w obszarze ocenić należy jako umiarkowaną, nie powodującą zagrożeń dla stanu środowiska.

5.5. Ocena stanu środowiska oraz jego zagrożeń i możliwości ich ograniczenia

Generalna ocena stanu środowiska przyrodniczego Gminy nie budzi obaw. Jedynym komponentem niezadowolającym jest stan wód powierzchniowych, głównie jezior. Przyczyną spadku klasy czystości wód jezior w ostatnich latach jest nieuporządkowany system kanalizacji. W dalszym ciągu nie wszystkie miejscowości są w pełni skanalizowane, co przyczynia się do zanieczyszczenia gleb i wód powierzchniowych biogenami. Stanowi to zagrożenie dla zachowania różnorodności biologicznej na cennym przyrodniczo terytorium Gminy.

W obszarze miasta oraz w części miejscowości występujące przy tym zmniejszanie się arealu gruntów rolnych, związane z postępującymi procesami urbanizacyjnymi, nie wpływa ono jednak w zasadniczym stopniu na kondycję terenów rolnych w skali gminy, zarówno w obszarze miasta, jak i w jego otoczeniu.

Do głównych zagrożeń dla stanu środowiska przyrodniczego gminy należą:

- 1) zanieczyszczenia gleb i wód biogenami z przyczyny niedostatecznego postępu w kanalizacji Gminy,
- 2) zanieczyszczenie gleb i wód powierzchniowych związkami chemicznymi pochodzenia rolniczego.

Powyższe zagrożenia zostaną wyeliminowane wraz z ukończeniem inwestycji związanych w gospodarką wodno-kanalizacyjną. Należy również tak prowadzić politykę przestrzenną Gminy, aby ograniczyć do powstawania rozproszonej zabudowy, która ze względów ekonomicznych lub innych nie będzie mogła zostać podłączona do ogólnego gminnego systemu kanalizacji.

6. WSTĘPNA PROGNOZA ZMIAN W ŚRODOWISKU WYWOŁANYCH REALIZACJĄ USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

Przyjęte w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zasady jej rozwoju przestrzennego zakładają uporządkowanie istniejącego układu przestrzennego miasta i miejscowości gminy. W związku z tym przewidywane zmiany środowiska przyrodniczego

miasta będą się wiązały zarówno z uporządkowaniem terenów zieleni urządzonej i terenów otwartych, jak i z przekształceniami terenów rolniczych na tereny mieszkalnictwa oraz produkcji i usług.

Będzie temu towarzyszyć budowa odpowiedniego układu komunikacyjnego i systemów uzbrojenia technicznego, zaś ich wyrazem będzie znaczna zmiana istniejącego tu krajobrazu otwartych, rozległych pól na rzecz wprowadzania – należy tak zakładać – komponowanych zespołów zabudowy mieszkaniowej z zielenią towarzyszącą i ogrodami przydomowymi oraz zespołów zabudowy produkcyjno-usługowej otoczonej zielenią izolacyjną.

Zmiany te mogą wpływać pozytywnie na stan środowiska przyrodniczego ze względu na zmniejszenie dotychczasowych uciążliwości istniejącej zabudowy, często niewydolnej pod względem powiązań komunikacyjnych czy dostępu do sieci infrastruktury, mających wpływ na stan środowiska.

7. PRZYRODNICZE PREDYSPOZYCJE TERENU DO KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNEJ TERENÓW OSADNICZYCH

W ukształtowaniu obecnej struktury przestrzennej gminy zasadniczą rolę pełni dolina Odry wraz z ukształtowanym pod jej wpływem pasmowym układem zabudowy miejscowości.

Tereny miasta stanowią obszar o naturalnych predyspozycjach dla pełnienia roli podstawowego obszaru wprowadzania nowych inwestycji, jednocześnie pełniącego także ważną funkcję osadniczą.

Utrzymywanie dotychczasowych tendencji w rozwoju przestrzennym gminy, respektujące te predyspozycje nie zakłóci w miarę harmonijnego realizowania związanych z tym zadań. Pozwoli to na uzyskanie docelowej struktury przestrzennej w maksymalnym stopniu wykorzystującej naturalne predyspozycje terenu i istniejące w tym zakresie uwarunkowania.

W strukturze osadniczej Gminy centralnym ośrodkiem usługowym, gospodarczym i administracyjnym jest jedyny ośrodek miejski- Moryń. Jest to obszar o predyspozycjach do pełnienia roli podstawowego obszaru wprowadzania nowych inwestycji. Ze względu na bezpośrednie położenie nad Jeziorem Morzycko, dla zachowania równowagi ekologicznej, inwestycje nie powinny być lokowane w bliskim sąsiedztwie linii brzegowej jeziora. Tereny na zachodzie miasta nie należą do cennych przyrodniczo, dlatego też w tym rejonie powinny powstać obszary inwestycyjne.

Ośrodki wiejskie powinny utrzymać swoją dotychczasową funkcję rolniczą, mieszkaniową i turystyczną, a nową zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo- usługową i turystyczną, dla zachowania ładu przestrzennego i walorów krajobrazowych, należy planować jako uzupełnienie istniejącej zabudowy lub w jej sąsiedztwie bez nadmiernego poszerzania terenów zabudowanych.

8. OCENA PRZYDATNOŚCI ŚRODOWISKA DLA RÓŻNYCH RODZAJÓW UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Dla określenia możliwości i ograniczeń form, sposobów użytkowania i zagospodarowania terenów istotne znaczenie ma przyjęcie generalnych zasad ochrony i kształtowania środowiska człowieka w obszarze miasta i gminy.

Może być ono potraktowane jako przyjęcie prymatu zasad ochrony środowiska kulturowego w obszarze historycznie ukształtowanej zabudowy, podlegających ochronie konserwatorskiej oraz prymatu zasad ochrony środowiska przyrodniczego w pozostałych jednostkach strukturalnych.

W sytuacji gminy takie założenie wydaje się być w pełni uzasadnione. Wynikają z niego szczególne implikacje dla określenia sposobów kształtowania terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych, usługowych, turystycznych i rekreacyjnych, zieleni urządzonej i wód otwartych, terenów rolniczych, produkcyjno-technicznych.

Z związku z tym należy kształtować odrębne polityki rozwoju przestrzennego w odniesieniu do wymienionych obszarów:

- 1) mieszkaniowych i mieszkaniowo-usługowych: zakładać możliwość uzupełnienia obudowy biologicznej istniejącej zabudowy, zaś na terenach planowej jej lokalizacji zakładać znaczny udział przestrzeni biologicznie czynnej,
- 2) usługowych: wprowadzać konieczność utrzymania minimalnego zakresu przestrzeni biologicznie czynnej,
- 3) turystycznych i rekreacyjnych
- 4) zieleni urządzonej i wód otwartych: zakładać utrzymanie istniejącego zespołu zieleni,
- 5) produkcyjno-technicznych, składów i magazynów oraz terenów komunikacji i uzbrojenia technicznego: zakładać sukcesywne wprowadzanie zieleni izolacyjnej.

9. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE DLA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY– WNIOSKI KOŃCOWE

9.1. Przydatność terenów dla rozwoju podstawowych form użytkowania

Ogólna charakterystyka terenów o różnych predyspozycjach przyrodniczych dla ukształtowania docelowej struktury przestrzennej gminy oraz wskazanie możliwości rozwoju i ograniczeń dla różnych form użytkowania terenów stanowią podstawę dla przyjęcia ich jako przydatnych dla rozwoju podstawowych form użytkowania terenu, jakie zostaną wskazane w realizowanych na podstawie ustaleń studium miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

9.2. Przydatność terenów dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska oraz ograniczenia rozwoju związane z koniecznością ochrony zasobów środowiska

Wskazanie w przypominanych wyżej terenów o różnych predyspozycjach przyrodniczych dla ukształtowania przyszłej struktury przestrzennej miasta i gminy oraz różnych możliwościach ich użytkowania, pozwala na przyjęcie części z nich jako przydatnych dla prawidłowego funkcjonowania środowiska w obszarze gminy.

W związku z przyjętymi w zmianie studium założeniami, że rozwój przestrzenny terenów zainwestowanych będzie się koncentrować w istniejących obszarach zabudowy i ich bezpośrednim otoczeniu, bez wkraczania terenów o niekorzystnych warunkach gruntowych dla lokalizacji zabudowy.

Nie przewiduje się zmian w dotychczasowym użytkowaniu terenów najcenniejszych pod względem przyrodniczym, występujących w obrębie parku krajobrazowego oraz obszarów Natura 2000, jednak sieć obszarów chronionych powinna być uzupełniana o nowe elementy, w szczególności wymienione wyżej w treści opracowania planowane rezerваты przyrody i użytki ekologiczne.

10. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

Przy opracowaniu niniejszego opracowania wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- 1) Plan zagospodarowania Województwa Zachodniopomorskiego- Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego- 2002 r.,
- 2) Raport o stanie środowiska w Województwie Zachodniopomorskim w latach 2002- 2003- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie- 2004 r.,
- 3) Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Cedynia,
- 4) Waloryzacja przyrodnicza Gminy Moryń- Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie- 2008 r.,
- 5) Program Ochrony Środowiska Powiatu Gryfińskiego,
- 6) Program Ochrony Środowiska Powiatu Gryfińskiego i gmin powiatu na lata 2004- 2011, Starosta Powiatu Pyrzyckiego- 2004 r.,
- 7) Ogólne zalecenia dla ochrony typów siedlisk oraz gatunków zwierząt (poza ptakami) i roślin wymienionych w załącznikach I i II Dyrektywy Siedliskowej, przewidywane na terenach Specjalnych Obszarów Ochrony sieci Natura 2000 w Polsce,
- 8) Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia p.n. „Wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MORYŃ” – „Ekopol” Henryk Dominiak- 2009 r.,
- 9) Informacje publikowane na serwisach internetowych następujących instytucji:
 - a) Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego,
 - b) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego,
 - c) Powiatu Gryfińskiego,
 - d) Gminy Moryń,
 - e) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
 - f) Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
 - g) Regionalnej Dyrekcji Gospodarki Wodnej,
 - h) Głównego Urzędu Statystycznego,
 - i) Dyrekcji Parków Krajobrazowych Doliny Dolnej Odry,
 - j) Lubuskiego Klubu Przyrodników,
 - k) Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
 - l) Serwisów ekologicznych ekologia.pl i eko.org.pl,
 - m) Serwisu geoportal.gov.pl.

**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

MIASTA I GMINY MORYŃ

**ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY NR XXXIV/250/2014
RADY MIEJSKIEJ W MORYNIU Z DNIA 15 września 2014 r.
zmieniający:**

**ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY NR XII/66/2011
RADY MIEJSKIEJ W MORYNIU Z DNIA 24 LISTOPADA 2011 r.**

TREŚĆ OPRACOWANIA

ZAKRES ZMIANY STUDIUM, UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA JEJ USTALEŃ

CZĘŚĆ I- UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. POŁOŻENIE I CHARAKTERYSTYKA OTOCZENIA

2. PODSTAWOWE DANE O GMINIE

- 2.1. Podstawowe dane statystyczne
- 2.2. Demografia
- 2.3. Stan prawny gruntów
- 2.4. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

3. UWARUNKOWANIA OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

- 3.1. Położenie geograficzne
- 3.2. Geologia i geomorfologia
- 3.3. Gleby
- 3.4. Wody powierzchniowe
- 3.5. Klimat
- 3.6. Lasy i tereny zieleni wysokiej

4. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

- 4.1. Obszary Natura 2000
- 4.2. Cedyński Park Krajobrazowy
- 4.3. Pomniki przyrody
- 4.4. Użytki ekologiczne
- 4.5. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

5. UDOKUMENTOWANE ZŁOŻA KOPALIN ORAZ ZASOBY WÓD PODZIEMNYCH

- 5.1. Kopaliny
- 5.2. Zasoby wód podziemnych

6. UWARUNKOWANIA OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

- 6.1. Zarys historii rozwoju osadnictwa w obszarze gminy
- 6.2. Krajobraz kulturowy gminy
- 6.3. Charakterystyka elementów dziedzictwa kulturowego w obszarze miasta
- 6.4. Charakterystyka elementów dziedzictwa kulturowego w obszarze gminy
- 6.5. Charakterystyka zasobów dziedzictwa archeologicznego
- 6.6. Wskazania ochronne

7. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

- 7.1. Oświata
- 7.2. Kultura
- 7.3. Sport i rekreacja
- 7.4. Ochrona zdrowia
- 7.5. Opieka społeczna
- 7.6. Obiekty usług publicznych i administracji
- 7.7. Jakość życia mieszkańców

8. ZAGROŻENIA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

9. UWARUNKOWANIA ROZWOJU PRODUKCJI I USŁUG

- 9.1. Uwarunkowania rozwoju produkcji i usług
- 9.2. Uwarunkowania rozwoju produkcji rolnej i leśnej
- 9.3. Uwarunkowania rozwoju rekreacji i turystyki

10. UWARUNKOWANIA ROZBUDOWY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- 10.1. Komunikacja drogowa**
- 10.2. Komunikacja kolejowa**
- 10.3. Komunikacja zbiorowa
- 10.4. Komunikacja rowerowa
- 10.5. Zaopatrzenie w wodę**
- 10.6. Odprowadzenie i unieszkodliwienie ścieków**
- 10.7. Zaopatrzenie w ciepło i gaz**
- 10.8. Eksploatacja i przesył ropy naftowej**
- 10.9. Elektroenergetyka**
- 10.10. Produkcja energii ze źródeł odnawialnych**
- 10.11. Telekomunikacja**
- 10.12. Gospodarka odpadami**

11. UWARUNKOWANIA KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

- 11.1. Podział administracyjny obszaru gminy**
- 11.2. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego**

12. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

CZĘŚĆ II- KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. CELE ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY

2. KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU

- 2.1 Obszary Natura 2000
- 2.2. Cedyński Park Krajobrazowy
- 2.3. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe
- 2.4. Użytki ekologiczne
- 2.5. Moryński Obszar Chronionego Krajobrazu
- 2.6. Cenne zbiorowiska oraz chronione gatunki roślin i zwierząt
- 2.7. Wody powierzchniowe i podziemne
- 2.8. Ochrona powietrza atmosferycznego
- 2.9. Ochrona Gleb
- 2.10. Ochrona zasobów leśnych**

3. KIERUNKI OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

- 3.1. Zasady ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego**
- 3.2. Zasady ochrony obiektów i obszarów w systemie stref ochrony konserwatorskiej**
- 3.3. Zasady ochrony obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków**
- 3.4. Zasady ochrony obiektów ujętych w gminnej ewidencji konserwatorskiej**
- 3.5. Zasady ochrony obiektów i obszarów w systemie stref ochrony stanowisk archeologicznych**
- 3.6. Parki kulturowe

4. KIERUNKI ROZWOJU ZABUDOWY MIESZKALNO- USŁUGOWEJ

5. KIERUNKI ROZWOJU PRODUKCJI

6. EKSPLOATACJA SUROWCÓW MINERALNYCH

7. KIERUNKI ROZWOJU USŁUG

8. KIERUNKI ROZWOJU PRODUKCJI ROLNEJ I LEŚNEJ

9. KIERUNKI ROZWOJU GOSPODARKI RYBACKIEJ

10. KIERUNKI ROZWOJU REKREACJI I TURYSTYKI

11. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

- 11.1. Kierunki rozbudowy systemu komunikacji drogowej
- 11.2. Kierunki rozwoju komunikacji rowerowej i pieszej
- 11.3. Kierunki rozwoju komunikacji kolejowej

12. KIERUNKI ROZWOJU URZĄDZEŃ I SIECI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- 12.1. Kierunki rozwoju systemu zaopatrzenia w wodę
- 12.2. Zasady regulacji stosunków wodnych
- 12.3. Kierunki rozwoju systemu odprowadzenia i unieszkodliwienia ścieków
- 12.4. Kierunki gospodarki odpadami
- 12.5. Kierunki rozwoju elektroenergetyki
- 12.6. Kierunki rozwoju sieci gazowej
- 12.7. Kierunki rozwoju sieci ciepłowniczej
- 12.8. Kierunki rozwoju sieci telekomunikacyjnej
- 12.9. Rurociąg naftowy Przyjaźń

13. SYNTEZA USTALEŃ POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY I INSTRUMENTY WDRAŻANIA USTALEŃ STUDIUM

13.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

13.2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

- 13.2.1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług
- 13.2.2. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
- 13.2.3. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszeniem usług
- 13.2.4. Tereny usług
- 13.2.5. Tereny usług sportu i rekreacji
- 13.2.6. Tereny usług turystyki
- 13.2.7. Tereny zabudowy techniczno- produkcyjnej
- 13.2.8. Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych z dopuszczeniem adaptacji dla potrzeb produkcji i usług
- 13.2.9. Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych

13.3. Tereny wyłączone spod zabudowy

13.4. [Kierunki rozwoju zabudowy obszaru miasta](#)

13.5. Kierunki rozwoju zabudowy miejscowości gminy

13.6. Zasady zagospodarowania przestrzennego terenów otwartych

13.7. Zasady zagospodarowania przestrzennego terenów otwartych z dopuszczeniem lokalizacji siłowni wiatrowych

14. OBSZARY ROZMIESZCZANIA INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

15. OBSZARY ROZMIESZCZANIA INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

16. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZANIE MIEJSCOWYCH PLANÓW

ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

17. [OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPRZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO](#)

18. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

19. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

21. SPIS MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

UKŁAD CZĘŚCI GRAFICZNEJ

Rys. 1. Uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Moryń, skala 1:10 000

JEDNOSTKA AUTORSKA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY MORYŃ

Juliusz Korzeń
wykonywanie opracowań z zakresu planowania przestrzennego
architektury, opracowań graficznych i materiałów promocyjnych
tłumaczeń ustnych i pisemnych
59-630 Mirsk Gierczyn 88
NIP 611-148-91-83

ZESPÓŁ AUTORSKI:

Główny Projektant: Mgr Inż. Juliusz Korzeń
(nr upr. 1683 Nr członkowski ZOIU - 308)

Mgr inż. Jarosław Róg
Mgr inż. Adrian Domagała
Mgr Krzysztof Korzeń
Jacek Waliszewski

ZAKRES ZMIANY STUDIUM, UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA JEJ USTALEŃ

Niniejsza zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń została opracowana na podstawie uchwały Nr XXVII/203/2013 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń dla części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej.

Pierwotne brzmienie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przyjęte uchwałą Nr XXXVI /352/98 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 6 lutego 1998r., dokument zmieniano później uchwałami:

- 1) Nr IX/72/2007 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 29 sierpnia 2007 r.,
- 2) Nr XXXVII/349/2010 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 22 września 2010r.

Dokument ten został później zastąpiony obowiązującą obecnie zmianą studium, przyjętą uchwałą Nr XII/66/2011 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 24 listopada 2011 r. uchwaloną dla całego obszaru gminy w jej granicach administracyjnych w postaci nowego dokumentu opracowanego zgodnie w przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dla całego obszaru gminy w jej granicach administracyjnych.

Niniejsza zmiana dotyczy ustaleń:

- 1) tekstu zmiany studium w rozdziale części II Kierunki zagospodarowania przestrzennego, rozdział 13.2.4 Tereny usług w zakresie rozszerzenia uzupełniającego przeznaczenia terenów usług o: stacje paliw, myjnie pojazdów mechanicznych jako uzupełniające przeznaczenie terenu dla usług handlu. Zmiany w tekście oznaczono pogrubieniem oraz czcionką koloru czerwonego.
- 2) rysunku zmiany studium terenu położonego w części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej w zakresie przeznaczenia go pod tereny zabudowy usług. Obszar objęty zmianą został wskazany na rysunku zmiany studium, stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały w sprawie zmiany studium.

Podstawowymi celami prowadzenia przez władze gminy polityki przestrzennej, znajdującej swoje odzwierciedlenie w odpowiednich zapisach zmiany studium, są przede wszystkim:

- 1) wyznaczenie obszarów o różnym stopniu ochrony i ustalenie dla nich zasad użytkowania,
- 2) określenie uwarunkowań rozwoju głównych funkcji w mieście i gminie,
- 3) określenie zasad rozwoju funkcji gospodarczych oraz systemu obsługi ludności i infrastruktury technicznej,
- 4) określenie rodzaju i zakresu dalszych prac planistycznych i zadań ponadlokalnych,
- 5) ochrona zasobów środowiska kulturowego i przyrodniczego,
- 6) tworzenie jak najlepszych warunków dla realizacji zadań w sferze gospodarczej,
- 7) określenie zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego, przy założeniu racjonalnego ich wykorzystania dla potrzeb lokalnych i ponadlokalnych,
- 8) wyznaczenie optymalnego kierunku rozwoju gospodarczego miasta i gminy, w oparciu o możliwości lokalne i powiązania zewnętrzne, z uwzględnieniem potrzeby aktywizacji niektórych dziedzin gospodarki i obszarów,
- 9) sformułowanie i umożliwienie realizacji zadań o znaczeniu ponadlokalnym, oddziałujących bezpośrednio i pośrednio na życie mieszkańców miasta i gminy.

Zgodnie z obowiązującym prawem podstawą formułowania lokalnej polityki przestrzennej jest studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego. Podstawą prawną do sporządzenia studium jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym **(tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.)**.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie stanowi prawa miejscowego, jest jednak aktem kierownictwa wewnętrznego władz samorządowych. Oznacza to, że Rada Miejska uchwalając studium lub jego zmianę zobowiązuje Burmistrza do działania w sposób w nim określony. W tym sensie nie stwarza ono bezpośrednich skutków prawnych dla mieszkańców, właścicieli nieruchomości, inwestorów, wywiera jednak istotne skutki w sposób pośredni. Burmistrz, jako autor prawny studium wykonuje szereg działań w sferze gospodarki przestrzennej, sporządzając miejscowe plany zagospodarowania oraz podejmując bezpośrednie działania inwestycyjne w imieniu gminy w sposób określony zapisami studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obowiązuje w obiegu wewnętrznym organy gminy przy sporządzaniu wytycznych koordynacyjnych dla planów miejscowych, jest zatem podstawą do:

- 1) kształtowania struktury przestrzennej miasta i gminy,
- 2) zdefiniowania zakresu prac nad sporządzaniem planów miejscowych,
- 3) prowadzenia wewnętrznej kontroli zgodności planów miejscowych ze zmianą studium.

CZĘŚĆ I- UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z zapisami art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium uwzględnia uwarunkowania wynikające z:

- 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- 4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- 5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia,
- 6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- 7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
- 8) stanu prawnego gruntów,
- 9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- 10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,,
- 11) występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- 12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- 13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- 14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

1. POŁOŻENIE I CHARAKTERYSTYKA OTOCZENIA

Miejsko- wiejska Gmina Moryń leży w południowo- zachodniej części województwa zachodniopomorskiego, w granicach administracyjnych powiatu gryfińskiego. Graniczy z gminami: Chojna od strony północnej i północno-wschodniej, Mieszkowice od południa i południowego wschodu oraz Cedynia od zachodu.

Podstawowymi cechami gminy jest położenie:

- 1) w strefie przygranicznej, w obszarze polsko - niemieckich zainteresowań utworzeniem „transgranicznego obszaru chronionego w dolinie dolnej Odry”, jako Polsko - Niemieckiego Parku Narodowego „Dolina Dolnej Odry”,
- 1) w strefie koncentracji obszarów chronionych o ponadregionalnej randze: Cedyńskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszarów Natura 2000 PLB320003 „Dolina Dolnej Odry”, PLB320017 „Ostoja Cedyńska”, PLH320037 „Dolna Odra”, PLH320055 „Wzgórze Moryńskie”,
- 2) w zasięgu zainteresowań mieszkańców Niemiec terenami wypoczynkowymi i sferą usług oraz produkcji niektórych wyrobów,
- 3) w strefie zasięgu mieszkańców aglomeracji Szczecina terenami wypoczynkowymi i rekreacyjnymi np. turystyki weekendowej,
- 4) w obszarze polsko- niemiecko- szwedzkiego euroregionu „Pomerania”.

Na krajobraz gminy miało wpływ przede wszystkim ostatnie zlodowacenie, którego skutkiem jest zróżnicowana rzeźba terenu przechodząca od pofałdowanej wysoczyzny morenowej do równiny sandrowej, urozmaicona licznymi jeziorami, oczkami wodnymi i dolinami rzek i cieków. Ze względu na walory krajobrazowe, przyrodnicze, kulturowe - także o znaczeniu ponadregionalnym- oraz bogactwo flory i fauny, znaczne obszary gminy objęto ochroną. Cały jej obszar należy do otuliny Cedyńskiego Parku Krajobrazowego, a w części do samego Parku. Cenne przyrodniczo tereny, głównie unikatowe zbiorowiska roślinne oraz siedliska chronionych gatunków zwierząt, przede wszystkim ptaków włączono do Europejskiej Sieci Obszarów Natura 2000, a obszary wokół Jeziora Morzycko oraz rzeki Słubi uznano za zespoły przyrodniczo- krajobrazowe objęte ochroną ze względu na walory estetyczne i widokowe.

Gmina ma charakter rolniczo- turystyczny. Na obszarze wiejskim dominującym typem zagospodarowania jest zabudowa zagrodowa oraz zabudowa dawnych wielkoobszarowych gospodarstw rolnych powstała na bazie dawnych folwarków lub jako nowe miejscowości towarzyszące kombinatom rolniczym. Jako uzupełnienie

występuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i nowa zabudowa jednorodzinna. Centralnym ośrodkiem osadniczym i usługowym jest siedziba gminy- miasto Moryń.

2. PODSTAWOWE DANE O GMINIE

2.1. Podstawowe dane statystyczne

Podstawowe dane statystyczne dotyczące Gminy Moryń, udostępnione przez Bank Danych Lokalnych Głównego Urzędu Statystycznego na koniec 2010 roku przedstawiają się następująco:

Tabela 1. Podstawowe dane statystyczne

Lp	Cecha	Wielkość
1.	Powierzchnia gminy ogółem w ha	12 457
2.	Gęstość zaludnienia (ludność na km ²)	35
3.	Ilość sołectw	9
4.	Ilość miejscowości	18
5.	Ilość miejscowości wiejskich	17
6.	Liczba ludności wg faktycznego miejsca zamieszkania ogółem	4 449
7.	Przyrost naturalny ogółem	-2
8.	Liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym	847
9.	Liczba ludności w wieku produkcyjnym	2 921
10.	Liczba ludności w wieku poprodukcyjnym	563
11.	Pracujący w głównym miejscu pracy	355
12.	Liczba mężczyzn pracujących	137
13.	Liczba kobiet pracujących	218
14.	Ilość mieszkań	1 351
15.	Ilość izb	5 251
16.	Powierzchnia użytkowa mieszkań (w m ²)	98 477
17.	Ilość przedszkoli (oddziały)	1
18.	Ilość szkół podstawowych	2
19.	Ilość gimnazjów	1
20.	Długość czynnej sieci wodociągowej rozdzielczej (w km)	32,5
21.	Długość czynnej sieci kanalizacyjnej (w km)	14,4

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS 2010

2.2. Demografia

W końcu 2009 r. Gminę Moryń zamieszkiwało 4 331 osób, gęstość zaludnienia o wartości 35 osób na 1km² kwalifikuje gminę do gmin miejsko- wiejskich o niskim stopniu zaludnienia. Struktura wiekowa ludności jest zbliżona do średniej krajowej. Dominuje ludność w wieku produkcyjnym, która stanowi aż 67 % populacji. Kolejną pozycję zajmuje grupa w wieku przedprodukcyjnym- 20 % ogółu, najmniejszy odsetek stanowią osoby w wieku poprodukcyjnym- 13 %. Pozytywnym uwarunkowaniem rozwoju przestrzennego gminy jest dość stabilna liczba ludności, która na przestrzeni ostatnich lat nie podlegała większym wahaniom, co potwierdzają dane poniżej:

Tabela 2. Liczba mieszkańców miasta w latach 2004- 2009

Rok	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Liczba mieszkańców	4 317	4 290	4 368	4 332	4 351	4 331

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS 2010

Mimo obecnie niskiego udziału grupy poprodukcyjnej, przewiduje się jej wzrost w przeciągu nadchodzących lat, ponieważ ok. 34 % tej grupy stanowią osoby w przedziale wiekowym 50- 64. Proces starzenia się ludności, na obszarze gminy zachodzi w sposób analogiczny jak w innych ośrodkach kraju, w tym na Pomorzu Zachodnim. Zjawisko to pociąga za sobą nowe potrzeby związane z opieką zdrowotną i społeczną nad osobami starszymi, jak również zmiany w odniesieniu do funkcjonowania systemu oświaty w gminie spowodowane malejącą liczbą uczniów.

W gminie Moryń rejestruje się dodatni przyrost naturalny, czyli nadwyżkę liczby urodzeń nad liczbą zgonów, jest jednak niski. W ostatnich latach zaobserwowano spadek dzietności kobiet i zmniejszania się współczynnika urodzeń. Postępują procesy współczynnika starzenia się ludności, które wpływają z kolei na wzrost współczynnika zgonów. Na ogólne uwarunkowania demograficzne, a w szczególności spadek przyrostu naturalnego w gminie, mają wpływ uwarunkowania społeczne i ekonomiczne, takie jak zła sytuacja materialna rodzin, lęk o utratę pracy oraz podniesienie się wieku osób podejmujących decyzję o urodzeniu dziecka. Względny ekonomiczny decydują o zaniku tradycji rodziny wielodzietnej na wsi i spadku współczynnika dzietności.

Struktura ludności według płci i wieku ma duże znaczenie dla całej sfery życia społecznego i gospodarczego. Określa ona natężenie urodzeń i zgonów, a co za tym idzie, tempo rozwoju ludnościowego. Z kolei liczba ludności w wieku produkcyjnym jest czynnikiem warunkującym rozwój lokalnego rynku pracy.

Migracje obejmują ruch wędrowniczy ludności gminy w ciągu roku, związany ze zmianą miejsca zamieszkania. W okresie pierwszej połowy lat 90-tych w gminie Moryń saldo migracji było ujemne – przewaga wymeldowań z gminy nad zameldowaniami. Przyczyną tego zjawiska był brak miejsc pracy na rynku lokalnym oraz niedostatek lokali mieszkaniowych w tym komunalnych. Nowsze dane wskazują na zmianę tego trendu oraz odnotowanie dodatniego salda migracji. Nastąpiło zahamowanie odpływu ludności z terenów wiejskich, a nawet wzrost osadnictwa ludności miejskiej na wsi.

2.3. Stan prawny gruntów

Powierzchnia gminy wynosi 12 457 ha, z czego 7387 ha stanowią użytki rolne zajmujące 59 % całej powierzchni. Tak wysoki udział procentowy użytków rolnych świadczy o typowo rolniczym charakterze gminy. Wśród użytków rolnych zdecydowanie dominują grunty orne zajmujące 6 686 ha, znacznie mniejszy udział przypada na pastwiska- 294 ha, łąki- 233 ha oraz sady- 113 ha. Blisko 30 % powierzchni gminy zajmują lasy i zadrzewienia, jednak ze względu na niski udział drzewostanów rębnych, leśnictwo nie odgrywa dużej roli w gospodarce. Lasy znajdują się w obszarze Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie i należą w zdecydowanej większości do Nadleśnictwa Mieszkowice, tylko w niewielkiej części, na północy gminy do Nadleśnictwa Chojna. Wszystkie tereny leśne należą do otuliny Cedyńskiego Parku Krajobrazowego, lub stanowią część Parku.

Tabela 3. Struktura użytkowania gruntów

L.p.	Rodzaj gruntów			Powierzchnia ha	udział w %
1.	Lasy i grunty leśne			3 345*	27
	Użytki rolne	grunty orne	6686		
		łąki	294		
		pastwiska	233		
		sady	113		
3.	Wody			673	5,4
1.	mieszkaniowe wielorodzinne			21	0,2
2.	mieszkaniowe jednorodzinne			36	0,3
3.	usługowe			25	0,2
4.	produkcyjne			23	0,2
5.	komunikacyjne			299	2,4
6.	Infrastruktury technicznej			50	0,4
7.	inne			617	5,0
Razem:				12 457	100,0

* - we władaniu Nadleśnictwa Mieszkowice

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS 2010

2.4. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Terenami zamkniętymi w obszarze miasta i gminy są linie kolejowe wraz z terenami przyległymi we władaniu PKP o łącznej powierzchni 33,89 ha, położone wzdłuż szlaku kolejowego o znaczeniu regionalnym nr 273 Szczecin- Wrocław, przebiegającym przez obszar gminy z północy na południe. Należą do nich następujące nieruchomości:

- 1) Nr 77/2, 244/4, 253, 256, 266 Obręb Bielin,
- 2) Nr 61, 63, 70/6, 89/5, 109, 114/2, 116 Obręb Witnica,
- 3) Nr 27 Obręb Młynary.

3. UWARUNKOWANIA OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.1. Położenie geograficzne

Gmina leży w południowo- zachodniej części województwa Zachodniopomorskiego w powiecie gryfińskim. Pod względem fizjograficznym (za Kondrackim) jest to obszar Niżu Środkowoeuropejskiego (31), dokładniej jego podprowincji Pobrzeży Południowobałtyckich (313). Teren samej gminy znajduje się na granicy dwóch mezoregionów: Równiny Gorzowskiej (314.61) w części południowej i Pojezierza Myśliborskiego (314.41) w północnej. Jest to jednocześnie granica makroregionów: Pojezierza Zachodniopomorskiego (314.4) i Pojezierza Południowopomorskiego (314.6). Na wysokości Morynia, na linii Cedynia- Moryń- Myślibórz- Barlinek przebiega granica krajobrazowa pomiędzy pofałdowanym Pojezierzem Myśliborskim z licznymi wzgórzami morenowymi o wysokościach zazwyczaj nie przekraczających 100 m n. p. m., a sandrową Równiną Gorzycką wyniesioną na wysokość od 40 do 60 m n. p. m.

3.2. Geologia i geomorfologia

Krajobraz charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu o cechach młodoglacjalnych. Przechodzi od pagórków moren czołowych zwanych Karpatami Moryńskimi i dennych na północy, poprzez rynną polodowcową w środkowej części obszaru, do sandrowej równiny zwanej Sandrem Moryńskim na południu gminy. Powyższe formy terenu ukształtował stacjonujący tu lądolód oraz wody roztopowe powstałe w skutek jego ustępowania. Odpływające w kierunku północnym i północno- zachodnim wody wyżłobiły doliny rozcinające wzgórza morenowe, w których obecnie płyną rzeki oraz okresowe ciek wodne. Skutkiem erozyjnej działalności wód są również rynny polodowcowe w części środkowej, z centralnie położonym Jeziorem Morzycko, będącym kotłem eworsyjnym powstałym na krawędzi lodowca, oraz rynna jezior Bielińskich i Łabędzich. Wody roztopowe na przedpolu lądolodu utworzyły z kolei sandrową równinę, którą budują piaski i żwiry wodnolodowcowe o znacznej miąższości. Równina łagodnie opada w kierunku południowo- zachodnim od wysokości 60 – 65 m n.p.m. do 50 – 55 m n.p.m., w części północnej wysoczyznę rozcina dolina rzeki Słubi.

Na strukturę geologiczną obszaru składają się utwory: czwartorzędowe o miąższości 150 m utworzone głównie z glin zwałowych, piasków i żwirów; trzeciorzędowe piaski kwarcowe z lignitem; kredowe piaski, ility i margle; jurajskie wapienie, margle, dolomity i piaskowce. Najstarsze warstwy są silnie zdeformowane ze względu na położenie w strefie zapadania się warstw geologicznych pod płytą kontynentalną. Niewykluczone, że znajdują się tam niewielkie złoża ropy naftowej i gazu. Warstwy trzeciorzędowe sięgają najdalej do oligocenu a brak starszych utworów spowodowany jest znacznym nasileniem procesów erozyjnych i denudacyjnych jakie towarzyszyły tworzeniu się na tym terenie sieci rzecznej we wczesnym paleogenie. Najmłodsze, przypowierzchniowe warstwy czwartorzędowe ukształtowała w znacznym stopniu akumulacja wodno- lodowcowa, za sprawą której powstały głównie gliny zwałowe, piaski i żwiry stanowiące skały macierzyste dla tutejszych gleb.

3.3. Gleby

Gleby wykształciły się ze skał macierzystych będących utworami akumulacji wodno- lodowcowej. W większości powstały z glin zwałowych oraz z piasków i żwirów, z których wykształciły się gleby wylugowane i kwaśne. W części północnej występują żyzne gleby brunatnoziemne, a w południowej zdecydowanie przeważają gleby bielcowe i pseudobielcowe. W obrębie dolin rzecznych występują czarne ziemie właściwe i zdegradowane, gleby bagienne: mułowe i torfowe oraz aluwialne: mady i mady glejowe. Na obszarze rynien polodowcowych wytworzyły się gleby torfowe, murszowo – torfowe i murszowo – mineralne.

Powierzchnię 59,3% obszaru zajmują użytki rolne, z czego połowa jest objęta ochroną ze względu na klasy bonitacyjne. Wśród gleb dobrych przeważa klasa III a i III b, wśród dominujących gleb średnich klasa IV a i IV b. Użytki zielone występują głównie na glebach średnich, klasy III i IV.

Na obszarze całej gminy występują gleby orne dobre i średnio dobre, należące do kompleksu 2 pszennego dobrego i 4 żytniego bardzo dobrego. Największe ich połacie znajdują się:

- 1) na południowym zachodzie i na wschodzie od Nowego Objezierza,
- 2) na północy, zachodzie i wschodzie od Klępicza,
- 3) w pasie od Dolska do Przyjezierza,
- 4) w pasie od Starego Objezierza do Morynia,
- 5) na zachód od Bielina,
- 6) na zachód i na południe od Witnicy.

Gleby orne średniej jakości i średniej jakości gorsze należące do niższych kompleksów (3, 5, 8) występują głównie:

- 1) na północ od Starego Objezierza
- 2) na południe od Morynia,
- 3) wokół Mirowa,
- 4) na wschód od Gądna,
- 5) na południowy- wschód od Bielina.

Gleby orne słabe i najsłabsze, należące do 7, 8 i 9 kompleksu zajmują niewielkie powierzchnie:

- 1) wokół Macierzy,
- 2) w rejonie Witnicy i Witniczki,
- 3) na północnym zachodzie od Morynia Dworu,
- 4) na wschód od jeziora Małe Bielińskie.

Użytki zielone należą w większości do użytków średnich kompleksu 2 zaliczanych do III i IV klasy bonitacyjnej. Występują głównie wzdłuż cieków i zbiorników wodnych oraz na terenach podmokłych. Kompleksy użytków zielonych znajdują się w rejonie:

- 1) Morynia Dworu,
- 2) Bielina,
- 3) Dolska,
- 4) lokalnie wzdłuż rzeki Słubi.

Niewielkie powierzchnie zajmują również użytki zielone słabe i bardzo słabe, należące do kompleksu 3 i zaliczane do V i VI klasy bonitacyjnej. W obrębie Objezierza- Klępicza część tych użytków została przystosowana dla potrzeb stawów rybnych.

3.4. Wody powierzchniowe

Gmina leży w zlewni trzech rzek będących prawymi dopływami Odry II rzędu: Słubi, Kurzycy i Rurzycy. Słubia jest głównym ciekami gminy, do zlewni pozostałych z wymienionych należą mniejsze cieki wodne. Powierzchnia zlewni Słubi wynosi 146, 6 km² a długość 24, 5 km. Rzeka wypływa z jeziora Białęgi na wysokości 59, 7 m. n. p. m., a uchodzi do Odry na wysokości 4,8 m n. p. m., średni spadek – 0,22 %.

Oprócz rzek, na wody powierzchniowe składają się przede wszystkim liczne jeziora, stawy, oczka śródpolne i śródleśne oraz mniejsze cieki wodne. Gmina cechuje się dużym współczynnikiem jeziorności w województwie zachodniopomorskim, który mieści się w przedziale 3,00- 5,99 %. Powierzchnia wszystkich jezior wynosi ponad 500 ha, większość z nich należy do zlewni Słubia, tylko nieliczne do zlewni Rurzyca i Kurzyca.

Największym zbiornikiem wodnym jest centralnie położone, przepływowe Jezioro Morzycko o powierzchni 342,7 ha, objętości ponad 49 826,9 tys. m³, 12 km linii brzegowej i maksymalnej głębokości 60 m. Ponieważ lustro wody znajduje się na wysokości 52 m n. p. m., w Morzycku występuje zjawisko kryptodepresji, co jest związane z jego polodowcowym pochodzeniem. Zlewnia jeziora zajmuje powierzchnię 66 km². Kolejnym jeziorem pod względem wielkości jest należące do zlewni Kurzyca jezioro Bielin. Inne większe jeziora to: Kałuża, Duże- But, Kłęcz Duży, Objezierze, Stare Objezierze- w zlewni Słubia i Mierno- w zlewni Rurzyca. Ważną rolę odgrywają również jeziora: Winnickie Małe, Winnickie Wielkie i Winnickie.

W obszarze Gminy znajduje się ponadto osiemnaście mniejszych zbiorników wodnych, których lustro wody nie przekracza 7 ha oraz wiele tzw. oczek wodnych o charakterze śródpolnym lub śródleśnym o powierzchni mniejszej niż 1 ha. Mimo niewielkiej powierzchni odgrywają one dużą rolę ekologiczną stanowiąc miejsca lęgu i żerowania dla wielu gatunków zwierząt wodnych i wodno- błotnych. Niewielką rolę w hydrologii obszaru odgrywają źródła o niewielkiej wydajności 1- 5 l/sekundę zlokalizowane w rozcięciach erozyjnych zboczy doliny w rejonie Starego Objezierza, Przyjezierza, Mirowa i Dolska.

Tabela 4. Jeziora gminy Morzyń

Lp.	Nazwa jeziora	Zlewnia	Powierzchnia [ha]	Szacowana objętość [tys. m ³]	Głębokość maksymalna [m]
1.	Morzycko	Słubia	342,7	49 836,9	60,0
2.	Bielin	Kurzyca	27,4	1 424,8	12,0
3.	Kałuża	Słubia	11,5	632,5	12,7
4.	Duże- But	Słubia	11,5	368,0	7,0
5.	Kłęcz Duży	Słubia	9,4	216,2	4,7
6.	Objezierze	Słubia	18,0	360,0	4,0
7.	Stare Objezierze	Słubia	10,3	329,6	7,0
8.	Mierno	Rurzyca	13,2	158,4	2,2

Źródło: Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Morzyń

Stan czystości wód powierzchniowych przedstawia się różnie. Słubia- główna rzeka gminy spełnia warunki Ramowej Dyrektywy Wodnej i w kategoriach zagrożeń ze względu na zanieczyszczenia punktowe, obszarowe i pobór wody ma najniższą wartość zagrożenia, czyli 1. Do Słubia są odprowadzane oczyszczone ścieki bytowe poniżej wypływu z Jeziora Morzycko. Ostatnie badania jakości wody Morzycka nie wykazały wzrostu jego zanieczyszczenia w ostatnich latach. Na podstawie obowiązującej klasyfikacji, wody jeziora należą do klasy III.

Generalnie stan czystości wód w akwenach i ciekach na terenie gminy jest coraz lepszy. Poprawa stanu wody wiąże się z regresem w gospodarce rolniczej na przestrzeni ostatnich lat. Odnotowano spadek stopnia zanieczyszczenia wód fosforanami i innymi substancjami pochodzenia organicznego, trafiających wcześniej do wód na skutek intensywnego nawożenia pól, co przyczyniło się do zwolnienia procesu eutrofizacji zbiorników wodnych. Dzięki wzrastającej tendencji jakości wód możliwy jest rozwój turystyki i rekreacji wodnej.

Na podstawie zapisów rozporządzenia 7/2006 Regionalnego Dyrektora Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 13 grudnia 2006 r (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 121, poz. 2528; Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 136, poz. 2803; Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 114, poz. 2035) w obszarze gminy ustanowiono następujące obwody rybackie:

- 1) I.8.1. Obwód rybacki Jeziora Narost na rzece Słubia – nr 1 Obwód rybacki obejmuje wody: Jeziora Białęgi, Jeziora Narost, Jeziora Mierno, Jeziora Witnickie Małe, Jeziora Witnickie Wielkie; rzeki Słubia na odcinku od źródeł do Jeziora Witnickiego.

- 2) 1.8.2. Obwód rybacki Jeziora Witnickie na rzece Słubia – nr 2 Obwód rybacki obejmuje wody Jeziora Witnickiego wraz z wodami rzeki Słubia na odcinku od Jeziora Witnickiego do Jeziora Morzycko.
- 3) 1.8.3. Obwód rybacki Jeziora Morzycko na rzece Słubia – nr 3 Obwód rybacki obejmuje wody: Jeziora Morzycko, Jeziora Stare Objezierze; rzeki Słubia na odcinku od Jeziora Morzycko do osi jazu w rejonie Kopalni Kruszyw „Skotnica”, wraz z wodami dolnego zbiornika wodnego w rejonie miejscowości Moryń Dwór; kanału łączącego Jezioro Stare Objezierze z rzeką Słubia.

Ze względu na dużą ilość jezior w gminie rozwija się rybactwo. Obecnie gospodarka rybacka prowadzona jest na jeziorach: Morzycko, Wielkie Bielińskie, Objezierze, Objezierze Małe, Witnickie, Mierno, Krzywe Kwadrat, Małe Bielińskie, Kłęcz Mały, Kłęcz Duży oraz Duże But. Ze względu na wymogi ochrony środowiska oraz funkcję rekreacyjną Morzycka, wskazana jest tutaj hodowla ryb o charakterze ekstensywnym. Jeziora predysponowane do rozwoju rybactwa w gminie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 5. Jeziora predysponowane do rozwoju rybactwa w gminie Moryń

Lp.	Nazwa jeziora	Rybacki typ jeziora	Potencjalny wydajności kg/ha	zakres połowów
1.	Kłęcz Duży	linowo- szczupakowe	15 - 20	
2.	Kłęcz Mały	linowo- szczupakowe	15 - 20	
3.	Krzywe-Kwadrat (Kałuża)	linowo- szczupakowe	15 - 20	
4.	Kałuża – Oko	karasiowe	10 - 15	
5.	Duże But	linowo- szczupakowe	15 - 20	
6.	Małe Bielińskie	karasiowe	10 - 15	
7.	Bielin Duży	sandaczowe	15 - 25	
8.	Objezierze Małe	sandaczowe	15 - 25	
9.	Morzysko	sielawowe	20 - 25	
10.	Witnickie	karasiowe	10 - 15	
11.	Mierno	leszczowe	15 - 25	
12.	Witnickie Małe	karasiowe	10 - 15	
13.	Witnickie Wielkie	linowo- szczupakowe	15 - 20	

Źródło: Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Moryń

3.5. Klimat

Ze względu na typowe ukształtowanie powierzchni gminy jak dla tej części Polski, warunki klimatyczne nie odbiegają od warunków panujących na całym Pojezierzu Zachodniopomorskim. Występuje tu klimat przejściowy pomiędzy klimatem morskim a lądowym. Kształtują go następujące masy powietrza:

- 1) podzwrotnikowo morskie, ciepłe i na ogół bardzo wilgotne, napływające w okresie całego roku znad basenu Morza Śródziemnego i Azorów,
- 2) podzwrotnikowo kontynentalne, ciepłe i suche, napływające głównie latem i jesienią znad północnej Afryki, Azji południowo - wschodniej i Europy południowej,
- 3) polarno morskie, chłodne i wilgotne, napływające znad północnego Atlantyku, z rejonu Islandii i Grenlandii,
- 4) polarno kontynentalne, zimne i suche, napływające znad Europy północno - wschodniej i Syberii,
- 5) arktyczno morskie, zimne i wilgotne, o dużej przejrzystości , napływające znad rejonów Arktyki, głównie w okresie zimowym,
- 6) umiarkowanie kontynentalne, suche, napływające w czasie lata znad Europy Wschodniej.

Bliskość Bałtyku wpływa ocieplając w czasie zimy i ochładzając w okresie letnim. Pokrywa śnieżna zalega 40-60 dni, a dni z przymrozkami w ciągu roku jest ok. 100 dni, w tym ok. 70% liczby dni z przymrozkami okresu wegetacyjnego w kwietniu. Okres wegetacyjny trwa około 215 dni, rozpoczyna się w pierwszych dniach kwietnia i kończy na początku listopada. Średnia temperatura w roku to 8,4°C, przeciętna roczna ilość opadów wynosi 560 mm.

Tabela 6. Zestawienie średnich miesięcznych temperatur w gminie

Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Temperatury (°C)	2,3	5,3	5,2	8,5	15,1	17,3	19,3	20,5	14,6	7,7	3,9	- 2,8

Źródło: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska

Tabela 7. Zestawienie średnich miesięcznych wartości opadów atmosferycznych

Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Opady (mm)	49	76	42	32	66	46	40	69	62	104	40	9

Źródło: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska

3.6. Lasy i tereny zieleni wysokiej

Lasy na terenie gminy Moryń porastają ok. 30% powierzchni. Znajdują się w obszarze Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie i należą w zdecydowanej większości do Nadleśnictwa Mieszkowice, tylko w niewielkiej części, na północy gminy do Nadleśnictwa Chojna. Są to w głównej mierze lasy gospodarcze o młodym drzewostanie, toteż nie spełniają ważnej roli gospodarczej ze względu na niewielki udział drzewostanów rębnych. W zależności od warunków glebowych, na których występują, różnią się składem gatunkowym. Do głównych typów siedliskowych lasów występujących na obszarze gminy należą:

- 1) bór mieszany świeży,
- 2) las mieszany świeży,
- 3) las świeży.

Największe, zwarte kompleksy leśne występują w części południowej, są to lasy we władaniu Nadleśnictwa Mieszkowice.

Elementem uzupełniającym gminny system zieleni są zadrzewienia śródpolne, skupiska drzew i krzewów porastających cieków wodnych, rzeki, i jeziora oraz zadrzewienia okrajów i przydroży. Spełniają one ważną rolę korytarzy ekologicznych a porastając granice własnościowe poszczególnych gruntów i miedz, stają się jednym z najbardziej charakterystycznych elementów krajobrazu rolniczego, co z pewnością poprzez swoją malowniczość, dostarcza walorów widokowych. W skład gatunkowy zarośli wchodzi głównie liściaste gatunki rodzime.

Na terenie gminy znajduje się pięć parków podworskich w miejscowościach: Przyjezierze, Klepacz, Mirowo, Bielin, Nowe Objezierze, dwa pałacowe w Witnicy i Gądnie oraz Park Miejski w Moryniu. Najciekawszymi założeniami pod względem przyrodniczym są te w Bielinie, Gądnie i Witnicy. Większość założeń parkowych jest w znacznym stopniu zaniedbana poprzez zaniechanie zabiegów pielęgnacyjnych lub została zdewastowana. Zarastają one dziką roślinnością, jednak znajdują się tam nadal cenne okazy drzew, które ze względu na parametry wiekowe i wymiarowe mogą pretendować do miana pomników przyrody.

Na gminny system zieleni składa się również zieleń cmentarna, pocmentarna i przykościelna. Obecnie na terenie Gminy znajduje się 11 cmentarzy i terenów pocmentarnych. Do najciekawszych pod względem roślinności należą założenia w: Witnicy, gdzie rosną stare cisy, Moryniu- ze względu na bardzo liczne kwitnące okazy bluszczu i Mirowie, gdzie znajduje się stanowisko chronionej purchawicy olbrzymiej. Zadrzewienia występujące na istniejących cmentarzach i w miejscach po dawnych cmentarzach poniemieckich tworzą: brzoza, lipa, topola, grochodrzew, jesion, klon, cis, żywotnik i świerk.

Obok lasów, założeń parkowych i cmentarnych, w obszarze gminy występują szpalery i aleje drzew nasadzone wzdłuż ciągów komunikacyjnych.

4. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

4.1. Obszary Natura 2000

Obszary Natura 2000 zostały wyznaczone w procesie dopasowywania krajowych przepisów o ochronie przyrody do wymogów obowiązujących w Unii Europejskiej. Od strony prawnej, proces obejmowania ochroną szczególnie cennych obszarów regulują dwie dyrektywy, które stanowią główny zbiór przepisów prawa o ochronie przyrody w Unii Europejskiej:

- 1) Dyrektywa Ptasia- dyrektywa w sprawie ochrony dzikich ptaków przyjęta przez Radę Wspólnot Europejskich w 1979 roku jako prawo obowiązujące kraje członkowskie ówczesnej Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej,
- 2) Dyrektywa Siedliskowa- dyrektywa w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory przyjęta w 1992 roku.

W gminie Moryń zostały wyznaczone dwa obszary specjalnej ochrony ptaków oraz dwa obszary specjalnej ochrony siedlisk:

- 1) obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Dolnej Odry” (kod obszaru PLB320003) zajmuje powierzchnię 61648, 4 ha po stronie polskiej i niemieckiej, w przyszłości najcenniejsze obszary Doliny Odry wraz z niemieckim Parkiem Narodowym Dolina Dolnej Odry, mają tworzyć trans graniczny obszar chroniony pod nazwą Międzynarodowy Park Dolina Dolnej Odry. Większość siedlisk na danym terytorium siedlisk łąki, pastwiska, grunty orne i zbiorniki wodne. Duże powierzchnie obszaru porastają łęgi, zarośla wierzbowe i olsy. Jest to teren szczególnie istotny dla ptaków wodno- błotnych w okresie lęgowym, wędrówkowym i zimowiskowym. Do najważniejszych gatunków przebywających w objętych dyrektywą ostojach i siedliskach stale lub okresowo należą: czapla siwa, bielik, kania ruda, batalion, bąk, błotniak stawowy, żuraw, łabędź krzykliwy i gągoł,
- 2) obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Cedyńska” (kod obszaru PLB320017) zajmuje powierzchnię 20871, 2 ha. Do najczęstszej klasy siedlisk należą siedliska rolnicze, lasy iglaste i liściaste oraz wody. Jezioro Morzycko należy do największych zbiorników wodnych na terenie obszaru Ostoi. Teren ten jest zróżnicowany topograficznie, od wzgórz morenowych po równinę sandrową, całość wykazują duże zalesienie. Do ważnych dla Europy gatunków występujących tu należą m. in.: bąk, bielik, bocian czarny, dzięcioł czarny, kania czarna, kania ruda, kropiatka, łabędź czarnodziobny, łabędź krzykliwy, orlik krzykliwy, rybitwa czarna, rybołów, siewka złota, wydra, żuraw,
- 3) specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wzgórza Moryńskie” (kod obszaru PLH320055)- obszar obejmujący 588 ha rozciąga się na północ od Morynia do miejscowości Mętno, obejmuje również fragment rynny pomiędzy jeziorami Morzycko i Mętno. Chronione siedliska to: łąki, pastwiska, murawy, jeziora śródpolne i mokradła. Występują tu liczne murawy kserotermiczne, łęgi zboczowe z fiołkiem wonnym, torfowiska przejściowe, trzęsawiska, łęgi: wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, łęgowe lasy dębowo-wiązowo- jesionowe. Wśród ważnych dla Europy gatunków zwierząt występują: dzięcioł czarny, gąsiorek, kumak nizinny, traszka grzebieniasta, zimorodek i żuraw.
- 4) specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Dolna Odra” (kod obszaru : PLH320037) rozpościera się na powierzchni 29340, 6 ha i obejmuje swym zasięgiem głównie tereny podmokłe z torfowiskami, eutroficzne zbiorniki wodne, lasy olszowe, łęgowe, nadrzeczne zarośla wierzbowe ale również suche murawy kserotermiczne i łąki. Tereny te są ważną ostoją dla wielu gatunków ptaków wodno- błotnych, oraz siedliskiem przedstawicieli herpetofauny. Do ważnych dla Europy gatunków należą m. in.: batalion, bielik, bóbr europejski, jarzębatka, kania czarna, kania ruda, łabędź krzykliwy, nocek duży, sokół wędrowny, traszka grzebieniasta, żółw błotny.

Na terenie obszarów Natura 2000 zabrania się w szczególności podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar ochronny oraz mogących pogorszyć integralność chronionego obszaru lub jego powiązania z innym obszarami (zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 6 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U Nr 32 poz. 880 ze zmianami).

4.2. Cedyński Park Krajobrazowy

Cedyński Park Krajobrazowy utworzono w 1993 roku na terenie gmin: Cedynia, Moryń i Mieszkowice. Całość zajmuje obszar o powierzchni 30 850 ha, na którym koncentrują się walory przyrodnicze, krajobrazowe, kulturowe, historyczne i estetyczne o randze ponadregionalnej. Otulina mierzy 53120 ha i wchodzi na obszar gmin: Cedynia, Chojna, Mieszkowice, Moryń, Trzcińsko Zdrój i Widuchowa. Gmina Moryń w całości należy do otuliny parku, a dwa obszary, w części północnej oraz w południowej południowo- zachodniej, o łącznej powierzchni 2500 ha leżą w granicach Parku.

Szczególnie cennym fragmentem CPK leżącym na terenie gminy Moryń są tzw. Karpaty Moryńskie. Są to północne tereny wysoczyzny morenowej w rejonie miejscowości Dolsko, pomiędzy Starym Objezierzem a Mirowem, na północ od Przyjezierza. Jest to teren wartościowy głównie ze względu na urozmaiconą rzeźbę terenu, cenne przyrodniczo łąki, murawy kserotermiczne, łęgi zboczowe oraz liczne oczka śródpolne. Teren ten znajduje się również w zasięgu Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jako specjalny obszar ochrony siedlisk „Wzgórza Moryńskie”.

Drugim obszarem gminy znajdującym się w granicach CKP jest fragment tzw. Sandru Moryńskiego. W obszar Parku włączono południowo- zachodnią część zespołu przyrodniczo- krajobrazowego „Dolina Słubi” oraz w całości użytk ekologiczny „Łabędzin”.

Podstawą prawną do funkcjonowania CPK rozporządzenie Nr 24/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie Cedyńskiego Parku Krajobrazowego, które ustala:

- 1) granice obszaru Parku o powierzchni 30850 ha, położonego w granicach gmin: Cedynia, Chojna, Mieszkowice i Moryń,
- 2) granice otuliny Parku o powierzchni 53120 ha. położonej w granicach gmin: Cedynia, Chojna, Mieszkowice i Moryń, Trzcińsko Zdrój, Widuchowa,
- 3) ogólne zasady zagospodarowania i wykorzystania terenu Parku i jego otuliny, listę zakazów, nakazów i ograniczeń, wynikających z wymogów ochrony przyrody Parku i jego otuliny.

4.3. Pomniki przyrody

W gminie ustanowiono dotychczas 19 pomników przyrody, które stanowią pojedyncze drzewa lub grupy drzew. Poszczególne okazy objęto ochroną ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, okazałe rozmiary, wiek, gatunek lub wartości krajobrazowe.

Tabela 8. Pomniki przyrody powołane uchwałą IX/61/2003 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 28 sierpnia 2003 r.

Lp.	Nr działki	Obręb	Gatunek
1.	190/7	Stare Objezierze	sosna kosodrzewina (43 osobniki)

Źródło: Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Moryń

Tabela 9. Uchwała Nr XXXIV/309/2006 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 29 czerwca 2006 r.

Lp.	Nr działki	Obręb	Gatunek
1.	87	Witnica	dąb szypułkowy
2.	95	Witnica	dąb szypułkowy
3.	94	Witnica	sosna pospolita
4.	8	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 3 drzew)
5.	7/2	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 3 drzew)
6.	7/2	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 3 drzew)
7.	7/1	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 2 drzew)
8.	7/3	Przyjezierze II	wiąz szypułkowy (grupa 9 drzew)
9.	8	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 12 drzew)
10.	8	Nowe Objezierze	wiąz szypułkowy (grupa 4 drzew)
11.	79	Bielin	daglezia zielona = jedlica Douglasa
12.	107	Bielin	wiąz górski
13.	107	Bielin	dąb szypułkowy
14.	62	Bielin	jesion wyniosły (grupa 2 drzew)
15.	62	Bielin	wiąz górski (grupa 4 drzew)
16.	63	Bielin	wiąz szypułkowy (grupa 2 drzew)
17.	138/4	Bielin	wiąz szypułkowy

Źródło: Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Moryń

Tabela 10. Pomniki przyrody powołane uchwałą Nr XXXII/297/2010 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 25 lutego 2010 r.

Lp.	Nr działki	Obręb	Gatunek
1.	24	Moryń III	robinia akacjowa

Źródło: www.bip.moryn.pl

4.4. Użytki Ekologiczne

Użytki ekologiczne to pozostałości ekosystemów, których ochrona ma szczególne znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej. Na obszarze Gminy istnieją dwa użytki ekologiczne: „Łabędzin I” i „Łabędzin II”. Zostały one powołane na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia nr XXXIV/310/2006 (Dz. U. Woj. Zachodniopomorskiego 91, poz. 1694, 2006 r.) na powierzchni 15, 92 ha. Obejmują one wyjątkowo cenny kompleks śródleśnych oczek wodnych i szuwaru trzcinowego, terenów bagiennych i torfowisk zlokalizowany na południowym zachodzie gminy. Jest to miejsce występowania chronionych gatunków roślin, w tym grzybenia białego i grążela żółtego oraz ostoja ptactwa wodno- błotnego i płazów. Pod względem ornitologicznym, cenniejszy jest „Łabędzin I”, gdzie stanowiska lęgowe mają: bąk, żuraw, wodnik, gągoł i kokoszka, w użytku ekologicznym „Łabędzin II”- tylko gągoł. Ze względu na koncentrację walorów przyrody ożywionej planuje się utworzenie na tym terenie rezerwatu.

4.5. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe ustanawia się na obszarach o krajobrazie naturalnym lub kulturowym, który zasługuje na ochronę ze względu na cenne walory widokowe i estetyczne. W gminie Moryń taką formą ochrony objęto dwa obszary.

Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Morzycko” utworzono na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia Nr XXXI/276/2006 (Dz. U. Województwa Zachodniopomorskiego 47, poz. 856, 2006 r.), w celu ochrony najważniejszego waloru przyrodniczo- krajobrazowego gminy, czyli jeziora Morzycko oraz terenów do niego przyległych. Całość zajmuje powierzchnię 413,07 ha a swym zasięgiem obejmuje tereny znajdujące się w obrębach Morynia, Przyjezierza i Gądna. Elementami składowymi zespołu przyrodniczego są: Jezioro Morzycko, torfowiska i bagna wokół jeziora, Park Miejski w Moryniu i pasmo lasów okalających jezioro. Całość stanowi

cenny obiekt krajobrazowy, gdzie spotykają się elementy krajobrazu naturalnego i kulturowego. Ponadto teren posiada walory siedliskowe i żerowiskowe dla wielu gatunków zwierząt, głównie herpetofauny (stanowisko żółwia błotnego) i awifauny, oraz występują tu cenne zespoły roślinne i florystyczne jak: skupiska bluszczu pospolitego, łąki ramieniowe z rzędu Charetales, rzadkie zespoły „lilii wodnych” Myriophyllo- Nupharetum, lasy typu olsy i łęgi i grądy.

Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Dolina Słubi” utworzono na mocy uchwały Rady Miejskiej Morynia Nr XXXI/277/2006 (Dz. U. Województwa Zachodniopomorskiego 47, poz. 857, 2006 r.), w celu ochrony rzeki Słubi oraz jej doliny wraz z występującymi tam jeziorami, bagnami i kompleksem zbiorowisk roślinnych. Większa część obszaru chronionego, bo 154, 16 ha leży w granicach administracyjnych gminy Moryń, pozostałe 92, 24 ha w gminie Mieszkowice. Pierwsza część o powierzchni 144, 86 ha leży na wschód od Morzycka i obejmuje tereny od ujścia Słubi do jeziora po okolicie jeziora Mierno, druga część zajmująca jedynie 9,3 ha leży na południowo-zachód od jeziora na zalesionych terenach wchodzących w obszar Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Dolina Słubi odznacza się urozmaiconymi walorami krajobrazowymi, przechodząc od głębokiej doliny o stromych zboczach, gdzie nurt rzeki przypomina górski potok, po spokojne obniżenie o niskich brzegach, sporym zabagnieniu i licznych jeziorach (szczególnie w rejonie jezior: Mierno, Witnickie Małe, Witnickie Wielkie i Witnickie). Cenne walory przyrody ożywionej stanowią przede wszystkim nadrzeczne drzewostany o miejscowo puszczańskim charakterze. Do najcenniejszych należą grądy, kwaśne dąbrowy, łęgi jesionowo- olszowe i olsy porzeczkowe, nadrzeczne zarośla wierzbowe. W rzece występuje rzadki gatunek krasnorostu- objęty ochroną Hildenbrandia rivularis. Tereny te są jednocześnie miejscem siedlisk, żerowania i odpoczynku wielu gatunków zwierząt, głównie awifauny i herpetofauny. Znajdują się tu również stanowiska wydry i bobra europejskiego.

5. UDOKUMENTOWANE ZŁOŻA KOPALIN ORAZ ZASOBY WÓD PODZIEMNYCH

5.1. Kopaliny

Budowa geologiczna obszaru, na którym położona jest gmina Moryń warunkuje występowanie określonych zasobów kopalin. Występują tu łatwo dostępne złoża kruszywa, gliny, torfu, kredy jeziornej i gytii, trudnodostępne pokłady węgla brunatnego oraz perspektywiczne złoża ropy naftowej i gazu ziemnego zalegające na głębokości ponad 3000 m. Odnotowano również niewielkie złoża torfowe.

Obecnie w obszarze gminy obowiązują dwie koncesje na wydobycie surowców mineralnych:

- 1) dla obszaru złoża „Moryń 2”- na podstawie decyzji OŚ. ZW.751-3/07 z dnia 5.10.2007; obecnie podmiot prowadzący eksploatację tego złoża wyczerpał ustalone zasoby surowca i jest w trakcie uzyskania koncesji na eksploatację terenów przyległych,
- 2) dla obszaru złoża „Skotnica” - na podstawie decyzji OSB-10/7513-4/5/98 z dnia 06. 03.1998; obecnie podmiot odpowiedzialny nie prowadzi działalności eksploatacyjnej,
- 3) dla złoża „Moryń”- na podstawie decyzji WRiOŚ.III.ZN-7515/10/2009/2011 z dnia 12 września 2011 r.

Wszystkie udokumentowane złoża zawierają piasek ze żwirem, a dokładniejszą charakterystykę przedstawia poniższa tabela.

Tabela 11. Złoża kruszywa naturalnego w gminie Moryń

Lp.	Złoże	Kod, kopalina	Zasoby geologiczne bilansowe [tys. t]	Stan zagospodarowania złoża
1.	Moryń 2	4024 KN	88100	wyeksplotowane
2.	Moryń	4024 KN	6076	aktualna koncesja
3.	Moryń Zachód	13370 KN	475	rozpoznane szczegółowo
4.	Moryń Wschód	13281 KN	9113	rozpoznane szczegółowo

5.	Nowe Objezierze	5294 KN	8943	rozpoznane wstępnie
6.	Skotnica	5455 KN	8963	złożę zagospodarowane- eksploatacja wstrzymana

Źródło: Baza danych Midas, Państwowy Instytut Geologiczny.

5.2. Wody podziemne

Zasoby wód podziemnych o znaczeniu użytkowym występują w warstwach trzecio i czwartorzędowych w obrębie warstwy osadów piaszczysto- żwirowych podścielających gliny ostatniego zlodowacenia.

W zależności od położenia i podłoża, wody podziemne zalegają na różnej głębokości i posiadają różną izolację odpowierzchniową. W strefie moreny dennej występuje dobra izolacja podpowierzchniowa, którą tworzy ok., 30 m warstwa gliny. Izolacja bywa nieciągła w strefie moren czołowych oraz na równinie sandrowej. Na równinie warstwa osadów piaszczysto- żwirowych posiada bardzo zmienną miąższość i jest silnie drenowana przez cieki powierzchniowe, toteż zwierciadło wód gruntowych zalega głęboko (10 -15 m p. p. t.). Południowy obszar Sandru Moryńskiego, strefa jezior Witnickich oraz dolina wód roztopowych w okolicach Kłepicza i Dolska stanowi powierzchnię bezpośredniej alimentacji poziomego użytkowego wód i wymaga szczególnej ochrony przed ewentualnymi zanieczyszczeniami wód podziemnych.

Obszar gminy nie obejmuje zasięgiem żadnego z Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

6. UWARUNKOWANIA OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

6.1. Zarys historii rozwoju osadnictwa w obszarze gminy

6.1.1. Moryń

Najstarsze ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza, potwierdzone badaniami archeologicznymi, odkryto w latach siedemdziesiątych XX wieku na terenie nieistniejącego grodu, umiejscowionego na szczycie wzniesienia nad jeziorem Morzycko, które było jednym z kluczowych grodów w kasztelanii cedyńskiej. Mimo to w historii Morynia okres wczesnego średniowiecza jest najslabiej rozpoznany. Pierwsza wzmianka o Moryniu pochodzi z 1263 roku, z dokumentu księcia Barnima I. Na początku XIV wieku Moryń otrzymał prawa miejskie. W średniowieczu miasto to posiadało wysoką rangę, o czym świadczy nadane przez władcę prawo bicia monety (srebrne brandenburskie denary), funkcjonowanie sądu miejskiego oraz zachowane do dzisiaj imponujące mury obronne. W 1460 roku Moryń otrzymał prawo ważenia piwa jasnego. Od połowy XIII wieku obszar obecnej gminy Moryń znajdował się w rękach margrabiów brandenburskich i wchodził w skład zaodrzańskiej prowincji brandenburskiej, którą od XIV wieku zwano Nową Marchią. W latach 1402-1454 na tych terenach panowali rycerze z zakonu krzyżackiego. W tym okresie miasto zostało spalone przez husytów w 1433 roku. Wydarzeniem o doniosłym znaczeniu dla historii regionu było przyjęcie reformacji.

Następnymi wydarzeniami historycznymi, których skutki odczuwamy do dzisiaj była wojna trzydziestoletnia (1618-1648) i wojna północna (1700-1721). W 1637 roku Moryń został splądrowany i spalony przez Szwedów. W 1640, 1688 i 1783 roku miasto zostało dotknięte klęską pożarów, które niemal w całości zniszczyły zabudowę drewnianą. Działania wojenne i pożary zniszczyły znaczną część zabudowy, wyludniły tutejsze ziemie, które zostały ponownie skolonizowane w drugiej połowie XVII wieku i pod koniec XVIII wieku. Nowożytne kolonizacje podtrzymywały powstałą w średniowieczu sieć osadniczą, ale znacznie ją przebudowały i wprowadziły na te tereny różne tradycje budowlane. Wzrost potęgi państwa pruskiego i rozbiory Polski przyczyniły się do tego, że Nowa Marchia stała się pomostem gospodarczym łączącym Niemcy z obszarami zagarniętymi. W wyniku wojen napoleońskich zreformowano m. in. struktury administracyjne państwa pruskiego. Podział na powiaty – jednakowe pod względem terytorialnym, ludnościowym i ekonomicznym – wpłynął na krajobraz kulturowy. Powiaty stały się bardzo trwałym elementem kultury politycznej i gospodarczej państwa pruskiego, dzięki którym stworzono czytelną strukturę osadniczą z instytucjami publicznymi o charakterystycznych formach architektonicznych, komunikacją lokalną i nowoczesnym prawem budowlanym.

6.1.2. Bielin

Wieś sołecka położona na południowy-wschód od Morynia, przy drodze do Mieszkowic. Pierwsze wzmianki archiwalne pochodzą z 1248 i 1336 roku, stanowiła własność rycerską, m. in. w XVIII wieku należała do rodziny von Wobeser, z inicjatywy której został wybudowany barokowo-klasycystyczny dwór. W 1834 roku wieś kupił Theodor Felix von Kahle, dzięki któremu został rozbudowany folwark. Jedną z jego córek Anna (1843-1920) była rzeźbiarką, uczennicą prof. Schapera z Berlina. Wieś posiada średniowieczną metrykę i wielodrożnicowy układ przestrzenny o zwartej zabudowie. W centrum posadowiony jest średniowieczny kościół z nieczynnym cmentarzem przykościelnym. Założenie dworskie stanowiące czytelną dominantę w strukturze przestrzennej miejscowości składa się z części rezydencjonalnej, podwórza gospodarczego i kolonii mieszkalnej dawnych robotników folwarcznych. Całość cechuje zwarta geometryczna kompozycja, o wyraźnych zamknięciach architektonicznych. Obecnie w zabudowaniach dworskich ma swoją siedzibę stadnina koni. Czytelny układ przestrzenny zachował się w znacznym stopniu.

6.1.3. Dolsko

Niewielka wieś sołecka położona przy północnej granicy gminy Moryń, wzdłuż historycznego traktu do Chojny. Jest to niewielka ulicówka o luźnej zabudowie, z kościołem po wschodniej stronie drogi, na lekkim wzniesieniu. W księgach ziemskich Nowej Marchii wieś odnotowana jest po raz pierwszy w 1337 roku. Liczyła 40 łany, w tym 4 łany jako wyposażenie proboszcza. Właścicielem przypuszczalnie był Hesso von Wedell. W XV wieku wieś

przeszła na własność klasztoru w Cedyni, a po jego kasacji podporządkowana została domenie państwowej w Cedyni. W opisie z 1718 roku wymienionych zostało dziewięciu rolników oraz czterech zagrodników, a także karczma.

6.1.4. Gądno

Niewielka wieś położona na południowo- wschodnim brzegu jeziora Morzycko, na wprost Morynia. Miejscowość posiada metrykę średniowieczną, ale przed 1460 rokiem została zniszczona i opuszczona. W ciągu XVI i XVII wieku funkcjonował tu niewielki majątek ziemski z dwoma gospodarstwami chłopskimi. Znajduje się tutaj jedna z najstarszych siedzib szlacheckich, gdzie od XVIII wieku mieszkali von Schönbeckowie – ówcześni właściciele Morynia. Później należała do von Papstein, von Mühlheim i von Rohr. Istniejący jeszcze pałac wzniesiony został około 1830 roku z fundacji Friedricha von Mühlheim. Obok pałacu założony został romantyczny park i duży zespół folwarczny, które po 1945 roku uległy parcelacji. Obecnie zarówno układ przestrzenny zabudowy miejscowości jak i założenia dworskiego uległ zatarciu. W miejscowości dominuje zabudowa rekreacyjna o zróżnicowanej intensywności zlokalizowana w związku z bliskością brzegów Jeziora Morzycko.

6.1.5. Klępicz

Wieś sołecka o zwartej zabudowie. Położona przy zachodniej granicy gminy Moryń, wzdłuż dróg do Cedyni. Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z 1337 roku, z ksiąg ziemskich Nowej Marchii. Była to wieś założona na prawie niemieckim o 54 łanach, w tym 4 łany wydzielone na rzecz parafii. Przez wieki należała do wielu rodów rycerskich m. in.: Brederlow, Wolgast, Sack. W 1718 roku część wsi stanowiła własność państwową (domena królewska w Cedyni). Wieś posiada układ wielodrożnicy, z trójkątnym placem w centrum i średniowiecznym kościołem. Zespół dworsko- parkowo- folwarczny zlokalizowany jest w północno-wschodniej części miejscowości i charakteryzuje się zwartym, geometrycznym układem przestrzennym. Dwór został zniszczony w 1945 roku. Park mimo zaniedbania i dewastacji zachował bogaty starodrzew. Zabudowa gospodarcza folwarku zachowała się częściowo i znajduje się w złym stanie technicznym. W 1906 roku na zachód od wsi przeprowadzono linię kolejową (nieczynną) Szczecin – Siekierki i wybudowano zespół stacji kolejowej, obecnie linia jest wyłączona z użytkowania. Do dnia dzisiejszego miejscowość zachowała czytelny układ przestrzenny zabudowy, w znacznym stopniu dawną parcelację nieruchomości oraz układ drogowy.

6.1.6. Macierz

Osada, położona na południe od Morynia, przy drodze do Bielina. Pierwotnie był to folwark, który powstał w połowie XIX wieku. Najpierw należał do rodziny von Arnim, potem – von Rohr. Zespół folwarczny składał się z dwóch części. Po wschodniej stronie drogi zachowała się kolonia mieszkalna dawnym robotników folwarcznych. Po stronie zachodniej – z dawnej zabudowy folwarcznej zachowała się jedynie kamienna stodoła.

6.1.7. Mirowo

Wieś sołecka położona na północny- wschód od Morynia, przy drodze do Godkowa. Pierwsza wzmianka archiwalna pochodzi z 1337 roku. Od 1572 roku wieś należała do rodziny von Sack. W 1608 roku zbudowano dwór. W ciągu XVIII wieku przeszła na własność państwa (domena królewska w Przyjezierzu). W 1928 roku we wsi mieszkało 365 osób, w tym 143 osoby związane były z folwarkiem. Wieś charakteryzuje się czytelnym średniowiecznym układem owalnicowym, z kościołem w centrum nawsia. Działkę kościelną z kamienną świątynią z przełomu XIII/XIV wieku otacza kamienny mur z dwoma bramkami o średniowiecznej metryce. W drugiej połowie XIX wieku we wsi powstały dwa folwarki z siedzibami dzierżawców. Mniejszy zlokalizowany był w sąsiedztwie kościoła i uznaje się, że był własnością kościelną. Natomiast drugi, o wiele większy, powstał w południowej części wsi, przy drodze do Gądna. Nowy dwór powstał w 1893 roku. Od strony południowej założony został niewielki park, który zachował się w historycznych granicach i posiada bogaty starodrzew. Natomiast budynki folwarczne uległy zniszczeniu.

6.1.8. Młynary

Niewielka osada położona na północno-wschodnim krańcu gminy Moryń, po zachodniej stronie linii kolejowej. Pierwotnie był to folwark należący do majątku w Witnicy, powstał pod koniec XIX wieku. Zachował się fragment parku z cennym starodrzewem.

6.1.9. Niwka

Osada, która pierwotnie była niewielkim folwarkiem należącym do majątku Witnica. Zlokalizowana jest na zachód od wsi, po zachodniej stronie czynnej linii kolejowej. Zachowały się tylko budynek mieszkalny (dawna rządówka) i nieużytkowana stodoła.

6.1.10. Nowe Objezierze

Wieś sołecka, która po raz pierwszy została wspomniana w źródle archiwalnym z 1311 roku, informującym o patronacie klasztoru w Cedyni. Wzmianka o założeniu wsi na prawie niemieckim pochodzi z 1337 roku. Po wprowadzeniu Reformacji majątek klasztorny uległ sekularyzacji i wszedł w skład domeny królewskiej z siedzibą w Cedyni. W 1706 roku wieś Nowe Objezierze została oddana w dziedziczną dzierżawę. W 1808 roku odnotowano duży pożar. W 1840 roku była majątkiem szlacheckim. W 1844 roku została kupiona przez przedstawiciela rodu von Arnim, a przed 1861 roku – Levetzow. W Nowym Objezierzu w 1391 roku istniała filia parafii w Starym Objezierzu, w 1659 roku nastąpiła zamiana ról. Kamienny kościół został wybudowany w drugiej połowie XIII wieku. W latach 1898-1902 właściwie postawiono nową budowlę wykorzystując wtórnie historyczny budulec. Wieś charakteryzuje się zachowaną średniowieczną owalnicą, z kościołem posadowionym w centrum nawsia oraz zwartą zabudową. Na południowo-wschodnim krańcu wsi, wzdłuż szosy Moryń-Cedynia założono pod koniec XIX wieku zespół dworsko- parkowo- folwarczny. Obecnie układ przestrzenny zespołu jest zatarty, a budynki folwarczne uległy dewaloryzacji. Bezstylowy dwór został wybudowany w 1922 roku, w miejsce wcześniejszej rezydencji.

6.1.11. Moryń Dwór

Niewielka osada położona na południowy- zachód od Morynia, przy lokalnej drodze do Gozdowic. Pierwotnie był to folwark stanowił własność miasta, ale w XIX wieku przeszedł w prywatne ręce. Po 1945 r. układ dawnego zespołu folwarcznego uległ zatarciu. Dwór został rozebrany, a nieliczne zachowane budynki gospodarcze znajdują się w ruinie.

6.1.12. Przyjezierze

Duża wieś sołecka, która po raz pierwszy była wzmiankowana w 1337 roku. Od początku istnienia miejscowość związana była z moryńskim zamkiem, z uwagi na znajdującą się tutaj przeprawę promową. Przyjezierze od średniowiecza do XVIII wieku znajdowało się we władaniu rodziny von Sack. Pod koniec XIV w. wieś właściwie przestała istnieć, bo w wyniku pożaru opustoszała. Około 1400 roku Nicolaus von Sack z Rosnowa odbudował wieś, ufundował kościół i plebanię, a nieco później wybudował tutaj siedzibę rodową i kaplicę. Na krótko – w XV wieku – wieś należała do rodu von Block. Od 1738 roku majątek w Przyjezierzu wchodził w skład domeny państwowej. W 1928 roku wieś liczyła 288 mieszkańców, z czego 163 osoby związane były z folwarkiem. Parafia w Przyjezierzu powstała w 1401 roku. W centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu, na wprost założenia rezydencjonalnego znajduje się kościół. Niewielka salowa budowla powstała na początku XIX wieku, w której zachowała się drewniana polichromowana koleba. Od początku XV wieku, nieopodal jeziora zlokalizowana była siedziba rodu, która do XVIII wieku była budowlą o konstrukcji ryglowej. W czasie, gdy majątek przejęło państwo, nową siedzibę zarządu domeny królewskiej wybudowano w stylu barokowym, którą przebudowano około 1800 roku i w czwartej ćwierci XIX wieku. Pomiędzy dworem a jeziorem na przełomie XVIII i XIX wieku założono park o cechach krajobrazowych. Zespół budynków folwarcznych znajduje się po północnej stronie dworu oraz parku. W znacznej mierze obiekty uległy dewastacji i rozbiórce. W 1906 roku na zachód od wsi przeprowadzono linię kolejową (obecnie nieczynną) Szczecin – Siekierki i wybudowano zespół stacji kolejowej. W obecnym układzie przestrzennym miejscowości dominuje zabudowa wielorodzinna dawnego PGR, znajdująca się w złym stanie

technicznym. We względnie lepszym stanie znajdują się tereny zabudowy zagrodowej. Układ przestrzenny dawnego cmentarza pozostał czytelny, w złym stanie technicznym pozostają wszystkie budowla założenia pałacowego. Nowym elementem w strukturze przestrzennej miejscowości jest zespół zabudowy rekreacyjnej, położony na skarpie północnego brzegu Jeziora Morzycko.

6.1.13. Stare Objezierze

Duża wieś sołecka, która po raz pierwszy była wzmiankowana w 1317 roku. Margrabia Waldemar przekazał osadę nad jeziorem Objezierze miastu Chojna. W 1337 roku wymieniona jest jako wieś założona na prawie niemieckim. Parafia w Starym Objezierzu powstała w 1391 roku. Na przestrzeni wieków wieś należała do różnych rodów brandenburskich, takich jak: Wedel, Sack, Uchtenhagen. Na początku XVIII połowy XIX wieku tutejszy folwark był dzierzawiony. W 1718 roku wymieniany jest tutaj folwark, dziewięć zagród chłopskich i sześciu zagrodników. W 1928 roku wieś liczyła 403 mieszkańców, w tym 117 osób związanych z folwarkiem. Istniejący kościół został wybudowany w drugiej połowie XIII wieku i jest to jeden z najstarszych budowli gotyckich zachowanych na terenie gminy Moryń. W 1910 roku została nadbudowana wieża kościelna. Miejscowość posiada częściowo zachowany owalnicowy układ przestrzenny, obecnie jest to szeroka ulicówka o zwartej zabudowie. Istniejący zespół dworsko-folwarczny powstał pod koniec XIX wieku i rozbudowany został na początku XX wieku. Znajduje się w południowej części wsi, po wschodniej stronie szosy do Nowego Objezierza. Od północy dwór sąsiaduje z działką kościelną. Pierwotnie założenie posiadało regularną formę geometryczną, zamkniętą architektonicznie. Obecnie, w wyniku rozbiórek – wschodnia pierzeja podwórza folwarcznego jest otwarta. Na podstawie przekazów ikonograficznych wiadomo, że w Starym Objezierzu nie było parku dworskiego.

6.1.14. Wisław

Niewielka osada położona na południowy- wschód od Morynia i południowy-zachód od Witnicy. Pierwotnie był to folwark wchodzący w skład majątku rodziny von Oelsen, których siedziba rodowa znajdowała się w Witnicy. Po raz pierwszy informacja o folwarku pojawiła się w 1850 roku. Zachowany zespół folwarczny powstał w 4 ćwierci XIX wieku, na końcu lokalnej drogi z Witnicy. Stanowią go obecnie obiekty nieużytkowane takie jak: rządcówka, stajnia, owczarnia i stodoła oraz kolonia mieszkalna robotników folwarcznych, która straciła walory zabytkowe.

6.1.15. Witnica

Największa wieś sołecka w gminie Moryń, położona na wschodnim krańcu gminy, przy drodze Mieszkowice-Chojna. Pierwsze udokumentowane wiadomości o Witnicy pochodzą z lat 1247 i 1248. Wtedy to książę Barnim I przekazał tutejsze ziemie klasztorowi cysterskiemu. Później właścicielami Witnicy byli przedstawiciele takich rodów nowomarchijskich, jak: Sack, Sydow, Oelsen. Historyczną ciekawostką jest to, że na przełomie XIV i XV wieku we wsi żyli waldensi (członkowie ugrupowania chrześcijańskiego, zawiązanego w południowej Francji w XVI w.), których ośrodkiem były wsie Stare i Nowe Objezierze. W 1458 roku za herezję stracono Jerzego Bohmera z Witnicy. Wieś posiada czytelny pierwotny układ owalnicowy, z kościołem w centrum wrzecionowatego nawisła. Gotycka świątynia posadowiona jest na niewielkim wzniesieniu, w otoczeniu czynnego cmentarza. Zespół pałacowo- parkowo- folwarczny znajduje się w południowej części wsi, wzdłuż szosy Chojna-Mieszkowice. W wyniku rozbudowy majątku układ wsi rozwinął się w stronę południową, w formie ulicówki (obecna ul. Chojeńska). Zespół charakteryzuje się zwartą kompozycją geometryczną z wyraźnymi zamknięciami architektonicznymi, podkreślonymi ogrodzeniami. W założeniu wyróżniają się dwie dominanty funkcjonalne i architektoniczne: pałac w rezydencjonalnej części zespołu i gorzelnia w części gospodarczej. W 1892 roku na zachód od wsi przeprowadzono linię kolejową łączącą Wrocław – poprzez Kostrzyn nad Odrą – ze Szczecinem i wybudowano zespół stacji kolejowej. Miejscowość zachowała podstawowe elementy swojego historycznego rozplanowania, w tym układ drogowy i w znacznym stopniu pierwotną parcelację. Modernizacja drogi krajowej na odcinku przebiegającym przez miejscowość zakłóciła pierwotne relacje przestrzenne pomiędzy poszczególnymi częściami miejscowości.

6.1.16. Witniczka

Niewielka osada leśna położona w północno-wschodnim narożniku gminy Moryń, wzdłuż drogi do Stacji Godków i Chojny. Folwark założyli w czwartej ćwierci XIX wieku von Olsen – ówcześni właściciele majątku w Witnicy.

6.2. Krajobraz kulturowy gminy

Dzisiejszy krajobraz kulturowy gminy należy postrzegać jako wynik przebiegającego w szerokim horyzoncie czasowym procesu postępujących zmian w krajobrazie naturalnym obszaru gminy, spowodowanych gospodarką człowieka. Do podstawowych składowych elementów krajobrazu kulturowego gminy należą:

- 1) obszar średniowiecznego miasta z zachowanym układem urbanistycznym i z pełnym obwodem miejskich murów obronnych,
- 2) tereny historycznie ukształtowanych układów ruralistycznych, w tym o metryce średniowiecznej,
- 3) układy drożne, z zachowaną historyczną geometrią, często z nawierzchnią brukową i obsadzeniami,
- 4) architektura sakralna,
- 5) architektura świecka,
- 6) założenia dworsko- parkowo- folwarczne,
- 7) zabytki techniki,
- 8) cmentarze i parki.

Elementy te tworzą jedną całość z opisanymi wyżej zasobami przyrodniczymi gminy i powinny podlegać kompleksowej ochronie.

6.3. Charakterystyka elementów dziedzictwa kulturowego w obszarze miasta

Moryń należy do najlepiej zachowanych zabytkowych zespołów miejskich na terenie województwa zachodniopomorskiego. Na układ przestrzenny średniowiecznego grodu wpływ miały warunki topograficzne – wyjątkowo dogodne położenie nad jeziorem, w sąsiedztwie okolicy bagiennej. Na skrzyżowaniu szlaków komunikacyjnych i handlowych powstało miasto z regularną siatką ulic z wytyczonym w centrum rynkiem, które w pierwszej połowie XIV wieku zostało ujęte w ramy murów obronnych. Zamknięte miasto otrzymało zwartą urbanistycznie, gęstą zabudowę. Stare Miasto było wielokrotnie odbudowywane i przebudowywane. Zachowana zabudowa w większości pochodzi z drugiej połowy XIX wieku i posiada cechy stylowe charakterystyczne dla eklektyzmu. Średniowieczne miasto ma zachowany kształt podkowy wybrzuszonej w kierunku południowym. Ten historyczny obszar został wpisany do rejestru zabytków i podlega prawnej ochronie konserwatorskiej.

Najcenniejsze obiekty dziedzictwa kulturowego i obszary, objęte ochroną prawną w obszarze miasta prezentuje poniższa tabela.

Tabela 12. Obiekty w rejestrze zabytków Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położone w mieście Moryń

Lp.	Obiekt	Numer	Data	Nr decyzji
1.	dom ul. Wąska 9	22	2000-01-17	DZ-4200/33/O/99/2000
2.	kościół Ducha Św.	98	1956-05-15	Kl.V.-0/86/56
3.	zespół d. fundacji Kocha, ogród, ul. Rynkowa 27	21	2000-01-14	DZ-4200/21/O/99/2000
4.	obwarowania miejskie	762	1974-05-31	Kl.I.6801/10/74
5.	teren Starego Miasta	82	1956-02-27	Kl.V.-0/66/56

Źródło: Gminny Program opieki nad zabytkami

Oprócz ujętych w powyższej tabeli najcenniejszych obiektów, które ze względu na swe walory architektoniczno - artystyczne zostały objęte ochroną prawną na podstawie wpisu do rejestru zabytków w miejscowościach gminy znajduje się szereg obiektów zabytkowych, objętych ochroną w ramach Gminnej Ewidencji Zabytków. Ich zestawienie prezentuje poniższa tabela.

Tabela 13. Obiekty w Gminnej Ewidencji Zabytków położone w mieście Moryń

Lp.	Obiekt	Adres	Lp.	Obiekt	Adres
1.	wiatrak (ruina)	ul. Piaskowa nr 9	34.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 7
2.	aleja drzew liściastych	wzdłuż ogrodzenia cmentarza	35.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 8

3.	aleja lipowa	wzdłuż ul. Lipowej	36.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 9
4.	budynek mieszkalny	ul. Chopina nr 3	37.	budynek mieszkalny, ob. urząd pocztowy	ul. Kościuszki nr 11
5.	budynek mieszkalny	ul. Chopina nr 5	38.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 12
6.	budynek mieszkalny	ul. Chopina nr 7	39.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 14
7.	budynek mieszkalny – plebania	ul. Chopina nr 16	40.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 16
8.	budynek gospodarczy	ul. Chopina nr 16	41.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 18
9.	budynek mieszkalny	ul. Chopina nr 18	42.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 22
10.	budynek mieszkalny	ul. Chopina nr 24	43.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 24
11.	budynek mieszkalny	ul. Dojazdowa nr 2	44.	budynek mieszkalny	ul. Lipowa nr 1
12.	budynek mieszkalny	ul. Dojazdowa nr 4	45.	budynek	ul. Lipowa nr 2
13.	budynek gospodarczy	ul. Dojazdowa nr 4	46.	budynek mieszkalny	ul. Lipowa nr 6
14.	budynek mieszkalny	ul. Dworcowa nr 2	47.	budynek mieszkalny	ul. Lipowa nr 8
15.	budynek mieszkalny, ob. budynek biurowy	ul. Dworcowa nr 4	48.	budynek mieszkalny	ul. Lipowa nr 12
16.	budynek mieszkalny	ul. Dworcowa nr 5	49.	budynek mieszkalny	ul. Ogrodowa nr 1
17.	budynek d. mleczarni	ul. Dworcowa nr 8	50.	budynek mieszkalny,	Plac Wolności nr 2
18.	budynek mieszkalny	ul. Dworcowa nr 10	51.	budynek mieszkalno-handlowy	ul. Pszczelarska nr 1
19.	młyn	ul. Dworcowa nr 11	52.	budynek mieszkalny	ul. Pszczelarska nr 3
20.	budynek gospodarczy w zespole młyna	ul. Dworcowa nr 11	53.	budynek mieszkalny	ul. Pszczelarska nr 5
21.	dom młynarza w zespole młyna	ul. Dworcowa nr 13	54.	budynek mieszkalny	ul. Pszczelarska nr 6
22.	spichlerz w zespole młyna	ul. Dworcowa nr 13	55.	budynek mieszkalny (parterowy)	ul. Pszczelarska nr 7
23.	budynek mieszkalny w zespole młyna	ul. Dworcowa nr 13A-B	56.	budynek mieszkalny (piętrowy)	ul. Pszczelarska nr 7
24.	budynek mieszkalny	ul. Jeziorna nr 1	57.	budynek mieszkalny	ul. Pszczelarska nr 9
25.	garaż	ul. Jeziorna nr 1	58.	budynek mieszkalny	ul. Pszczelarska nr 14
26.	budynek mieszkalny	ul. Jeziorna nr 3	59.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 5
27.	budynek mieszkalny	ul. Jeziorna nr 4	60.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 6
28.	budynek mieszkalny	ul. Jeziorna nr 5	61.	budynek gospodarczy,	ul. Rynkowa nr 6A
29.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 1	62.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 7 (zostawiona fasada)
30.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 3	63.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 8
31.	budynek mieszkalny,	ul. Kościuszki nr 4	64.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 9
32.	budynek mieszkalny	ul. Kościuszki nr 5	65.	budynek mieszkalny	ul. Rynkowa nr 11
33.	budynek mieszkalny (kamienica)	ul. Kościuszki nr 6	-	-	-

Źródło: Gminna Ewidencja Zabytków

6.4. Charakterystyka elementów dziedzictwa kulturowego w obszarze gminy

Większość miejscowości gminy stanowią stare wsie o średniowiecznym rodowodzie i ich kolonie. Znajduje się w nich szereg obiektów o walorach zabytkowych, wpisanych do rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Gminnej Ewidencji Zabytków. Ich zestawienia zaprezentowano poniżej:

Tabela 14. Obiekty w rejestrze zabytków Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położone w gminie

Lp.	Obiekt	Numer	Data	Nr decyzji	Miejscowość
1.	oficyna pałacowa	1089	1988-12-20	Kl.3-5340/30/88	Bielin
2.	pałac	1089	1988-12-20	Kl.3-5340/30/88	
3.	park dworski	911	1980-12-01	KL.I.5340/33/80	
4.	kościół św. Józefa	387	1963-11-18	Kl.20/12/63	Dolsko
5.	kościół św. Elżbiety Wdowy	116	1956-07-03	Kl.V.-0/111/56	Gądko
6.	pałac	1176	1991-02-27	PSOZ/Sz-n/5340/21/91	Kępicz
7.	park dworski	1004	1982-10-27	KL.I.5340/41/82	
8.	kościół św. Stanisława BM	389	1963-11-18	Kl.20/14/63	
9.	kościół św. Wojciecha BM	134	1956-07-31	Kl.V.-0/133/56	Mirowo
10.	dwór	1314	1996-06-27	DZ-4200/20/O/96	
11.	ogród dworski	1314	1996-06-27	DZ-4200/20/96	
12.	kościół Wniebowzięcia NMP	139	1956-07-31	Kl.V.-0/138/56	Nowe Objezierze
13.	kościół MB Częstochowskiej	328	2007-10-09	DZ-4200/57/O/2007	Przyjezierze
14.	park dworski	912	1980-12-01	KL.I.5340/34/80	
15.	dwór	245	1957-10-22	Kl.V-0/305/57	
16.	kościół Narodzenia NMP	140	1956-07-31	Kl.V.-0/139/56	Stare Objezierze
17.	park dworski	811	1978-08-10	Kl.I.5340/7/78	Witnica
18.	folwark (zespół)	1079	1987-07-13	Kl.III.5340/37/87	
19.	pałac (ruina)	1079	1987-07-13	Kl.III.5340/37/87	
20.	kościół Chrystusa Króla	154	1956-08-31	Kl.V.-0/151/56	

Źródło: Gminny Program opieki nad zabytkami

Tabela 15. Obiekty w Gminnej Ewidencji Zabytków

Lp.	Obiekt	Adres	Miejscowość
1.	aleja przydrożna	wzdłuż drogi Moryń przez Bielin do Mieszkowic	Bielin
2.	układ ruralistyczny – wielodrożnica	przy drodze Moryń-Mieszkowice	
3.	cmentarz przykościelny z kwaterą rodową	w centrum wsi, teren przykościelny	
4.	ogrodzenie kościelne	w centrum wsi, teren przykościelny	
5.	cmentarz poewangelicki, ob. komunalny	na pn- wsch skraju wsi, przy drodze do Witnicy	
6.	zespół dworsko -parkowo-folwarczny	w pd- zach części wsi	
7.	gorzelnia, ob. magazyn paszowy	w zespole dworsko- parkowo- folwarcznym	
8.	magazyn zbożowy		
9.	obora nr 1		
10.	obora nr 2		
11.	porodówka i stolarnia		
12.	powozownia		
13.	stajnia nr 1		
14.	stajnia nr 2		
15.	stajnia nr 4		
16.	stodoła nr 1		
17.	stodoła nr 2		
18.	wodopój		
19.	aleja kasztanowców	droga polna, w kierunku parku	
20.	budynek mieszkalny w d. zespole stacji kolejowej	przy przejeździe kolejowym	
21.	świątlica, ob. budynek mieszkalny	Bielin nr 4a	
22.	budynek mieszkalny	Bielin nr 5	

23.	budynek mieszkalny	Bielin nr 9	
24.	budynek inwentarski	Bielin nr 10	
25.	budynek inwentarski	Bielin nr 11	
26.	budynek inwentarski	Bielin nr 13	
27.	budynek mieszkalny	Bielin nr 16	
28.	budynek mieszkalny	Bielin nr 19	
29.	budynek mieszkalny	Bielin nr 21	
30.	budynek gospodarczy	Bielin nr 21	
31.	budynek gospodarczy	Bielin nr 22	
32.	budynek inwentarski	Bielin nr 23	
33.	budynek mieszkalny	Bielin nr 25	
34.	budynek mieszkalny	Bielin nr 26	
35.	Ośrodek Kulturalno-Sportowy	Bielin nr 27	
36.	budynek mieszkalny	Bielin nr 28	
37.	d. szkoła i pastorówka,	Bielin nr 29	
38.	cmentarz poewangelicki	nieczynny, w lesie, przy drodze do Mieszkowic	
39.	układ ruralistyczny – ulicówka	na płn.-zach. od Morynia, przy szosie do Chojny	Dolsko
40.	cmentarz przykościelny	na terenie przykościelnym	
41.	kaplica cmentarna	na terenie przykościelnym	
42.	ogrodzenie kościelne	na terenie przykościelnym	
43.	kuźnia	obok kościoła, przy drodze gruntowej do Mirowa	
44.	aleja przydrożna	szosa Moryń-Chojna	
45.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 1	
46.	budynek inwentarski	Dolsko nr 1	
47.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 5	
48.	stodoła	Dolsko nr 5	
49.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 8	
50.	budynek inwentarski	Dolsko nr 8	
51.	warsztat z częścią mieszkalną	Dolsko nr 8A	
52.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 9	
53.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 10	
54.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 14	
55.	budynek mieszkalny	Dolsko nr 15	
56.	budynek inwentarski	Dolsko nr 19	
57.	budynek gospodarczy	Dolsko nr 20	
58.	układ ruralistyczny – ulicówka	na pld.-wsch. od Morynia, nad jeziorem Morzycko	Gądno
59.	kościół filialny p. w. MB Nieustającej Pomocy	przy szosie do Witnicy	
60.	zespół pałacowo-parkowo-folwarczny	w pld.-zach. części wsi	
61.	park pałacowy	w zespole pałacowo- parkowo-folwarcznym	
62.	ogrodzenie parkowe	wzdłuż drogi do jeziora	
63.	stodoła nr 1	w zespole pałacowo- parkowo- folwarcznym	
64.	stodoła nr 2		
65.	stajnia		
66.	ogrodzenie folwarczne		
67.	obora		
68.	budynek inwentarski		
69.	budynek gospodarczo-stodolny		
70.	budynek gospodarczy		
71.	budynek mieszkalny	Gądno, ul. Moryńska nr 5	
72.	spichlerzyk	Gądno, ul. Moryńska nr 5	
73.	budynek mieszkalny	Gądno, ul. Moryńska nr 8	

74.	budynek gospodarczy	Gądno, ul. Moryńska nr 9	
75.	układ ruralistyczny – wielodrożnica	na płn.-zach. od Morynia, przy drogach do Cedyni	Kłepicz
76.	cmentarz przykościelny	na działce kościelnej	
77.	ogrodzenie kościelne	na działce kościelnej	
78.	zespół parkowo-folwarczny	płn.-wsch. część wsi, nad jeziorem	
79.	stodoła	w zespole folwarcznym	
80.	spichlerz	w zespole folwarcznym	
81.	silosy	w zespole folwarcznym	
82.	owczarnia	w zespole folwarcznym	
83.	obora	w zespole folwarcznym	
84.	remiza	obok posesji nr 32	
85.	transformator	w rozwidleniu dróg, w płn.-wsch. części wsi	
86.	aleja lipowa	przy drodze na osi N-S	
87.	budynek inwentarski	Kłepicz nr 4	
88.	budynek inwentarsko-magazynowy	Kłepicz nr 4	
89.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 5	
90.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 6	
91.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 11	
92.	budynek inwentarski	Kłepicz nr 11	
93.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 15	
94.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 23	
95.	budynek inwentarsko-magazynowy	Kłepicz nr 23	
96.	budynek inwentarski	Kłepicz nr 23	
97.	budynek mieszkalny	Kłepicz nr 25	
98.	budynek inwentarsko-magazynowy	Kłepicz nr 25	
99.	stacja kolejowa	Kolonia Żelichów nr 3	
100.	szalet w zespole stacji kolejowej	Kolonia Żelichów nr 3	
101.	budynek mieszkalny	Kolonia Żelichów nr 1	
102.	budynek mieszkalny	Kolonia Żelichów nr 2	
103.	stodoła pofolwarcza	Macierz	Macierz
104.	transformator	obok posesji nr 3	
105.	układ ruralistyczny – owalnica	na płn.-wsch. od Morynia, przy szosie do Godkowa	Mirowo
106.	cmentarz przykościelny	na działce przykościelnej	
107.	ogrodzenie kościelne z bramkami	na działce przykościelnej	
108.	cmentarz komunalny	przy szosie z Godkowa	
109.	zespół dworsko-parkowo-folwarczny	w pld.-wsch. części wsi, po wsch. stronie drogi	
110.	stajnia	w dawnym zespole folwarcznym	
111.	remiza	w centrum wsi, po pld. stronie działki kościelnej	
112.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 1	
113.	budynek gospodarczy	Mirowo nr 1	
114.	stodoła	Mirowo nr 2	
115.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 3	
116.	budynek inwentarski	Mirowo nr 3	
117.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 8	
118.	dwór (?)	Mirowo nr 9	
119.	ogrodzenie posesji	Mirowo nr 9	
120.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 10	
121.	budynek inwentarski	Mirowo nr 10	
122.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 12	
123.	stodoła	Mirowo nr 12	
124.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 13	
125.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 15	

126.	budynek inwentarski	Mirowo nr 15	
127.	stodoła	Mirowo nr 15	
128.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 16	
129.	budynek inwentarski	Mirowo nr 16	
130.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 17	
131.	budynek gospodarczy	Mirowo nr 17	
132.	kuźnia	Mirowo nr 19	
133.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 20	
134.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 21	
135.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 22	
136.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 23	
137.	stodoła	Mirowo nr 23	
138.	budynek mieszkalny	Mirowo nr 24	
139.	relikt parku z aleją	w płn. części zespołu	Młynary
140.	cmentarz komunalny	ul. Lipowa	
141.	kaplica cmentarna	cmentarz komunalny, ul. Lipowa	
142.	ogrodzenie cmentarza	ul. Lipowa	
143.	cmentarz żydowski	ul. Żeglarska	
144.	transformator	ul. Świerkowa bn	
145.	budynek inwentarski w zespole folwarcznym	Niwka nr 1A, na zach. od stacji kolejowej w Witnicy	Niwka
146.	układ ruralistyczny – owalnica ulicówka	na płn.-zach. od Morynia, na pld. od Starego Objezierza i linii kolejowej	Nowe Objezierze
147.	cmentarz przykościelny	działka kościelna	
148.	ogrodzenie kościelne	działka kościelna	
149.	zespół dworsko-parkowo-folwarczny	wsch. część wsi, po obu stronach szosy do Morynia	
150.	dwór	Nowe Objezierze nr 34	
151.	park dworski	wsch. część wsi, po płn. stronie szosy	
152.	stodoła w dawnym zespole folwarcznym	wsch. część wsi, po pld. stronie szosy	
153.	drogi brukowane	w zach. i we wsch. części wsi	Nowe Objezierze
154.	budynek mieszkalny	Nowe Objezierze nr 16	
155.	budynek mieszkalny	Nowe Objezierze nr 19	
156.	budynek mieszkalny	Nowe Objezierze nr 20	
157.	budynek mieszkalny	Nowe Objezierze nr 23	
158.	budynek inwentarsko-magazynowy	Nowe Objezierze nr 23	
159.	budynek inwentarsko-magazynowy	Nowe Objezierze nr 26	
160.	budynek inwentarsko-magazynowy	Nowe Objezierze nr 27	
161.	budynek mieszkalny (kolejowy)	Nowe Objezierze nr 28	
162.	budynek mieszkalny	Nowe Objezierze nr 29	
163.	budynek inwentarski	Nowe Objezierze nr 31	
164.	układ ruralistyczny – ulicówka	na płn. od Morynia, na płn. krańcu jeziora Morzycko	Przyjezierze
165.	cmentarz przykościelny	na terenie kościelnym	
166.	cmentarz poewangelicki	na płn.-wsch. od kościoła, w otoczeniu pól uprawnych	
167.	budynek gospodarczy w d. kolonii mieszkalnej robotników	ul. Moryńska nr 1A	
168.	budynek gospodarczy w d. kolonii mieszkalnej robotników	ul. Moryńska nr 1B	
169.	budynek inwentarski	ul. Moryńska nr 8	
170.	budynek mieszkalny (kolejowy)	ul. Moryńska nr 15	
171.	budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 19	

172.	stodoła	ul. Moryńska nr 20	
173.	budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 26	
174.	stacja kolejowa	ul. Kolejowa nr 1	
175.	szalet, ob. garaż w zespole stacji	ul. Kolejowa nr 1	
176.	aleja w zespole stacji kolejowej	ul. Kolejowa bn	
177.	budynek mieszkalny w zespole stacji kolejowej	ul. Kolejowa nr 2	
178.	budynek mieszkalny w zespole stacji kolejowej	ul. Kolejowa nr 3	
179.	wiadukt kolejowy	nad szosą Moryń-Chojna, na wsch. od stacji	
180.	układ ruralistyczny – owalnica, ob. ulicówka	na płn.-zach. od Morynia, na płn.-wsch. od wsi Stare Objezierze	Stare Objezierze
181.	cmentarz przykościelny	na terenie kościelnym	
182.	ogrodzenie kościelne	na terenie kościelnym	
183.	zespół dworsko-folwarczny	w pld. części wsi, po wsch. stronie szosy, obok kościoła	
184.	dwór	Stare Objezierze nr 23	
185.	stajnia	w zespole folwarcznym	
186.	budynek inwentarsko-magazynowy	w zespole folwarcznym	
187.	budynek inwentarski	w zespole folwarcznym	
188.	budynek gospodarczy	w zespole folwarcznym	
189.	transformator	w sąsiedztwie posesji nr 28	
190.	remiza	w centrum wsi	
191.	budynek mieszkalny	Stare Objezierze nr 1	
192.	budynek mieszkalny	Stare Objezierze nr 7	
193.	budynek mieszkalny	Stare Objezierze nr 16	
194.	budynek inwentarski	Stare Objezierze nr 16	
195.	budynek mieszkalny	Stare Objezierze nr 19	
196.	budynek gospodarczy	Stare Objezierze nr 19	
197.	stodoła	Stare Objezierze nr 19	
198.	fragment ogrodzenia posesji	Stare Objezierze nr 19, wzdłuż szosy do Cedyni	
199.	budynek gospodarczy	Stare Objezierze nr 31	
200.	budynek inwentarski	Stare Objezierze nr 52	Wisław
201.	stodoła	Stare Objezierze nr 52	
202.	zespół folwarczny		
203.	budynek mieszkalny (rządcówka)	po płn. stronie drogi, zamyka podwórze od pld.	
204.	owczarnia	zamyka podwórze folwarczne od płn.	
205.	stajnia	zamyka podwórze folwarczne od Zach.	Witnica
206.	stodoła	zamyka podwórze folwarczne od wsch.	
207.	układ ruralistyczny – owalnica	na wsch. od Morynia, droga Chojna-Mieszkowice	
208.	cmentarz przykościelny, ob. cmentarz rzymsko-katolicki	na działce przykościelnej	
209.	stacja kolejowa, ob. budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 20B, zespół stacji kolejowej	
210.	budynek gospodarczy (szalet)	ul. Moryńska nr 20B, zespół stacji kolejowej	
211.	budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 20A, zespół stacji kolejowej	
212.	budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 20C, zespół stacji kolejowej	
213.	budynek gospodarczy	ul. Moryńska nr 20C, zespół stacji kolejowej	
214.	aleja drzew liściastych	w zespole stacji kolejowej	
215.	budynek gospodarczy	ul. Chojeńska nr 1	
216.	budynek mieszkalny	ul. Chojeńska nr 5	
217.	budynek mieszkalny,	ul. Chojeńska nr 8	

218.	budynek mieszkalno-warsztatowy	ul. Chojeńska nr 17	Witniczka
219.	budynek mieszkalny	ul. Chojeńska nr 21	
220.	budynek inwentarski	ul. Moryńska nr 14	
221.	budynek mieszkalny	ul. Moryńska nr 18	
222.	aleja drzew liściastych	po wsch. stronie szosy Chojna-Mieszkowice	
223.	budynek gospodarczy (remiza)	na terenie posesji nr 1	
224.	transformator	na terenie posesji nr 1	
225.	stodoła w dawnym zespole folwarcznym	Witniczka nr 1	

Źródło: Gminna Ewidencja Zabytków

Na terenie gminy Moryń znajduje się obecnie 11 cmentarzy. Niektóre z nich, np. cmentarze przykościelne w miejscowościach Kłepicz i Nowe Objezierze, właściwie już nie istnieją, ponieważ nagrobki usunięto, a teren zniwelowano i posiano trawę. Stosunkowo dobrze zachowane są stare cmentarze ewangelickie (poniemieckie), z przed II Wojny Światowej, w Mirowie i Moryniu, gdyż stanowią one integralną część cmentarzy parafialnych.

Do najbardziej interesujących, pod względem przyrodniczym, należą cmentarze w Witnicy – ze względu na rosnące tam stare cisy (*Taxus baccata*), Moryniu – ze względu na liczne kwitnące okazy bluszczu (*Hedera helix*) i Mirowie – ze względu na stanowisko chronionej purchawicy olbrzymiej (*Langermannia gigantea*).

Stare cmentarze, które znajdują się na terenie gminy Moryń wymagają przede wszystkim szczegółowej inwentaryzacji zasobów przyrodniczych i materialnych, a następnie szeregu zabiegów pielęgnacyjnych i konserwatorskich. Dotyczy to przede wszystkim starych cmentarzy ewangelickich.

Tabela 16. Wykaz cmentarzy gminy Moryń

Lp.	Lokalizacja	Charakterystyka
1.	Bielin – wokół kościoła	Przykościelny, ewangelicki, niemiecki, obecnie nie czynny, uporządkowany. Na jego terenie zachowały się m.in.: stary neoklasycystyczny grobowiec przyścienny z tablicą inskrypcyjną z 1919r., pomnik z figurą, nieliczne stare płyty nagrobne i żeliwny krzyż. Z drzew rosną tu m.in. grochodrzewy (<i>Robinia pseudoacacia</i>), jesiony (<i>Fraxinus excelsior</i>), lipy drobnolistne (<i>Tilia cordata</i>) i śliwa (<i>Prunus</i> sp.). Na uwagę zasługuje lipa o obwodzie 332 cm, oraz jesion o obwodzie 385 cm.
2.	Bielin	Komunalny
3.	Kłepicz – wokół kościoła	Przykościelny, niemiecki, obecnie nie istniejący – nagrobki usunięto, a fragmenty nagrobków wmurowano w ogrodzenie, teren zniwelowano, uporządkowano i posiano trawę.
4.	Mirowo: a) wokół kościoła, b) w północnej części wsi, przy drodze do Godkowa	a) Przykościelny - ewangelicki, niemiecki, otoczony wysokim murem kamiennym, obecnie już nie istnieje. Wokół kościoła rosną różnowiekowe lipy (<i>Tilia</i> sp.) i bez lilak (<i>Syringia vulgaris</i>). b) Parafialny, założony pod koniec XIX wieku, składa się z dwóch części: 1) starszej, niemieckiej ewangelickiej, 2) nowej, rzymsko-katolickiej, czynnej. Cały obiekt jest ogrodzony siatką, zadbane i uporządkowany. W nowej części wzdłuż płotu rośnie szpaler młodych lip (<i>Tilia</i> sp.) i głógów (<i>Crataegus</i> sp.). Bardziej interesująca pod względem przyrodniczym jest część niemiecka, która prawie w całości porośnięta jest przez płożący się po ziemi bluszcz (<i>Hedera helix</i>) i barwinek (<i>Vinca minor</i>). Z drzew rosną tu głównie lipy (<i>Tilia platyphyllos</i>) – część z nich tworzy niewielkie szpalery, oraz klon zwyczajny (<i>Acer platanoides</i>). Ponadto występują: ligustr pospolity (<i>Ligustrum vulgare</i>), trzmielina (<i>Euonymus europaea</i>) i głóg jednoszyjkowy (<i>Crataegus monogyna</i>). W tej części znajduje się również szpaler, przyciętych w żywopłot, głógów jednoszyjkowych. Na terenie starej części cmentarza stwierdzono występowanie chronionego gatunku grzyba – purchawicy olbrzymiej (<i>Langermannia gigantea</i>).

5.	Moryń – w środkowej części miasta (ul. Lipowa), nad jeziorem Morzycko	a) Parafialny – składa się z dwóch części: 1) starszej, niemieckiej ewangelickiej, 2) nowszej, rzymsko-katolickiej, czynnej. Cały obiekt jest zadbane i uporządkowany; znajduje się tu zabytkowa kaplica z XIX wieku. Na jego terenie występują liczne, kwitnące i owocujące, okazy bluszczu pospolitego (<i>Hedera helix</i>), które pną się po rosnących tu drzewach. W części niemieckiej zachowały się nieliczne stare płyty nagrobne. Z drzew rosną tu m.in. jesiony (<i>Fraxinus excelsior</i>), jawory (<i>Acer pseudoplatanus</i>), grochodrzewy (<i>Robinia pseudoacacia</i>), lipy drobnolistne (<i>Tilia cordata</i>), które w kierunku bramy tworzą aleję. Cała ta część cmentarza porośnięta jest przez płożący się po ziemi bluszcz pospolity (<i>Hedera helix</i>). Stwierdzono tu również konwalię majową (<i>Convallaria majalis</i>). W części nowszej, obecnie czynnej, rosną m.in.: świerki (<i>Picea abies</i>), sosny (<i>Pinus sylvestris</i>), żywotniki – zachodni (<i>Thuja occidentalis</i>) i wschodni (<i>Thuja orientalis</i>), daglezie (<i>Pseudotsuga</i> sp.), klony zwyczajne (<i>Acer platanoides</i>), jesiony (<i>Fraxinus excelsior</i>), grochodrzewy (<i>Robinia pseudoacacia</i>), lipy drobnolistne (<i>Tilia cordata</i>), kasztanowce (<i>Aesculus hippocastanum</i>), bez lilak (<i>Syringia vulgaris</i>). Od strony ogrodzenia żywotniki tworzą okazały szpaler. b) Żydowski – obecnie nie czynny, położony w sąsiedztwie murów starego miasta, ale poza jego obrębem, uporządkowany i zadbane. Mury porośnięte przez bluszcz (<i>Hedera helix</i>).
6.	Nowe Objezierze: a) wokół kościoła b) na zachód od wsi (za torami kolejowymi)	a) Przykościelny, ewangelicki, niemiecki, obecnie już nie istnieje. Teren uporządkowano i posiano trawę, a z metalowych fragmentów ogrodzenia grobów zrobiono, wokół kościoła, płot. b) Parafialny, czynny, w kształcie czworoboku, otoczony polami, ogrodzony siatką. Składa się z dwóch części: 1) starszej, niemieckiej z XIX wieku, po której nie ma już śladu (teren został zniwelowany, a nagrobki usunięto) – obecnie rośnie tu tylko trawa; 2) nowszej, obecnie czynnej, na której znajdują się liczne mogiły. Wokół cmentarza rosną jedynie brzoza brodawkowata (<i>Betula pendula</i>), topola czarna (<i>Populus nigra</i>) i ligustr pospolity (<i>Ligustrum vulgare</i>), z którego zrobiony jest żywopłot.
7.	Przyjezierze: a) wokół kościoła b) w środkowej części wsi, na wzniesieniu	a) Przykościelny, ewangelicki, niemiecki, z pierwszej połowy XV wieku, obecnie już nie istnieje – płyty nagrobne usunięto, teren uporządkowano i posiano trawę. Z drzew rosną tu m.in. jesiony (<i>Fraxinus excelsior</i>), grochodrzewy (<i>Robinia pseudoacacia</i>), lipa (<i>Tilia</i> sp.) i jeden cis (<i>Taxus baccata</i>). b) Niemiecki, ewangelicki z XIX wieku, obecnie nie czynny, zaniedbany (na obrzeżach liczne śmieci) i mocno zarośnięty, przez bujnie rozwijającą się roślinność, szczególnie przez płożący się po ziemi bluszcz (<i>Hedera helix</i>) i barwinek (<i>Vinca minor</i>). Ponadto rosną tu m.in.: brzoza brodawkowata (<i>Betula pendula</i>), jesion (<i>Fraxinus excelsior</i>), wiaź (<i>Ulmus laevis</i>), kasztanowce (<i>Aesculus hippocastanum</i>), bez czarny (<i>Sambucus nigra</i>), leszczyna (<i>Coryllus avellana</i>), głogi (<i>Crataegus</i> sp.), dereń (<i>Cornus</i> sp.), bez lilak (<i>Syringia vulgaris</i>), róża (<i>Rosa</i> sp.). Na terenie cmentarza stwierdzono kwitnący okaz bluszczu (<i>Hedera helix</i>).
8.	Witnica – wokół kościoła	Parafialny, otoczony kamiennym murem, obecnie czynny, zadbane. Na jego terenie rosną stare okazałe cisy (<i>Taxus baccata</i>) – 29 drzew. Ponadto występują tu m.in.: żywotnik (<i>Thuja occidentalis</i>), świerk (<i>Picea abies</i>), lipy (<i>Tilia</i> sp.) i jesiony (<i>Fraxinus excelsior</i>). Przy wejściu na teren cmentarza rosną stare kasztanowce (<i>Aesculus hippocastanum</i>) o wymiarach zbliżonych do pomnikowych.
9.	Witnica	Komunalny

6.5. Charakterystyka zasobów dziedzictwa archeologicznego

Obszar gminy posiada znaczne zasoby archeologiczne, o wysokiej randze, chronionych ustanowieniem wokół nich stref **ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych**:

- 1) strefy „W. I” - ścisłej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych,
- 2) strefy „W. II” - częściowej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych,
- 3) strefy „W. III” - ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Tabela 17. Zestawienie stanowisk w obrębie stref ścisłej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych „W I”

Stanowisko	Nr rejestru	Decyzja
1) Moryń, stan. 1 (AZP: 42-04/3),	683	KI.I.6801/1/71 z dnia 10 listopada 1971 r.
2) Nowe Objezierze, stan. 3 (AZP: 42-03/37),	603	KI.I.6801/27/69 z dnia 12 grudnia 1969 r.
3) Nowe Objezierze, stan. 4 (AZP: 42-03/38),	604	KI.I.6801/28/69 z dnia 12 grudnia 1969 r.
4) Nowe Objezierze, stan. 5 (AZP: 42-03/39),	638	KI.I.6801/20/70 z dnia 11 listopada 1970 r.
5) Witnica, stan. 1 (AZP: 41-05/1),	684	KI.I.6801/22/71 z dnia 10 listopada 1971 r.
6) Witnica, stan. 2 (AZP: 41-05/2),	698	KI.I.6801/23/71 z dnia 10 listopada 1971 r.

Źródło: Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych miasta i gminy Moryń, ZWKZ

Tabela 18. Zestawienie stanowisk w obrębie stref częściowej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych „W II”

Stanowisko	Stanowisko
1) Bielin, stan. 14 (AZP: 43-04/15),	9) Nowe Objezierze, stan. 17 (AZP: 42-03/51),
2) Bielin, stan. 16 (AZP: 43-04/17),	10) Nowe Objezierze, stan. 19 (AZP: 42-03/53),
3) Dolsko, stan. 11 (AZP: 41-03/30),	11) Stare Objezierze stan. 1 (AZP: 41-03/68),
4) Dolsko, stan. 12 (AZP: 41-03/31),	
5) Dolsko, stan. 13 (AZP: 41-03/32),	
6) Moryń Dwór, stan. 3 (AZP: 42-03/32),	
7) Moryń Dwór, stan. 4 (AZP: 42-03/33),	
8) Nowe Objezierze, stan. 7 (AZP: 42-03/41),	

Źródło: Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych miasta i gminy Moryń, ZWKZ

Tabela 19. Zestawienie stanowisk w obrębie stref ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych „W III” (część 1.)

Stanowisko	Stanowisko
1) Bielin, stan. 1 (AZP: 43-04/38)	49) Klępicz, stan. 5 (AZP: 42-03/16),
2) Bielin, stan. 2 (AZP: 43-04/1),	50) Klępicz, stan. 6 (AZP: 42-03/17),
3) Bielin, stan. 3 (AZP: 43-04/2),	51) Klępicz, stan. 7 (AZP: 42-03/18),
4) Bielin, stan. 4 (AZP: 43-04/3),	52) Klępicz, stan. 8 (AZP: 42-03/19),
5) Bielin, stan. 5 (AZP: 43-04/6),	53) Klępicz, stan. 9 (AZP: 42-03/20),
6) Bielin, stan. 6 (AZP: 43-04/7),	54) Klępicz, stan. 10 (AZP: 42-03/34),
7) Bielin, stan. 7 (AZP: 43-04/8),	55) Klępicz, stan. 11 (AZP: 42-03/35),
8) Bielin, stan. 8 (AZP: 43-04/9),	56) Mirowo, stan. 1 (AZP: 41-04/15),
9) Bielin, stan. 9 (AZP: 43-04/10),	57) Mirowo, stan. 2 (AZP: 41-04/16),
10) Bielin, stan. 10 (AZP: 43-04/11),	58) Moryń, stan. 2 (AZP: 42-04/3),
11) Bielin, stan. 11 (AZP: 43-04/12),	59) Moryń, stan. 3 (AZP: 42-04/4),
12) Bielin, stan. 12 (AZP: 43-04/13),	60) Moryń, stan. 4 (AZP: 42-04/5),
13) Bielin, stan. 13 (AZP: 43-04/14),	61) Moryń, stan. 5 (AZP: 42-04/6),
14) Bielin, stan. 15 (AZP: 43-04/16),	62) Moryń, stan. 6 (AZP: 42-04/7),
15) Bielin, stan. 17 (AZP: 43-04/18),	63) Moryń, stan. 7 (AZP: 42-04/8),
16) Bielin, stan. 18 (AZP: 43-04/19),	64) Moryń, stan. 8 (AZP: 42-03/22),
17) Bielin, stan. 19 (AZP: 43-04/20),	65) Moryń, stan. 9 (AZP: 42-03/23),
18) Bielin, stan. 20 (AZP: 43-04/35),	66) Moryń, stan. 10 (AZP: 42-03/24),
19) Bielin, stan. 21 (AZP: 43-04/4),	67) Moryń, stan. 11 (AZP: 42-03/25),
20) Bielin, stan. 22 (AZP: 43-04/5),	68) Moryń, stan. 12 (AZP: 42-03/26),
21) Bielin, stan. 23 (AZP: 43-04/21),	69) Moryń, stan. 13 (AZP: 42-03/27),
22) Bielin, stan. 24 (AZP: 43-04/23),	70) Moryń, stan. 14 (AZP: 42-03/28),
23) Bielin, stan. 40 (AZP: 43-04/17),	71) Moryń, stan. 15 (AZP: 42-03/29),
24) Bielin, stan. 41 (AZP: 43-04/20),	72) Moryń Dwór, stan. 1 (AZP: 42-03/30),
25) Bielin, stan. 42 (AZP: 43-04/21),	73) Moryń Dwór, stan. 2 (AZP: 42-03/31),
26) Bielin, stan. 43 (AZP: 43-04/22),	74) Moryń Dwór, stan. 5 (AZP: 42-03/34),
27) Bielin, stan. 44 (AZP: 43-04/23),	75) Nowe Objezierze, stan. 1 (AZP: 42-03/35),
28) Bielin, stan. 45 (AZP: 43-04/24),	76) Nowe Objezierze, stan. 6 (AZP: 42-03/40),
29) Bielin, stan. 46 (AZP: 43-04/25),	77) Nowe Objezierze, stan. 8 (AZP: 42-03/42),
30) Bielin, stan. 47 (AZP: 43-04/26),	78) Nowe Objezierze, stan. 9 (AZP: 42-03/43),
31) Dolsko, stan. 1 (AZP: 41-03/32),	79) Nowe Objezierze, stan. 10 (AZP: 42-03/44),
32) Dolsko, stan. 2 (AZP: 41-04/5),	80) Nowe Objezierze, stan. 11 (AZP: 42-03/45),
33) Dolsko, stan. 3 (AZP: 41-04/6),	81) Nowe Objezierze, stan. 12 (AZP: 42-03/46),
34) Dolsko, stan. 4 (AZP: 41-04/7),	82) Nowe Objezierze, stan. 13 (AZP: 42-03/47),
35) Dolsko, stan. 5 (AZP: 41-04/8),	83) Nowe Objezierze, stan. 14 (AZP: 42-03/48),
36) Dolsko, stan. 6 (AZP: 41-04/9),	84) Nowe Objezierze, stan. 15 (AZP: 42-03/49),
37) Dolsko, stan. 7 (AZP: 41-04/10),	85) Nowe Objezierze, stan. 16 (AZP: 42-03/50),
38) Dolsko, stan. 8 (AZP: 41-04/11),	86) Nowe Objezierze, stan. 20 (AZP: 42-03/54),
39) Dolsko, stan. 9 (AZP: 41-04/12),	87) Nowe Objezierze, stan. 21 (AZP: 42-03/55),
40) Dolsko, stan. 10 (AZP: 41-04/13),	88) Przyjezierze, stan. 2 (AZP: 42-04/27),
41) Dolsko, stan. 14 (AZP: 41-03/33),	89) Przyjezierze, stan. 3 (AZP: 42-04/1),
42) Gądko, stan. 1 (AZP: 42-04/9),	90) Przyjezierze, stan. 4 (AZP: 41-04/14),
43) Gądko, stan. 2 (AZP: 42-04/10),	91) Przyjezierze, stan. 5 (AZP: 42-03/62),
44) Gądko, stan. 3 (AZP: 42-04/11),	92) Przyjezierze, stan. 6 (AZP: 42-03/63),
45) Gądko, stan. 4 (AZP: 42-04/12),	93) Przyjezierze, stan. 7 (AZP: 42-03/64),
46) Klępicz, stan. 1 (AZP: 42-03/12),	94) Przyjezierze, stan. 8 (AZP: 42-03/65),
47) Klępicz, stan. 3 (AZP: 42-03/14),	95) Przyjezierze, stan. 9 (AZP: 42-03/66),
48) Klępicz, stan. 4 (AZP: 42-03/15),	96) Przyjezierze, stan. 10 (AZP: 42-03/67),

Źródło: Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych miasta i gminy Moryń, ZWKZ

Tabela 19. Zestawienie stanowisk w obrębie stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych „W III” (część 2.)

97) Stare Objezierze, stan. 2 (AZP: 42-03/69),	124) Witnica, stan. 3 (AZP: 42-04/13),
98) Stare Objezierze, stan. 3 (AZP: 42-03/70),	125) Witnica, stan. 4 (AZP: 42-04/15),
99) Stare Objezierze, stan. 4 (AZP: 42-03/71),	126) Witnica, stan. 5 (AZP: 42-04/16),
100) Stare Objezierze, stan. 5 (AZP: 42-03/72),	127) Witnica, stan. 6 (AZP: 42-04/18),
101) Stare Objezierze, stan. 6 (AZP: 42-03/73),	128) Witnica, stan. 7 (AZP: 42-04/19),
102) Stare Objezierze, stan. 7 (AZP: 42-03/74),	129) Witnica, stan. 8 (AZP: 42-04/24),
103) Stare Objezierze, stan. 8 (AZP: 42-03/75),	130) Witnica, stan. 9 (AZP: 42-04/25),
104) Stare Objezierze, stan. 9 (AZP: 42-03/76),	131) Witnica, stan. 10 (AZP: 42-04/14),
105) Stare Objezierze, stan. 10 (AZP: 42-03/77),	132) Witnica, stan. 11 (AZP: 42-05/46),
106) Stare Objezierze, stan. 11 (AZP: 42-03/78),	133) Witnica, stan. 12 (AZP: 42-05/47),
107) Stare Objezierze, stan. 12 (AZP: 42-03/80),	134) Witnica, stan. 14 (AZP: 42-05/49),
108) Stare Objezierze, stan. 13 (AZP: 42-03/81),	135) Witnica, stan. 15 (AZP: 42-05/50),
109) Stare Objezierze, stan. 14 (AZP: 42-03/81),	136) Witnica, stan. 16 (AZP: 42-05/51),
110) Stare Objezierze, stan. 15 (AZP: 42-03/82),	137) Witnica, stan. 17 (AZP: 42-05/52),
111) Stare Objezierze, stan. 16 (AZP: 42-03/83),	138) Witnica, stan. 18 (AZP: 42-05/53),
112) Stare Objezierze, stan. 17 (AZP: 42-03/84),	139) Moryń, teren Starego Miasta wpisany do
113) Stare Objezierze, stan. 18 (AZP: 42-03/85),	rejestru zabytków.
114) Stare Objezierze, stan. 19 (AZP: 42-03/86),	
115) Stare Objezierze, stan. 20 (AZP: 42-03/87),	
116) Stare Objezierze, stan. 21 (AZP: 42-03/88),	
117) Stare Objezierze, stan. 22 (AZP: 42-03/89),	
118) Stare Objezierze, stan. 23 (AZP: 41-03:98),	
119) Stare Objezierze, stan. 24 (AZP: 41-03:99),	

Źródło: Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych miasta i gminy Moryń, ZWKZ

6.6. Wskazania ochronne

Na podstawie analizy zasobów dziedzictwa kulturowego gminy wskazuje się na konieczność podjęcia działań służących ochronie elementów dziedzictwa kulturowego, wykraczających poza ochronę opisanych wyżej obiektów i obszarów, ujętych z rejestrze Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Gminnej Ewidencji Zabytków.

Dla ochrony zabytkowych układów przestrzennych miejscowości studium określa się system stref ochrony konserwatorskiej, na który składają się:

- 1) strefy „B” - ochrony układów przestrzennych miejscowości lub ich części w obrębie których dominuje historyczne rozplanowanie, o niewielkim stopniu zdegradowania, których stan zachowania pozwala na przeprowadzenie działań konserwatorsko-rewaloryzacyjnych, w obrębie tych stref ochronie podlega:
 - a) rozplanowanie i przekroje ulic i placów wraz z ich nawierzchniami (m.in. zachowanymi historycznymi nawierzchniami),
 - b) linie zabudowy jej rozplanowanie (usytuowanie budynku mieszkalnego, obiektów gospodarczych),
 - c) formy architektoniczne zabudowy mieszkalnej i gospodarczej (w tym gabaryty wysokościowe, formy dachów, tradycyjnie stosowany materiał budowlany),
 - d) historyczne obiekty małej architektury,
 - e) zielen komponowana w postaci alejowych lub szpalerowych obsadzeń ulic i in.,
- 2) strefy „K” - ochrony krajobrazu związanego z historycznymi układami przestrzennymi parków i cmentarzy, w obrębie tych stref ochronie podlega:
 - a) historyczna granica założeń zieleni komponowanej,
 - b) rozplanowanie i skład gatunkowy zieleni,
 - c) rozplanowanie dróg i ścieżek,
 - d) układ kwater cmentarnych,
 - e) historyczne obiekty małej architektury,
 - f) zabytki sepulkralne (nagrobki, ogrodzenia grobów, i in. elementy urządzenia cmentarzy).
- 3) strefy „E” - ochrony ekspozycji historycznego zespołu miasta, obejmująca tereny umożliwiające widok na panoramy i dominanty z ustalonych kierunków widokowych, w obrębie tych stref ochronie podlega teren stanowiący zabezpieczenie widoku na zabytek.

Do objęcia ochroną w formie stref „B” - ochrony układów przestrzennych miejscowości lub ich części wskazuje się:

- 1) Bielin,
- 2) Dolsko,
- 3) Klępicz,
- 4) Mirowo,
- 5) Nowe Objezierze,
- 6) Stare Objezierze,
- 7) Witnica.

Do objęcia ochroną w formie stref „K” - ochrony krajobrazu związanego z historycznymi układami przestrzennymi parków i cmentarzy wskazuje się:

- 1) założenia parkowe w miejscowości Stare Objezierze,
- 2) cmentarze w miejscowościach:
 - a) Mirowo,
 - b) Przyjezierze.

Do objęcia ochroną w formie stref „E” - ochrony ekspozycji wskazuje się założenie przestrzenne miasta Moryń.

Szczegółowe wytyczne dotyczące wymogów dla wymienionych wyżej stref ochronnych umieszczono w rozdziale „Kierunki ochrony środowiska kulturowego” w II części opracowania.

7. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

7.1. Oświata

Obiektami realizującym zadania z zakresu oświaty na terenie gminy są:

- 1) Zespół Szkół w Moryniu, w skład którego wchodzi:
 - 1) Przedszkole Miejskie,
 - 2) Szkoła Podstawowa im. st. sierż. Mieczysława Majchrzaka,
 - 3) Publiczne Gimnazjum im. Jana Pawła II,
 - 4) Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Moryniu,
 - 5) ponadto działa tu: świetlica, biblioteka i stołówka szkolna.
- 2) Szkoła Podstawowa w Witnicy, która prowadzi świetlicę i bibliotekę,

W 2009 roku do szkół wraz z przedszkolem i oddziałami przedszkolnymi w Gminie Moryń uczęszczało 486 uczniów i wychowanków, w tym: 25 do przedszkola, 49 do oddziałów przedszkolnych przy szkołach, 256 do szkół podstawowych i 156 do gimnazjum.

7.2. Kultura

Podstawowe zadania z zakresu aktywnego uczestnictwa mieszkańców gminy w kulturze oraz współtworzenia jej wartości, sprawuje samorządowa instytucja kultury- Miejski Ośrodek Kultury (MOK) w Moryniu. W skład Miejskiego Ośrodka Kultury wchodzi Miejska Biblioteka Publiczna wraz z czytelnią. Biblioteka Miejska posiada jeden oddział filialny w Bielinie. Uzupełnieniem bazy kulturalno - oświatowej są świetlice wiejskie w miejscowościach:

- 1) Klępicz,
- 2) Przyjezierze,
- 3) Witnica (w szkole podstawowej),
- 4) Bielin,
- 5) Nowe Objezierze,
- 6) Stare Objezierze,
- 7) Mirowo,
- 8) Gądno,
- 9) Dolsko.

7.3. Sport i rekreacja

Gmina Moryń dysponuje następującymi obiektami sportu i rekreacji.

- 1) kompleks Boisk Sportowych w Moryniu wraz z obiektem "Moje boisko - Orlik 2012",
- 2) kort tenisowy w Moryniu,
- 3) plaża miejska w Moryniu,
- 4) ścieżka rowerowa wokół Morzycka,
- 5) boisko w Klępiczu,
- 6) plac zabaw z terenem rekreacyjnym w Witnicy,
- 7) plac zabaw i teren rekreacyjny w Bielinie ,
- 8) plac zabaw w Przyjezierzu,
- 9) stadnina koni w Bielinie,
- 10) ośrodek Jeździecki Podkowa w Skotnicy,
- 11) ośrodek Jeździecki w Dolsku,
- 12) tor motocross, boisko do siatkówki w Przyjezierzu,
- 13) stadion w Witnicy,
- 14) boisko w Mirowie,
- 15) boisko w Starym Objezierzu.

7.4. Ochrona zdrowia

Na terenie gminy funkcjonują następujące obiekty opieki zdrowotnej:

- 1) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej,
- 2) Prywatny Zakład Stomatologiczny,
- 3) Zakład Stomatologiczny.

7.5. Opieka Społeczna

Zgodnie z regulacją prawną zawartą w ustawie o pomocy społecznej, w gminie działa Ośrodek Pomocy Społecznej w Moryniu, który realizuje zadania pomocy społecznej na terenie miasta i gminy. W mieście funkcjonuje Dom Pomocy Społecznej

Na terenach wiejskich działają świetlice środowiskowe w następujących miejscowościach:

- 1) Witnicy,
- 2) Starym Objezierzu,
- 3) Przyjezierzu,
- 4) Kłępiczu,
- 5) Bielinie.

7.6. Obiekty usług publicznych i administracji

Wśród instytucji i obiektów administracji samorządowej, państwowej i innych, na terenie gminy znajdują się:

- 1) Urząd Miejski w Moryniu,
- 2) Zespół Szkół w Moryniu,
- 3) Miejski Ośrodek Kultury,
- 4) Miejska Biblioteka Publiczna,
- 5) Filia Miejskiej Biblioteki Publicznej w Bielinie,
- 6) Szkoła Podstawowa w Witnicy,
- 7) Bank Spółdzielczy,
- 8) Urząd Pocztowy,
- 9) Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
- 10) Posterunek Policji,
- 11) Ośrodek Pomocy Społecznej,
- 12) Dom Pomocy Społecznej,
- 13) NZOZ „Jerzy Nowak”.

7.7. Jakość życia mieszkańców

Na jakość życia mieszkańców gminy wpływa szereg czynników. Pozytywny wpływ z pewnością gwarantuje czyste środowisko naturalne o znacznych walorach przyrodniczych, niski stopień zurbanizowania gminy oraz bardzo niewielki stopień uprzemysłowienia. Rolniczo- turystyczna gmina Moryń jest wolna od zanieczyszczeń środowiska, hałasu oraz zagrożeń wynikających z działalności człowieka oraz warunków naturalnych.

Zagrożeniem dla środowiska naturalnego i jednocześnie czynnikiem wpływającym negatywnie na jakość życia w gminie jest niedostatecznie rozwinięta sieć kanalizacyjna, która obniża warunki i standard zamieszkiwania. Problem ten dotyczy głównie terenów wiejskich.

Niekorzystnym zjawiskiem dotyczącym warunków zamieszkiwania w gminie jest również dysproporcja zasobów mieszkaniowych w mieście i pozostałym obszarze gminy. W miejscowościach wiejskich dominuje zabudowa zagrodowa i jednorodzinna o zróżnicowanym stanie technicznym i standardach zamieszkiwania. Uzupełniają ją pojedyncze budynki wielorodzinne, stanowiące wcześniej bazę mieszkaniową PGR.

Dysproporcja pomiędzy miastem a terenami wiejskimi dotyczy także dostępności do usług. Większość usług skupia się w Moryniu, toteż mieszkańcy innych miejscowości są zmuszeni do dojazdów do miasta dla zapewnienia podstawowych potrzeb związanych z zamieszkiwaniem, pracą i nauką.

Rolniczy charakter gminy i bardzo niskie uprzemysłowienie ma wpływ na strukturę zatrudnienia. Wskutek przeobrażeń na rynku pracy w ostatnich latach, głównie w rolnictwie, gmina boryka się z problemem bezrobocia. Problem ten dotyczy przede wszystkim obszarów wiejskich, które wcześniej były ukierunkowane na produkcję rolniczą w dawnych Państwowych Gospodarstwach Rolnych. W obecnych realiach rynkowych szansę na utrzymanie się z rolnictwa ma niewielka grupa większych obszarowo gospodarstw rolnych. Jednakże turystyczny charakter gminy stwarza możliwości do rozwoju turystyki i rekreacji, co wiąże się z powstawaniem nowych miejsc pracy oraz dogodnymi warunkami do wzrostu przedsiębiorczości mieszkańców poprzez zakładanie działalności gospodarczej w branży usług związanych z turystyką i rekreacją.

Tabela 20. Rynek pracy w gminie Moryń– stan na koniec 2009 r.

Pracujący		Bezrobotni zarejestrowani	
mężczyźni	356	mężczyźni	186
kobiety	301	kobiety	210
ogółem	657	ogółem	394

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS 2009

8. ZAGROŻENIA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Ze względu na uwarunkowania naturalne obszaru, w Gminie Moryń nie występują poważne zagrożenia dla ludności i jej mienia. Ewentualnymi zagrożeniami mogą być lokalne podtopienia spowodowane wystąpieniem z brzegów tutejszych rzek i jezior lub miejscowe osuwanie się mas ziemnych ze stromych zboczy wysoczyzny morenowej spowodowane gwałtownymi ulewami.

Innym ewentualnym zagrożeniem jest ryzyko wystąpienia katastrof komunikacyjnych na odcinku drogi krajowej nr 31 klasy G- głównej ze Szczecina do Kostrzyna lub magistrali kolejowej nr 273 relacji Wrocław- Szczecin. Oba ciągi komunikacyjne mają duże znaczenie regionalne i ponadregionalne przenosząc znaczny ruch towarowy i osobowy. Jednak ryzyko wystąpienia katastrofy w transporcie lądowym na tych trasach jest niewielkie i dotyczy głównie krótkich fragmentów przebiegających przez tereny zabudowane.

9. UWARUNKOWANIA ROZWOJU PRODUKCJI I USŁUG

9.1. Uwarunkowania rozwoju produkcji i usług

Potencjał gospodarczy gminy w końcu 2009 roku opierał się na funkcjonowaniu 321 podmiotów gospodarczych, wśród których wyraźnie dominowały osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Ogólnie sektor prywatny zdecydowanie dominuje nad sektorem publicznym. Strukturę jednostek zarejestrowanych w systemie REGON w 2009 roku przedstawia poniższa tabela.

Tabela 21. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze regon wg sektorów własnościowych

podmioty gospodarki narodowej ogółem	9
państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne	7
podmioty gospodarki narodowej ogółem	312
osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	257

spółki handlowe	17
spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	9
spółdzielnie	3
stowarzyszenia i organizacje społeczne	15
Razem:	321

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS 2009

Rozwój rynku produkcji gminy pozostaje w ścisłym związku z lokalnymi możliwościami rozwoju. Na terenie gminy Moryń nie ma większych zakładów przemysłowych, poza dwoma niżej wymienionymi:

- 1) TROMATIC System sp. z o.o. w Bielnie, zakład Wsław produkcja Pellet,
- 2) „SED- POL „Sławomir Domaradzki ul Dworcowa 15 A w Moryniu produkcja palet.

Produkcję na obszarze gminy wspomagają małe przedsiębiorstwa z branży budowlanej, oraz związane z małą wytwórczością, wykonujące produkty na lokalny rynek. Gmina dysponuje także szeregiem innych podmiotów, świadczących podstawowe usługi, ich przekrój według branż, zgodnie z danymi z ewidencji działalności gospodarczej prezentuje się następująco:

- 1) budownictwo-12 podmiotów, głównie usługi ogólnobud.
- 2) rolnictwo- 10 podmiotów, głównie usługi leśne,
- 3) handel i naprawy- 53 podmioty,
- 4) transport- 12 podmiotów,
- 5) ochrona zdrowia i opieka- 6 podmiotów,
- 6) pozostałe działalności 27 podmiotów.

Prowadzone w obszarze gminy działalności zaspokajają dostęp mieszkańców do podstawowych usług, nie wyczerpują jednak pełnego ich zakresu niezbędnego. Dostęp do szerszego zakresu usług jest możliwy poprzez istnienie związków przestrzenno funkcjonalnych z czterema ośrodkami miejskimi: Chojną, Dębem, Gryfinem i Szczecinem. Najsilniejsze zależności funkcjonalne łączą gminę Moryń z Gryfinem, gdzie znajdują się władze powiatowe, oraz Szczecinem, który jest siedzibą władz wojewódzkich. W najbliższym ośrodku miejskim – w Chojnie, realizowana jest część rozszerzonych usług o charakterze publiczno – prawnym. Wymienione wyżej, większe ośrodki miejskie w bezpośrednim otoczeniu gminy pozostają również celem codziennych podróży związanych z zatrudnieniem.

9.2. Uwarunkowania rozwoju produkcji rolnej i leśnej

Tabela 22. Struktura użytkowania gruntów rolnych i leśnych

Tereny otwarte				
L.p.	Rodzaj gruntów		Powierzchnia ha	udział w %
1.	Lasy i grunty leśne		3 345	27
2.	Użytki rolne		7 387	58,8
		grunty orne	6 686	53,7
		łąki	294	2,4
		pastwiska	233	2,4
		sady	113	0,9
Razem:			10 671	100%

Źródło: Opracowanie na podstawie danych pochodzących z Waloryzacji Przyrodniczej Gminy Moryń i Banku Danych Lokalnych

W gminie Moryń przeważają gleby bonitacyjne klas IIIa, IIIb i IVa, występujące na obszarze całej gminy. Dominującą formą produkcji rolnej na terenie gminy jest produkcja roślinna, a w szczególności uprawa zbóż (pszenica). Niewielki procent gospodarstw rolnych zajmuje się produkcją zwierzęcą, a w szczególności chowem trzody chlewnej i bydła.

Struktura indywidualnych gospodarstw rolnych wg ich wielkości przedstawia się następująco:

- 1) od 1,01 ha do 2,0 ha – 61,
- 2) od 2,01 ha do 5,0 ha – 56,
- 3) od 5,01 ha do 7,0 ha – 12,
- 4) od 7,01 ha do 10,0 ha – 24,
- 5) od 10,01 ha do 15,0 ha – 30,
- 6) od 15,01 ha i więcej - 54.

W granicach gminy funkcjonuje 237 indywidualnych gospodarstw rolnych. Średnia wielkość gospodarstwa rolnego wynosi 10,17 ha. Na uwagę zasługuje wzrost w ostatnim okresie liczby gospodarstw powyżej 15 ha w szczególności o pow. 50 ha i więcej. Większość powierzchni gruntów na terenie gminy użytkują spółki, które są dzierżawcami bądź właścicielami około 3 555 ha. Największe z nich to: Zakład Rolny "Moryń", Stadnina Koni w Bielinie, Pro- Eko w Bielinie i PTN CIBET w Bielinie.

Opisane powyżej zjawisko konsolidacji rynku produkcji rolniczej gminy stanowi odzwierciedlenie podobnych procesów mających miejsce w regionie, związanych z udziałem we Wspólnej Polityce Rolnej Unii Europejskiej. Należy przewidywać postępowanie tego procesu w przyszłości i malejący udział najmniejszych gospodarstw w strukturze agrarnej gminy.

Lasy i grunty leśne w gminie zajmują powierzchnię 3345 ha, co stanowi 27% powierzchni gminy, lokalizując ją w grupie średniej pod względem lesistości w skali regionu. Dominującą formą własności są Lasy Państwowe, znajdujące się w zarządzie Nadleśnictwa Mieszkowice. Lasy, obok rolnictwa stanowią podstawę gospodarki gminy, mając wpływ na strukturę zatrudnienia, jednak główne podmioty związane z pozyskiwaniem i przetwórstwem drewna znajdują się w sąsiedniej gminie Mieszkowice.

9.3. Uwarunkowania rozwoju rekreacji i turystyki

Rolniczo- turystyczny charakter gminy, bogactwo przyrodnicze i kulturowe, położenie oraz dobre skomunikowanie drogowe i kolejowe z sąsiednimi- bliższymi i dalszymi miejscowościami, w tym z dużym ośrodkiem miejskim jakim jest Szczecin, stwarza korzystne warunki do rozwoju turystyki i rekreacji. Najcenniejsze przyrodniczo tereny objęto ochroną w postaci Cedyńskiego Parku Krajobrazowego, ponadto cała gmina leży w obrębie jego otuliny, oraz zespołów przyrodniczo- krajobrazowych.

Główną atrakcją turystyczną jest największe w gminie jezioro- Morzycko, które jest wykorzystywane do celów wypoczynkowych i rekreacyjnych, dostęp do wód jeziora zapewnia przystań w mieście Moryń, położona jest przy plaży komunalnej. Dostęp do jeziora zapewniają też tereny usług turystyki położone przy wschodnim jego brzegu w miejscowości Gądko.

Podstawowym ogniwem systemu obsługi ruchu turystycznego jest baza noclegowa, którą budują głównie hotele, pensjonaty i ośrodki wypoczynkowe, takie jak:

- 1) Stadnina koni w Bielinie,
- 2) Ośrodek Jeździecki Podkowa,
- 3) Rezydencja Feniks w Moryniu,
- 4) Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Moryniu.

Bazę noclegową uzupełniają gospodarstwa agroturystyczne, pokoje gościnne i pola biwakowe:

- 1) Leśne Pole Biwakowe w Gądku,
- 2) Ośrodek Wypoczynkowy Gądko,
- 3) Pokoje Gościnne Maria i Tadeusz Kołaczykowie w Moryniu,
- 4) Pokoje Gościnne Sabina i Jerzy Staszewscy w Moryniu,
- 5) Gospodarstwo Agroturystyczne w Przyjezierzu,
- 6) Ośrodek Jeździecki w Dolsku.

Wymienione wyżej obiekty turystyki zapewniają liczbę 250 miejsc noclegowych. Ich całkowita liczba jest trudna do oszacowania ze względu na znaczne zróżnicowanie obiektów, dużą dynamikę zmian w tej sferze działalności gospodarczej oraz, w dużym stopniu, sezonowy charakter prowadzonej działalności. Zróżnicowany standard oferowanych usług (od pól namiotowych, poprzez kwatery prywatne, gospodarstwa agroturystyczne, kończąc na obiektach pensjonatowych) zapewniają ofertę dla zróżnicowanych grup odbiorców usług. Rozwijający się rynek usług turystycznych posiada jeszcze znaczne rezerwy w tym zakresie.

Oferowane komercyjnie miejsca noclegowe uzupełniają liczne obiekty, służące funkcji domów letniskowych. Największe skupiska tego typu zabudowy leżą w rejonie Morynia, Gądna i Przyjezierza. O ich lokalizacji przesadza bliskość brzegów Jeziora Morzycko.

Ze względu na duży współczynnik jeziorności oraz dobrą jakość wód w gminie istnieją dogodne warunki do uprawiania sportów wodnych, z uwzględnieniem ograniczeń dla sportów motorowodnych, wynikających z faktu położenia jeziora w otulinie Cedyńskiego Parku Krajobrazowego oraz Uchwały Rady Powiatu Nr XIV/158/2004 z 28.04.2004r. w sprawie ograniczenia używania jednostek pływających w obrębie jeziora Morzycko.

Urozmaicona rzeźba terenu, bogata szata roślinna oraz liczne zabytki architektury sprzyjają wędrownikom pieszym i rowerowym. Na terenie gminy znajdują się następujące szlaki:

- 1) ścieżka rowerowa dookoła jeziora Morzycko,
- 2) czerwony szlak rowerowy Chojna- Moryń- Mieszkowice- Czelin- Gozdowice- Siekierki- Cedynia- Chojna,
- 3) niebieski szlak rowerowy „Morenowy” (Jezioro Siegniewskie)- Jezioro But- Moryń (Jezioro Morzycko)- Dolsko- Mętno- Chojna- Rurka.

10. UWARUNKOWANIA ROZBUDOWY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

10.1. Komunikacja drogowa

Przez terytorium gminy, w części zachodniej przebiega droga krajowa nr 31 Szczecin- Kostrzyn, należąca do klasy G- głównej. Przez Moryń przebiega również trasa drogi wojewódzkiej nr 125, łącząca miasto z Cedynią i Wierchlasem w sąsiednich gminach. Są to drogi o dużym natężeniu ruchu kołowego przenoszącego ruch tranzytowy. Ruch lokalny rozprawdzają natomiast drogi powiatowe i gminne.

Tabela 23. Zestawienie dróg krajowych

L.p.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	31	Chojna- Witnica- Mieszkowice

Źródło: GDDKiA oddział Szczecin

Tabela 24. Zestawienie dróg wojewódzkich

L.p.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	125	Moryń- Stare Objezierze- Klepicz- Bielin - Wierchlas

Źródło: Zachodniopomorski Zarząd Dróg

Tabela 25. Zestawienie dróg powiatowych

L.p.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	1397Z	Moryń- Dolsko- Mętno
2.	1398Z	Przyjezierze- Mirowo- Jelenin
3.	1399Z	Moryń- Orzechów
4.	1400Z	Stare Objezierze- Nowe Objezierze
5.	1409Z	Warnice - Stare Łysogórki (Odrzańska, Dworcowa)
6.	1410Z	Moryń- Ładkowo
7.	1411Z	Gądno- Bielin
8.	1412Z	Witnica- Wisław
9.	1424Z	Mieszkowice - Macierz
10.	1428Z	Gozdowice - Moryń
11.	1429Z	Gozdowice - Moryń

Źródło: Urząd Miejski

Tabela 26. Zestawienie ulic w ciągu dróg powiatowych w granicach miasta Moryń

L.p.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	1507Z	ul. Chopina
1.	1508Z	ul. Kościuszki
2.	1509Z	ul. Lipowa
3.	1510Z	ul. Plac Wolności
4.	1511Z	ul. Rynkowa
5.	1512Z	ul. Sadowa
6.	1513Z	ul. Szeroka
7.	1514Z	ul. Szkolna
8.	1515Z	ul. Wiśniowa
9.	1516Z	ul. Żeromskiego

Źródło: **Urząd Miejski**

Na sieć drogową w gminie Moryń składają się odcinki dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Sieć jest wystarczająco rozbudowana i zapewnia sprawne skomunikowanie ze sobą poszczególnych miejscowości gminy oraz miejscowości w gminach ościennych. Powyższe zestawienia uzupełniają drogi gminne, przebiegające przez obszary zainwestowane wszystkich miejscowości gminy jak i tereny otwarte.

System drogowy obszaru gminy należy uznać za odpowiednio rozwinięty w ujęciu ilościowym w zakresie niezbędnym do komunikacji drogowej pomiędzy poszczególnymi jej miejscowościami, jak i dla potrzeb tranzytu. Powiązania komunikacyjne miejscowości zapewniają odcinki drogi krajowej oraz wojewódzkiej oraz drogi powiatowe, z których wszystkie posiadają nawierzchnie utwardzone bitumiczne (nieliczne odcinki dróg powiatowych posiadają nawierzchnie brukowane).

Droga krajowa Nr 31 przebiega przez wschodnią część obszaru gminy na odcinku długości 7km. Na przebiegu tego odcinka przechodzi przez miejscowość Witnica, na całej długości posiada parametry drogi głównej. Odcinek w obszarze zainwestowanym tej miejscowości jest wyposażony w chodniki oraz sygnalizację świetlną na głównym skrzyżowaniu.

Droga wojewódzka Nr 125 przebiega ze wschodu na zachód gminy przez miejscowości Bielin, Macierz, Moryń, Stare Objezierze, Kłepicz. Na odcinku przebiegającym przez miasto Moryń wyposażona jest w chodniki i posiada parametry drogi głównej. W pozostałych miejscowościach droga przebiega po zawężonym pasie terenu, ograniczonym istniejącym, historycznym zainwestowaniem, jednak ze względu na ilość ruchu jaki przenosi, nie stanowi to bariery dla rozwoju przestrzennego tych obszarów.

Układ komunikacyjny gminy uzupełniają drogi powiatowe, o zróżnicowanym stanie i parametrach technicznych. Stan techniczny podstawowych elementów układu drogowego gminy należy ocenić jako dobry, z zastrzeżeniem, że część odcinków nie wymienionych powyżej wymaga modernizacji oraz uzupełnienia o elementy poprawiające bezpieczeństwo i płynność ruchu, takie jak: chodniki na odcinkach w obszarach zabudowanych miejscowości, przejścia dla pieszych, przebudowę skrzyżowań o niekorzystnej geometrii.

Drogi gminne, stanowiące najniższe ogniwo w gminnym systemie komunikacji, posiadają utwardzone nawierzchnie na większości terenów zainwestowanych miejscowości, poza nimi znaczny udział stanowią drogi gruntowe, pełniące głównie rolę dróg rolniczych, wykorzystywanych jednak także do lokalnej komunikacji pomiędzy miejscowościami.

Potencjalnym problemem, związanym z funkcjonowaniem układu drogowego gminy jest rozwój wydobycia surowców mineralnych. Dla zwiększonego wydobycia surowców będzie konieczne przyjęcie rozwiązań komunikacyjnych, ograniczających ruch zwiększającej się ilości ciężkich pojazdów w obszarach zabudowanych.

10.2. Komunikacja kolejowa

Przez obszar gminy przebiegają dwie linie kolejowe:

- 1) odcinek linii kolejowej nr 273– łączącej Wrocław ze Szczecinem,
- 2) wyłączona z użytkowania linia kolejowa nr 411 z Młynar do granicy Państwa w Siekierkach.

Odcinek linii kolejowej nr 273– łączącej Wrocław ze Szczecinem przez Brzeg Dolny, Wołów, Głogów, Nową Sól, Zieloną Górę, Kostrzyn nad Odrą i Gryfino. Linia przebiega w granicach trzech województw: dolnośląskiego, lubuskiego i zachodniopomorskiego oraz na obszarze Oddziałów Regionalnych PKP PLK: we Wrocławiu, w Poznaniu i w Szczecinie. Obecnie w gminie czynne są dwie stacje kolejowe: Bielin i Witnica. Linie kolejowe będące na terenie gminy znajdują się w obszarze działania Zakładu Linii Kolejowych w Szczecinie. Nieruchomości tworzące szlak kolejowy są w całości terenami zamkniętymi. Na całym długości linia posiada przebieg dwutorowy oraz trakcję elektryczną, w ostatnich latach część jej przebiegu, wraz z odcinkiem przebiegającym przez obszar gminy poddano modernizacji torowiska.

Druga z położonych w obszarze gminy linii kolejowych, nr 411 z Młynar do granicy Państwa w Siekierkach, pozostaje wyłączona z użytkowania, jest linią jednotorową, bez trakcji elektrycznej. Na części jej przebiegu, położonym poza granicami gminy jest zdemonstrowana, co na obecną chwilę przesądza o możliwościach jej wykorzystania dla potrzeb komunikacji kolejowej. Przyczyną wyłączenia linii z użytkowania jest brak kontynuacji odcinka położonego za granicą państwową, odcinek do mostu w Siekierkach nie posiada wystarczającego potencjału dla możliwości wznowienia ruchu na tej trasie.

10.3. Komunikacja zbiorowa

Linia nr 273 zapewnia pasażerską komunikację kolejową obszaru gminy za pośrednictwem stacji w Bielinie i Witnicy. Pociągi osobowe, zatrzymujące się na obu stacjach umożliwiają komunikację z większymi miastami regionu, takimi jak Chojna, Gryfino, Szczecin na północy oraz Kostrzyn, Zielona Góra, Wrocław na południu. Rozkład jazdy obejmuje kilkanaście par pociągów osobowych. Znaczne odległości czasowe pomiędzy poszczególnymi połączeniami w obu kierunkach, oraz mała dostępność linii kolejowej z obszaru niektórych miejscowości gminy powodują ograniczenia w wykorzystaniu linii dla potrzeb dojazdów związanych z zatrudnieniem, zapewniają jednak możliwość podróżowania w podstawowym zakresie.

Uzupełnieniem komunikacji kolejowej pozostaje komunikacja autobusowa. Przystanki autobusowe znajdują się we wszystkich miejscowościach położonych w ciągu dróg krajowej i wojewódzkiej. Ograniczona ilość połączeń oraz relatywnie małe odległości pomiędzy poszczególnymi miejscowościami gminy ograniczają możliwości podróżowania w lokalnym zasięgu, stanowią jednak alternatywę dla podróży samochodem do bardziej oddalonych ośrodków w otoczeniu. Moryń posiada połączenia autobusowe z większymi miastami w bezpośrednim sąsiedztwie, takimi jak: Cedynia, Chojna, Gryfino, Mieszkowice, Dębno.

Podsumowując, komunikacja zbiorowa w obszarze gminy jest słabo rozwinięta, wiąże się to przede wszystkim z małym potokiem ruchu podróżnych, a co za tym idzie niską opłacalnością utrzymywania sieci połączeń kolejowych czy autobusowych. Podstawowym środkiem transportu pozostaje samochód, zarówno w zakresie codziennych podróży związanych z zatrudnieniem jak i związanych z bardziej odległymi celami podróży.

Również sezonowy wzrost ruchu związanych z rekreacyjnym wykorzystaniem obszaru gminy w miesiącach letnich opiera się przede wszystkim na komunikacji samochodowej.

10.4. Komunikacja rowerowa

W skali lokalnej komunikacja rowerowa pozostaje jednym z podstawowych środków transportu, czynnikiem wpływającym korzystnie na ten stan rzeczy jest niskie natężenie ruchu na lokalnych drogach, oraz łagodne ukształtowanie terenu. Również walory przyrodnicze i krajobrazowe obszaru gminy predestynują ją do rozwoju turystyki rowerowej.

Obecnie gmina nie posiada systemu ścieżek rowerowych. Ich rolę pełnią drogi niższych kategorii o niskim natężeniu ruchu, z których część oznakowano odpowiednio dla wykorzystania ich jako szlaki rowerowe. Miasto i miejscowości gminy posiadają miejsca postojowe dla rowerów, głównie w otoczeniu obiektów handlu i innych usług.

10.5. Zaopatrzenie w wodę

Długość czynnej wodociągowej sieci rozdzielczej wynosi 32,5 km i korzysta z niej 4091, co stanowi 95% wszystkich mieszkańców. Wszystkie ujęcia wody bazują na wodach podziemnych. Sieć wodociągowa w gminie znajduje się pod zarządem spółki „Wodociągi Zachodniopomorskie” z siedzibą w Goleniowie oraz Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej i Komunalnej w Moryniu. System zaopatrzenia poszczególnych miejscowości w wodę jest następujący:

- 1) wodociągi grupowe:
 - a) Mirowo- Godków (gmina Chojna)- Dolsko- Młynary,
 - b) Klępicz, Stare Objezierze- Nowe Objezierze,
 - c) Witnica- Witnica PKP- Wisław, Witniczka,
- 2) wodociągi zbiorowe:
 - a) Bielin,
 - b) Gądko,
 - c) Moryń,
 - d) Przyjezierze,
 - e) Macierz,
- 3) wodociągi zagrodowe:
 - a) Mierno,
 - b) Niwka,
 - c) Skotnica.

Wszystkie ujęcia wody bazują na wodach podziemnych, które występują w warstwach trzecio i czwartorzędowych zalegających na głębokości 20- 40 m. p. p. t.

10.6. Odprowadzenie i unieszkodliwienie ścieków

Obszar gminy nie jest w pełni skanalizowany. Obecna długość sieci kanalizacyjnej wynosi 14,4 km i obejmuje ok. 70 % mieszkańców. Gmina posiada dwie oczyszczalnie ścieków typu mechaniczno- biologicznego:

- 1) oczyszczalnię typu Bioblok Mu- 300 i Mut- 300 o maksymalnej wydajności 600 m³/24h i średnim zrzućcie ścieków 200- 280 m³/24h w Moryniu, którą obsługuje tutejszy Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
- 2) oczyszczalnię typu Bioblok WS- 400 w Witnicy o maksymalnej wydajności 150 m³/24h i średnim zrzućcie ścieków 80 m³/24h obsługiwaną przez Wodociągi Zachodniopomorskie Sp. z o. o. w Goleniowie.

Oczyszczone ścieki z oczyszczalni w Moryniu są odprowadzane do rzeki Słubi poniżej jej wypływu z Jeziora Morzycko. Odbiornikiem ścieków z oczyszczalni w Witnicy jest również pośrednio Słubia.

Tabela 27. Zestawienie systemów kanalizacji

Lp	Miejscowość	Odbiornik ścieków	
		Typ instalacji przepustowości	Odbiornik ścieków
1.	Bielin	Zbiornik INHOFFA	
2.	Dolsko	zbiorniki bezodpływowe	lokalnie
3.	Gądko		
4.	Klępicz		

5.	Macierz		
6.	Mierno		
7.	Mirowo		
8.	Młynary		
9.	Moryń	M-B-600 m ³ /d (2x 300 m ³ /d)	rz. Słubia
10.	Niwka	zbiorniki bezodpływowe	lokalnie
11.	Nowe Objezierze		
12.	Przyjezierze		
13.	Skotnica		
14.	Stare Objezierze		
15.	Wisław		
16.	Witnica	M-B-300 m ³ /d	lokalnie
17.	Witniczka	zbiorniki bezodpływowe	lokalnie

Źródło: Urząd Gminy.

Gospodarstwa nie podłączone do zbiorowej sieci kanalizacyjnej odprowadzają ścieki do szamb lub przydomowych oczyszczalni ścieków wybudowanych na potrzeby budynków mieszkalnych na terenach rozproszonej zabudowy. Ścieki ze zbiorników bezodpływowych wywożone są przez Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Moryniu do oczyszczalni ścieków w Moryniu.

Gminny system oczyszczania ścieków jest wystarczający dla obecnych potrzeb gminy w zakresie odbioru zanieczyszczeń, sieć kanalizacji sanitarnej i deszczowej jest rozwijana na terenach nie wyposażonych w wymienione instalacje. Dla części obszarów zabudowy rozwijanie zbiorczych systemów kanalizacji pozostaje nieuzasadnione ekonomicznie. Oczyszczalnie ścieków dysponują rezerwami przerobu ładunku zanieczyszczeń, niezbędnymi do obsługi nowych terenów zabudowy.

10.7. Zaopatrzenie w ciepło i gaz

Brak sieci przesyłowej gazu ziemnego jest jednym z problemów infrastrukturalnych gminy. Gaz w gospodarstwach domowych pochodzi z butli, a głównym dostawcą jest Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej w Mieszkowicach, w obszarze gminy działają też inne podmioty.

Gmina nie posiada scentralizowanego systemu zaopatrzenia w ciepło. Budynki mieszkalne zazwyczaj posiadają indywidualne źródła ciepła, a zakłady przemysłowe, zakłady obsługi rolnictwa, biura, urzędy, handel, gastronomię, szkoły, przedszkola, przychodnie i budynki mieszkalne wielorodzinne są obsługiwane przez lokalne kotłownie i ciepłownie. Są to głównie kotłownie o mocy poniżej 0,5 MW, z wyjątkiem kotłowni w Moryniu na ul. Odrzańskiej o mocy 1,650 MW oraz w Witnicy o mocy 1,67 MW.

10.8. Przesył ropy naftowej

Przez terytorium gminy przebiega północna nitka międzynarodowego rurociągu naftowego „Przyjaźń” łączącego Syberię z krajami Europy Środkowej. Północna nitka rurociągu poprowadzona jest przez Białoruś i Polskę do Lipska w Niemczech. Użytkownikiem rurociągu jest Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych PRZYJAŹŃ Spółka Akcyjna- PERN S.A. z siedzibą w Płocku.

10.9. Elektroenergetyka

Głównym źródłem zaopatrzenia gminy w energię elektryczną są linie napowietrzne WN 110kV Chojna – Bielin i Dębno – Bielin, zasilające stacją 110/15kV Bielin o mocy 2x 16 MVA, z której linią magistralną SN15kV zasilana jest również rozdzielnia SN15kV w Cedyni. GPZ Bielin posiada rezerwę mocy, co pozwala na wyprowadzenie z niej dodatkowych linii SN 15kV w przypadku wzrostu zapotrzebowania na energię elektryczną. Do poszczególnych miejscowości energię doprowadzają linie napowietrzne SN na poziomie napięcia 15kV. Na terenie gminy znajdują się 52 stacje transformatorowe 15/04kV o łącznej mocy ok. 6,7 MVA.

10.10. Produkcja energii ze źródeł odnawialnych

Warunki naturalne predestynują obszar gminy do rozwoju odnawialnych źródeł energii w oparciu o

- 1) rozwój siłowni wiatrowych,
- 2) produkcję biomasy dla celów energetycznych.

Gmina leży w obszarze korzystnych warunków wietrzności, co przesądza o potencjalnych możliwościach rozwoju energetyki wiatrowej. Ograniczeniem w rozwoju tego typu działalności jest sąsiedztwo z obszarami chronionymi w szczególności obszarami Natura 2000. Analiza możliwości lokalizacji farm wiatrowych w granicach gminy, uwzględniająca możliwie najmniej kolizyjne położenia względem obszarów o wysokich walorach krajobrazowych wskazuje na możliwość lokalizacji zespołów siłowni wiatrowych w zachodniej części gminy, w rejonie miejscowości Kłepicz, Nowe Objezierze. Za wyborem tej lokalizacji przemawia położenie w sąsiedztwie obszarów eksploatacji kruszyw naturalnych w rejonie miejscowości Skotnica, które pozostają obszarami o niskim stopniu bioróżnicowania oraz lokalizacja terenów o podobnym przeznaczeniu na przyległych terenach sąsiedniej gminy Cedynia.

Produkcja biomasy dla celów energetycznych nie powinna być wiodącym kierunkiem gospodarki rolnej w gminie ze względu na znaczny udział w jej powierzchni gruntów wysokich klas bonitacyjnych, których przeznaczanie pod inne uprawy ma uzasadnienie ekonomiczne. Istnieje natomiast możliwość prowadzenia działalności związanej z zagospodarowaniem odpadów produkcji rolniczej dla celów energetycznych. Taką działalność, polegającą na produkcji granulatów „Pelet” ze słomy, służącej jako paliwo dla potrzeb ogrzewania, prowadzi obecnie jeden podmiot w miejscowości Wisław. Potencjalnie istnieje możliwość rozwijania tego typu działalności w innych lokalizacjach.

10.11. Telekomunikacja

Obszar gminy, należący do szczecińskiej strefy numeracyjnej, pokrywa sieć telefoniczna TP S.A., zapewniająca możliwość podłączenia wszystkich miejscowości. Oprócz telefonii stacjonarnej, cała gmina znajduje się w zasięgu sieci komórkowej. Znajdują się tu stacje bazowe operatorów: T-Mobile, Plus Polkomtel oraz Orange.

Tabela 28. Zestawienie stacji bazowych telefonii komórkowej w obszarze gminy

Lp.	Lokalizacja	Sieć
1.	Skotnica	T-Mobile
2.	Gądko	Plus
3.	Moryń	Plus
4.	Nowe Objezierze	Orange
5.	Witnica	Orange

Źródło: mapa.btsearch.pl

Dostęp do usług telekomunikacyjnych wszystkich obecnych na rynku podmiotów jest wystarczający posiada możliwości rozwoju. Problemem obszaru gminy pozostaje dostęp do szerokopasmowego Internetu, obecnie ograniczony przez przepustowość istniejącej sieci przewodowej i wymagający poprawy.

10.12. Gospodarka odpadami

Gmina Moryń nie dysponuje obecnie własnym składowiskiem odpadów. Nieczynne składowisko znajdujące się w obrębie Przyjezierze II przeznaczono do rekultywacji, a odpady z terenu Gminy są wywożone na składowisko w miejscowości Dalsze w gminie Myślibórz.

11. UWARUNKOWANIA KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

11.1. Podział administracyjny obszaru gminy

Obszar gminy, obok miasta Moryń będącego siedzibą władz Gminy tworzy dziewięć sołectw:

- 1) Bielin,
- 2) Dolsko,
- 3) Gądno,
- 4) Klępicz,
- 5) Mirowo,
- 6) Nowe Objezierze,
- 7) Przyjezierze,
- 8) Stare Objezierze,
- 9) Witnica.

Położony w centralnej części gminy Moryń zajmuje powierzchnię 5, 54 km², wg danych z 2009 r., miasto zamieszkiwało 1634 mieszkańców. Dogodne położenie nad jeziorem i nad rzeką Słubią tworzyło znakomite warunki obronne, toteż już dziesięć wieków temu istniała tu słowiańska osada obronna. Obecne miasto zachowało średniowieczny układ przestrzenny w swej centralnej części wraz z murami obronnymi. W najstarszej części miasta, na zbliżonym do owalu planie otoczonym w większości terenami zieleni przechodzącymi w Park Miejski, dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa. Znajduje się tutaj XIX- wieczny ratusz oraz budynki mieszkalne pochodzące z XVIII i XIX, które wraz z siatką ulic stanowią zespół zabytkowy. Zabudowa jednorodzinna rozwija się głównie w kierunku południowym i północno- zachodnim. Przez miasto przebiega droga wojewódzka nr 125, łącząca Moryń z Cedynią i Wierchlasem. Układ komunikacyjny tworzą ponadto drogi powiatowe: Moryń- Dolsko- Mętno, Moryń- Witnica- Białęgi, Moryń- Nowe Objezierze- Klępicz, Moryń- Ładkowo i Moryń- Stare Łysogórki, łączące siedzibę gminy z pozostałymi miejscowościami oraz z gminami ościennymi, oraz drogi gminne tworzące ulice: Dojazdową, Jaśminową, Jeziorną, Leśną, Owocową, Parkową, Piaskową, Polną, Pszczelarską, Rybacką, Sadową, Wąską, Wierzbową, Żeglarską, i Wodną.

Na południowy zachód od Morynia, w odległości ok. 3 km położony jest przysiółek stanowiący zabudowę dawnego PGR-u - Moryń Dwór. Po jego zachodniej stronie przebiega granica Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Skotnica, podobny przysiółek, leży na zachód od Morynia przy drodze Moryń- Nowe Objezierze – Klępicz.

Moryń jest nie tylko głównym ośrodkiem administracyjnym i usługowym Gminy, ale również turystycznym. Głównie za sprawą zabytkowego centrum miasta oraz atrakcyjnej lokalizacji nad jeziorem Morzycko, stanowiącego jednocześnie serce i skarb Gminy. W odległości ok. 2, 5 km, również nad Jeziorem Morzycko leży wieś Przyjezierze. Układ wsi ma charakter liniowy i skupia się wzdłuż drogi powiatowej Przyjezierze- Mirowo- Jelenin, gdzie dominuje zabudowa zagrodowa, oraz nowopowstałe osiedla domów jednorodzinnych i o funkcji rekreacyjnej. Przez teren Przyjezierza przebiega nieczynna linia kolejowa nr 411 z Godkowa do granicy Państwa w Siekierkach.

Ok. 1, 5 km na wschód od Morynia, na brzegiem Morzycka, w pobliżu kompleksów leśnych „Doliny Słubi” leży dawna osada rybacka Gądno. Miejscowość nosi cechy wsi folwarcznej. W XVIII powstał tu kompleks pałacowy z parkiem, obecnie w stanie ruiny. W centralnej części występuje zabudowa zagrodowa, wzdłuż jeziora zabudowa usługowa o charakterze rekreacyjnym i letniskowym oraz mieszkaniowa jednorodzinna. Przez miejscowość przebiegają drogi powiatowe: Moryń- Witnica- Białęgi oraz Gądno- Bielin i droga gminna stanowiąca ul. Zieloną.

Na południe od Gądna leży kolejna miejscowość o dużym potencjale turystycznym- Bielin. Na północy miejscowości znajdują się Jezioro Bielin i Jezioro Małe Bielińskie a na południowym zachodzie rozpościerają się tereny leśne. Mieści się tu stadnina koni oraz park podworski z pałacem funkcjonującym jako hotel. Miejscowość nosi cechy wsi typu widlica, dominuje zabudowa zagrodowa oraz mieszkaniowa wielorodzinna. Wieś leży w ciągu drogi wojewódzkiej nr 125 i powiatowej Gądno- Bielin. W bezpośrednim sąsiedztwie przebiega czynna linia kolejowa nr 273 relacji Wrocław- Szczecin ze stacją kolejową Bielin.

W odległości ok. 2 km od Bielina, również w ciągu drogi wojewódzkiej nr 125 w kierunku Morynia, w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksów leśnych, leży miejscowość najbardziej wysunięta na południe gminy-Macierz. Jest to niewielka wioska popegeerowska z nielicznymi zabudowaniami zagrodowymi.

Najbliżej wschodniej granicy gminy, na południe od kompleksu jezior witnickich położona jest Witnica. Przez wieś przebiega droga krajowa nr 31 łącząca siedziby ościennych gmin Mieszkowice i Chojną oraz drogi powiatowe: Moryń- Witnica- Białęgi i Witnica- Wisław. W północnej części przeważa zabudowa zagrodowa z uzupełnieniem mieszkaniowej wielorodzinnej, w południowej mieszkaniowa jednorodzinna. Część centralną zajmuje zespół zabudowań pałacowych wraz z parkiem zaadoptowanym niegdyś na PGR. W pobliżu wsi przebiega linia kolejowa nr 273 relacji Wrocław- Szczecin ze stacją kolejową Witnica Chojeńska. W bliskim sąsiedztwie stacji kolejowej, na zachód od Witnicy leży przysiółek Niwka z zabudową zagrodową, natomiast na południowy zachód Wisław. Wisław tworzy głównie zespół zabudowań popegeerowskich w otoczeniu pól uprawnych, na północ od jezior bielińskich.

Północno- wschodnie peryferia gminy tworzą przysiółki: Witniczka i Mierno. Witniczka leży w otoczeniu lasów w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Witnickie Małe, przy drodze krajowej nr 31. Na północny zachód, również w otoczeniu leśnym zlokalizowane jest Mierno, poniżej którego znajduje się Jezioro Mierno. Oba przysiółki tworzy zabudowa zagrodowa złożona z kilku gospodarstw.

Niedaleko Witniczki, w kierunku północnym, przy drodze gminnej leży przysiółek Młynary. Jest to osada rolnicza złożona z niewielkiej liczby zabudowań zagrodowych, położona w pobliżu przecięcia drogi nr 31 z linią kolejową nr 273 i odgałęzienia nieczynnej linii kolejowej nr 411 z Młynar do Siekierok.

Miejscowościami wysuniętymi najbardziej na północ są Dolsko i Mirowo. Mirowo leży przy drodze powiatowej z Przyjeziera do Jelenina, dominuje tu zabudowa zagrodowa. Układ przestrzenny wykazuje cechy wsi owalnicowej z centralnie usytuowanym kościołem. W miejscowości znajdują się zabudowania dworskie, obecnie zamieszkałe, wraz z parkiem. Dolsko leży przy drodze powiatowej Moryń-Dolsko- Mętno. Strukturę przestrzenną wsi tworzy mało zwarta zabudowa zagrodowa. W centrum wsi znajduje się zabytkowy, romański kościół. Zewsząd otoczona jeziorami i oczkami śródpolnymi miejscowość leży w granicach Cedyńskiego Parku Krajobrazowego.

Granica Cedyńskiego Parku Krajobrazowego przechodzi w pobliżu Starego Objezierza, na północ od zabudowań. Przez miejscowość przebiega droga krajowa 125 oraz droga powiatowa Stare Objezierze- Nowe Objezierze, wokół której skupia się większość dominującej zabudowy zagrodowej. Na południu, w odległości ok. 1 km znajduje się miejscowość Nowe Objezierze. Układ przestrzenny wsi nosi cechy układu owalnicowego z centralnie zlokalizowanym kościołem i zdecydowanie dominującą zabudową zagrodową. Na północy wsi przebiega nie eksploatowana linia kolejowa nr 411. Pomiędzy miejscowościami znajdują się jeziora: Stare Objezierze, Objezierze Wschodnie i Objezierze Zachodnie.

Najbardziej wysuniętą na zachód miejscowością jest Kłępicz, jej istniejąca zabudowa układa się wokół drogi wojewódzkiej nr 125. Na wschód osady znajduje się Jezioro Objezierze Zachodnie, do którego przylega park podworski.

Stan funkcjonowania sieci osadniczej gminy należy ocenić pozytywnie. Wszystkie miejscowości gminy funkcjonują w granicach zbliżonych do historycznego zainwestowania. Korzystnym wyznacznikiem układów przestrzennych miejscowości są przestrzenie publiczne, skoncentrowane w zasięgu dawnych placów – owalnic, będących pozostałością założeń przestrzennych o średniowiecznym rodowodzie. W ich obrębie lub w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się obiekty podstawowych usług. Ład przestrzenny obszaru gminy jest pochodną rozwoju miejscowości na przestrzeni lat. Korzystnie należy ocenić zachowane w znacznym stopniu układy ruralistyczne czy unikalny układ przestrzenny starego miasta w Moryniu wraz z licznymi elementami historycznej zabudowy. Do negatywnych wyznaczników przestrzeni układów przestrzennych miejscowości należy zaliczyć:

- 1) zdewastowane układy założeń Parkowo- pałacowych wraz z obiektami dawnych folwarków, wyjątkiem w tej grupie obiektów pozostaje utrzymane w zadowalającym stanie obiekty stadniny w Bielinie,

- 2) obszary zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, głównie na obszarach wiejskich, pochodzące z lat 80 ubiegłego wieku, o zdekapitalizowanej zabudowie, wymagające modernizacji,
- 3) część obiektów rozproszonej zabudowy rekreacyjnej wokół brzegów Jeziora Morzycko, której powstanie jest pochodną obowiązywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zrealizowanych w niewielkim zakresie bez wyposażenia w nowe drogi i sieci infrastruktury technicznej.

Nie odnotowuje się znaczącej ingerencji w tereny otwarte. Obszary eksploatacji surowców mineralnych nie wywierają znaczącego, negatywnego wpływu na walory lokalnego krajobrazu, ze względu na mało urozmaicone ukształtowanie terenu, ograniczające ekspozycję otwartych przestrzeni wyrobisk.

11.2. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Gmina dysponuje obowiązującymi planami miejscowymi zagospodarowania przestrzennego dla łącznej powierzchni 79,05 ha, co stanowi nieznaczny udział 0,6% całkowitej powierzchni jej obszaru. Dokumenty te są wiążące dla inwestorów, na podstawie wypisów i wyrysów z planu mogą oni uzyskać pozwolenia na budowę.

Tabela 29. **Zestawienie obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego**

Lp.	Data uchwalenia	Numer Uchwały	Opis obszaru	Pow. ha
1.	1998-03-17	XXXVII/361/98	Obr. Moryń- Dwór- zabudowa przemysłowa, usługowa	1,50
2.	1998-06-18	XL/398/98	Obr. Gądko, działki: 21, 22, 23/1, 23/2, 24, 25/1, 26, 28/1, 213- zabudowa rekreacyjno- wypoczynkowa	2,50
3.	1998-11-12	IV/20/98	Obr. 3 Moryń działki: 17, 69/2- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami	0,66
4.	1998-11-12	IV/21/98	Obr. 3 Moryń działki: 8, 69/2- zabudowa rekreacyjna	0,21
5.	1998-11-12	IV/23/98	Obr. 1 Moryń działki: 46, 49, 51, 53/1, 54, 67, 69/1, 69/2- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	2,37
6.	1999-02-11	VIII/55/99	Obr. Bielin, działki: 119/3, 119/36 - zabudowa rekreacyjna	3,89
7.	1999-02-11	VIII/56/99	Obr. Bielin, działki: 127/1 - zabudowa rekreacyjna	4,93
8.	1999-02-11	VIII/57/99	Obr. Bielin, działki: 119/2, 120, 124, 125- pas infrastruktury	2,27
9.	1999-02-11	VIII/60/99	Obr. Bielin, działki: 168 - zabudowa zagrodowa	0,72
10.	1999-03-11	VIII/79/99	Obr. Bielin, działki: 99/1, 99/2 - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	0,57
11.		XI/96/99	Obr. Gądko, działki: 92/7, 92/8, 92/9, 92/10, 92/11, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15- zabudowa mieszkalno- pensjonatowa	0,87
12.	2000-03-30	XVIII/181/2000	Obr. Gądko, działki: 90/2, 90/3, 90/5, 92/3, 92/6- zabudowa mieszkalno- pensjonatowa	1,29
13.	2000-05-18	XIX/191/2000	Obr. 3 Moryń działki: 16/1, 16/3- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	0,74
14.	2001-08-31	XXIX/295/2001	Obr. Gądko, działki: 14/1, 14/3, 14/4, 14/5- zabudowa rekreacyjna	0,55
15.		XXX/300/2001	Obr. 3 Moryń działki: 332/4, 332/5, 333, 468/1, 468/3, 468/4, 468/5, 468/6, 469/1, 469/2, 469/3, 469/4, 469/5, 470 stacja paliw, tereny składowania, wytwórczości i usług	2,02
16.	2005-04-29	XXV/220/2005	Obr. 2 Moryń działki: 452/1, 452/2, 453/1, 453/1, 453/2, 454/2, 455, 451 - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	3,07
17.	2005-04-29	XXV/221/2005	Obr. 2 Moryń działki: 276/8, 277, 280, 282, 283, 284- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	0,98
18.	2006-03-23	XXXII/290/06	Obr. Gądko, działki: 94, 96, 102, 103, 104, 105, 106, 107/1, 107/2, 108, 109/4- 17, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 oraz część 203 zabudowa rekreacyjna	24,77
19.	2007-02-21	IV/30/2007	Obr. Przyjezierze, zabudowa rekreacyjna	3,41
20.	2008- 06-18	XVIII/163/08	Obr. Przyjezierze, działki: 110/6 zabudowa rekreacyjna	21,73
Łączna pow. obowiązujących mpzp:				79,05 ha

Źródło: Urząd Gminy.

Dominującym przeznaczeniem terenu wymienionych wyżej planów miejscowych jest zabudowa rekreacyjna i turystyczna na terenach poza istniejącym zainwestowaniem. Fakt ten jest pochodną charakteru prowadzonych w granicach gminy inwestycji, z których rozwój funkcji turystycznej ma wiodące znaczenie. Dla inwestycji lokalizowanych na obszarach zainwestowanych dominuje wydawanie decyzji o warunkach zabudowy.

12. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na podstawie zebranych informacji, analizy poszczególnych elementów diagnozy stanu zagospodarowania przestrzennego gminy oraz jej uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych, gminę Moryń można scharakteryzować w następujący sposób:

- 1) jej położenie jest atrakcyjne ze względu na bliskość dużego ośrodka miejskiego jakim jest Szczecin oraz dzięki położeniu w niewielkiej odległości od granicy państwa, leży również w zasięgu oddziaływania Berlina oraz w kręgu zainteresowania turystyką i wypoczynkiem mieszkańców Niemiec,
- 2) ma korzystne warunki naturalne, graniczne położenie geograficzne pomiędzy pasem pojezierzy a równin, dzięki czemu posiada wysokie walory krajobrazowe,
- 3) posiada bogate zasoby środowiska przyrodniczego i kulturowego, także o randze ponadregionalnej, których większość została objęta ochroną w postaci Cedyńskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszarów Natura 2000,
- 4) ze względu na środowisko naturalne i kulturowe ma olbrzymi potencjał do rozwoju turystyki i rekreacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym zagranicznych,
- 5) posiada możliwości do utrzymania i rozwoju produkcji rolniczej ze względu na znaczne areale gruntów o wysokich klasach bonitacyjnych,
- 6) centralny ośrodek sieci osadniczej, którym jest Moryń, jest ośrodkiem koncentracji mieszkalnictwa i usług oraz posiada rezerwy terenowe dla wprowadzenia nowej zabudowy mieszkaniowej w atrakcyjnych przyrodniczo lokalizacjach,
- 7) dysponuje potencjałem do rozwoju gospodarczego ze względu na duży udział ludności w wieku produkcyjnym.

Czynnikami, które stanowią potencjalne problemy dla rozwoju gminy są:

- 1) niedostatecznie rozwinięta sieć kanalizacyjna oraz niedostateczne uzbrojenie rezerw terenowych przeznaczonych do rozwoju zabudowy,
- 2) zaniedbanie i degradacja części zabytkowych układów osadniczych i dawnych zespołów podworskich, stanowiących część potencjału niezbędnego do rozwoju turystyki,**
- 3) dysproporcje w rozwoju funkcjonalno-przestrzennym oraz w standardach zamieszkiwania w mieście i pozostałych miejscowościach gminy,**
- 4) dysproporcje w dostępie mieszkańców miasta i gminy do podstawowych usług,**
- 5) bezrobocie na terenach wiejskich związanych wcześniej z produkcją rolną w PGR-ach.

CZĘŚĆ II- KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z zapisami art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium określa:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
- 2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy,
- 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego,
- 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- 7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa,
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej,
- 9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- 10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- 11) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych,
- 12) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
- 13) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
- 14) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

1. CELE ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY

Podstawowym celem rozwoju społeczno- gospodarczego i przestrzennego gminy jest uzyskanie struktury przestrzennej terenów zabudowanych, która w zrównoważony sposób wykorzystuje walory przyrodnicze i kulturowe gminy oraz jej zasoby i potencjał dla potrzeb rozwoju. Cel ten będzie realizowany przez następujące grupy działań:

- 1) budowę kompleksowego systemu ochrony przyrody i krajobrazu oraz poprawę stanu środowiska,
- 2) pełne wykorzystanie przyjętych zasad ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego oraz jego rewitalizacji w procesy zrównoważonego rozwoju społeczno- gospodarczego i przestrzennego,
- 3) ochronę dziedzictwa kulturowego, służące utrwalaniu tożsamości miasta i gminy,
- 4) uzyskanie wzrostu gospodarczego i zwiększenie efektywności gospodarowania przy wykorzystaniu szczególnych walorów położenia gminy,
- 5) uzyskanie wysokich standardów i ładu przestrzennego miasta i miejscowości gminy.

Realizacja powyższych celów wiąże się z koniecznością przybliżenia w działaniach związanych z kształtowaniem struktury funkcjonalno- przestrzennej obszaru gminy do wizji rozwoju gminy, zawartej w strategii rozwoju gminy.

2. KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU

2.1 Obszary Natura 2000

Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest systemem ochrony zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego, wdrażanym od 1992 r. w sposób spójny pod względem metodycznym i organizacyjnym na terytorium wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej.

Podstawą prawną tworzenia sieci Natura 2000 jest Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich ptaków i Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Obszar gminy leży w granicach następujących obszarów Natura 2000:

- 1) Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Dolina Dolnej Odry” (kod obszaru PLB320003),
- 2) Obszar **Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Ostoja Cedyńska” (kod obszaru PLB320017).**
- 3) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Wzgórza Moryńskie” (kod obszaru PLH320055).
- 4) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Dolna Odra” (kod obszaru : PLH320037).

Przedmiotem ochrony w granicach wymienionych wyżej obszarów są:

- 1) typy siedlisk wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG,
- 2) gatunki, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załącznikach I i II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym w szczególności:
 - a) ptaki wymienione w Załączniku I, w tym gatunki regularnie migrujące,
 - b) ssaki, płazy i gady, ryby, bezkręgowce wymienione w Załączniku II.

Szczegółowe zestawienia gatunków fauny i flory objętych ochroną w ramach obszarów Natura 2000 zawierają Standardowe Formularze Danych, sporządzone dla każdego z obszarów. W ich granicach obowiązują przepisy szczególne, działania inwestycyjne tam prowadzone mogą wymagać przeprowadzenia postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227). Na tych obszarach zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

2.2. Cedyński Park Krajobrazowy

Dla ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru Parku i jego otoczenia, wymienione Rozporządzenie Wojewody formułuje listę zakazów, dotyczą one:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 ze zm.);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia Zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 13) używania łodzi motorowych oraz promów i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Dla wymienionej wyżej listy zakazów przewidziano w treści rozporządzenia szereg wyjątków, nie dotyczą one:

- 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;

- 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41), zwanej dalej „inwestycją celu publicznego”.

Ponadto:

- 1) zakaz, o którym mowa w pkt 1 listy zakazów nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego,
- 2) zakaz określony w pkt 4 listy zakazów nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru w ramach koncesji udzielonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia,
- 3) zakaz, o którym mowa w pkt 7 listy zakazów nie dotyczy miejsc wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin,
- 4) zakaz, o którym mowa w pkt 13 listy zakazów nie dotyczy statków jednostek ratowniczych, jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach, inspektorów żeglugi śródlądowej, Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej, prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej oraz wykonywania zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służbę Parku Krajobrazowego.

2.3. Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

W obszarze gminy powołano następujące zespoły przyrodniczo krajobrazowe:

- 1) „Morzycko” (Uchwała Nr XXXI/276/2006 w sprawie uznania za zespół przyrodniczo-krajobrazowy z dnia 9 lutego 2006 roku),
- 2) „Dolina Słubi” (Uchwała Nr XXXI/277/2006 w sprawie uznania za zespół przyrodniczo-krajobrazowy z dnia 9 lutego 2006 roku).

Dla ochrony ich zasobów krajobrazowych w treści wymienionych uchwał przyjęto następujące zakazy:

W stosunku do zespołu przyrodniczo - krajobrazowego „Dolina Słubi” wprowadza się następujące zakazy:

- 1) niszczenia, uszkodzenia obiektu lub obszaru,
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- 3) uszkodzenia i zanieczyszczania gleby,
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej
- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno- błotnych,
- 6) wylewania gnojowicy,
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi,
- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu,
- 9) umieszczania tablic reklamowych.

Zakazy, o których mowa w ust.1, nie dotyczą:

- 1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- 2) realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- 3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa,
- 4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Dla zachowania walorów przyrodniczych wymienionych obszarów studium zakłada zakaz usuwania istniejących zadrzewień wokół brzegów cieków wodnych i jezior (z uwzględnieniem odstępstw od tej reguły, wynikających z przepisów szczególnych).

2.4. Użytki ekologiczne

W obszarze gminy Moryń obecnie istnieją dwa użytki ekologiczne: „Łabędzin I”, „Łabędzin II”. Zostały utworzone w celu ochrony terenów bagiennych, torfowisk, naturalnych, śródlęśnych zbiorników wodnych stanowiących miejsca występowania chronionych gatunków roślin oraz bytowania i rozrodu ptactwa wodnego oraz innych zwierząt.

Studium zakłada objęcie tą formą ochrony także innych obiektów o wysokich walorach przyrodniczych, do których należą następujące obiekty, oznaczone odpowiednim kodem literowym na rysunku zmiany studium:

- 1) kompleks jeziorzek śródpolnych porośniętych szuwarem trzcinowym- ostoje ptactwa wodno-błotnego i płazów(UE-2),
- 2) jezioro śródpolne zarastające szuwarem trzcinowo- turzycowym- ważna ostoja ptactwa wodno-błotnego i płazów licznie tam występujących (UE-3),
- 3) śródpolne oczko porośnięte szuwarem trzcinowym- ostoje płazów i ptactwa wodno-błotnego (UE- 4),
- 4) śródpolne oczko porośnięte szuwarem trzcinowym- ostoje ptactwa wodno-błotnego i płazów (UE-5),
- 5) zespół 4 śródpolnych oczek porośniętych trzciną- ostoje płazów i ptactwa wodno-błotnego (UE-6),
- 6) śródpolne trzcinowisko z oczkiem wodnym- ostoja płazów i ptactwa wodno-błotnego (UE-7),
- 7) kompleks śródpolnych oczek wodnych porośniętych trzciną, a miejscami szuwarem turzycowym- ostoje ptactwa wodno-błotnego i płazów (UE-8),
- 8) duży kompleks stawów rybnych utworzonych na rzece Słubi- to ostoje ptactwa wodno-błotnego, płazów i ssaków (UE-9),
- 9) śródlęg jezioro porośnięte szuwarem trzcinowym i zaroślami wierzbowo-brzozowymi, które otacza las sosnowy- ostoja przede wszystkim płazów oraz nielicznych ptaków wodno-błotnych (UE-10),
- 10) śródlęg jezioro z brzegami porośniętymi rzadką trzciną, które otacza las sosnowy- ostoja płazów i pojedynczych, ale rzadkich gatunków ptaków wodno-błotnych (UE-11),
- 11) śródlęg jezioro porośnięte trzciną, które otacza sosnowy las- miejsce rozrodu płazów i nielicznych, ale rzadkich ptaków wodno-błotnych (UE-12),
- 12) śródlęg oczko wodne położone w niecce, które jest porośnięte szuwarem trzcinowym i zaroślami wierzbowo-brzozowymi- miejsca rozrodu płazów i niektórych ptaków wodno-błotnych (UE-13),
- 13) śródpolne oczka zarastające trzciną i zaroślami wierzbowo-brzozowymi- ostoja ptactwa wodno-błotnego i płazów (UE-14),
- 14) śródpolne oczka wodne porośnięte trzciną oraz brzozą, a miejscami występują tam zarośla wierzbowe- miejsca rozrodu płazów i ptaków wodno-błotnych (UE-15),
- 15) śródpolne oczko wodne porośnięte szuwarem trzcinowo- turzycowym- ważne miejsce rozrodu płazów i ptactwa wodno-błotnego (UE-16).

2.5. Moryński Obszar Chronionego Krajobrazu

W studium zakłada się powołanie Moryńskiego zespołu Chronionego Krajobrazu. Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Ustanowienie OChK nie wyklucza działalności człowieka na obszarze chronionym, jednakże musi być ona uwarunkowana potrzebami przyrody. Należy podkreślić, że jest to korzystne dla człowieka i przyrody rozwiązanie umożliwiające zachowanie walorów krajobrazowych i środowiskowych chronionego krajobrazu i tym samym stanowiące o jego ciągłej atrakcyjności.

Ze względu na wyróżniające się walory krajobrazowe i przyrodnicze – znaczne zróżnicowanie ekosystemów – docelowo proponuje się utworzenie w gminie Moryń obszaru chronionego krajobrazu (OChK) o nazwie „Moryński Obszar Chronionego Krajobrazu”, który obejmowałby znaczną część gminy, bez jej południowych fragmentów.

Prawne usankcjonowanie takiej formy ochrony przestrzennej wymaga odpowiedniej decyzji (w formie rozporządzenia) wojewody lub uchwały rady miejscowej gminy.

W granicach planowanego „Moryńskiego OChK” znajdują się wszystkie do tej pory powołane i zaproponowane formy ochrony przestrzennej przyrody oraz cztery z pięciu wytyczonych obszarów cennych faunistycznie

2.6. Cenne zbiorowiska oraz chronione gatunki roślin i zwierząt

Przedmiotem szczególnej ochrony są cenne zbiorowiska oraz chronione gatunki roślin i zwierząt, których obecność udokumentowano na podstawie odpowiednich badań i przeprowadzonej waloryzacji przyrodniczej gminy, znajdujących się poza ustanowionymi prawem obszarami chronionymi. Celem ochrony tych ekosystemów jest zachowanie pełnej różnorodności świata roślin i zwierząt, a w szczególności gatunków zagrożonych wskutek działalności człowieka poprzez zachowanie i ochronę lokalnych korytarzy ekologicznych, powiązanych z systemem ciągów zieleni oraz zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, poprzez realizację działań polegających na:

- 1) zachowaniu ciągłości przebiegu lokalnych korytarzy ekologicznych w celu umożliwienia migracji fauny,
- 2) ochronie przed zmianą użytkowania i przekształceniami,
- 3) zachowaniu i ochronie stwierdzonych stanowisk chronionych roślin i zwierząt.

Do obszarów tych należą:

- 1) stanowiska zwierząt chronionych:
 - a) gniazda bociana białego (we wsiach: Dolsko, Stare Objezierze, Mirowo, Przy jeziorze, Gądno, Witnica),
 - b) gniazda bociana czarnego (leśnictwo Moryń).
- 2) cenne obszary faunistyczne (północno-zachodnia i środkowo-wschodnia część gminy)
 - a) obszary te należy chronić przed zainwestowaniem w celu zachowania cennych gatunków zwierząt i roślin.
 - b) w sąsiedztwie cieków ustala się ściśle przestrzeganie inwestowania oraz zagospodarowanie nie naruszające równowagi ekologicznej (ochrona roślinności przybrzeżnej).
- 3) korytarze ekologiczne:
 - a) dolina Słubi do jezior Witnickich,
 - b) obszar od projektowanego rezerwatu "Łabędzin", wzdłuż jezior Bielińskich do jeziora Narost,
 - c) obszar od jeziora Klepicz Małe do Słubi.

Wymienione wyżej zbiorowiska chronionych gatunków fauny i flory tworzą listę otwartą, mogącą podlegać weryfikacji w przyszłości.

2.7. Wody powierzchniowe i podziemne

Dla poprawy jakości użytkowej wód i racjonalizacji użytkowania jej zasobów ustala się:

- 1) zwiększenie zasobów w zlewniach poprzez:
 - a) odbudowę urządzeń piętrzących oraz budowę nowych obiektów,
 - b) budowę obiektów małej retencji wodnej,
- 2) ochronę wód powierzchniowych poprzez:
 - a) zapewnienie publicznego dostępu do jezior w pasie terenu o szerokości określonej przepisami ustawy prawo wodne,
 - b) sukcesywną modernizację i rozbudowę istniejących sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz:
 - a. budowę oczyszczalni przydomowych na terenach, gdzie budowa sieci kanalizacyjnej jest nieopłacalna z przyczyn ekonomicznych lub technicznych,
 - b. ewidencjonowanie i kontrola techniczna zbiorników bezodpływowych,
 - c. kontrolę punktów zrzutu ścieków przemysłowych,
 - d. stopniowe ograniczanie negatywnego wpływu na środowisko zanieczyszczeń obszarowych pochodzących z działalności rolniczej,

- 3) racjonalizację użytkowania zasobów wód poprzez:
 - a) modernizację istniejących stacji uzdatniania wody,
 - b) minimalizację strat na przesyle wody wodociągowej poprzez sukcesywną wymianę i renowację wyeksploatowanych odcinków sieci wodociągowej,
 - c) wspieranie działań podmiotów gospodarczych w zakresie racjonalnego gospodarowania wodą, w tym eliminowanie nieuzasadnionego wykorzystania wód podziemnych do celów przemysłowych oraz przez wprowadzenie zamkniętego obiegu wody w przemyśle,
 - d) przeprowadzenie akcji edukacyjno – informacyjnej propagującej optymalizację zużycia wody przez indywidualnych użytkowników,
- 4) ochronę wód podziemnych w zakresie objętym przepisami szczególnymi.

Dla ochrony wód powierzchniowych ustala się:

- 1) uporządkowanie gospodarki ściekowej na terenie gminy i poza gminą. Postulowana klasa czystości wód I klasa,
- 2) zabudowa kubaturowa nad brzegami jezior i rzek winna być dostosowana do konfiguracji terenów przyległych, wartości przyrodniczych i innych wynikających z przepisów odrębnych oraz uwzględniać obszary zagrożone powodzią,
- 3) zabudowa kubaturowa lokalizowana nad jeziorami i rzekami w pasie 100 m winna być uzgodniona z organem ochrony przyrody,
- 4) zapewnienie dogodnej dostępności do jezior i rzek (zakaz grodzenia),
- 5) reaktywację i wykorzystanie wód zbiornika "Moryń Dwór" i stawów rybnych.

Dla ochrony wód podziemnych ustala się:

- 1) objęcie szczególną ochroną strefy zasilania poziomu użytkowego wód (równina sandru moryńskiego, rynny jezior Witnickich oraz doliny wód roztopowych w rejonie Kłępicza, Łaziszcza i Dolska),
- 2) likwidację źródeł zanieczyszczeń zagrażających istniejącym ujęciom,
- 3) ustanowienie stref ochronnych dla eksploatowanych ujęć, a w pierwszej kolejności rozpoznanie i określenie warunków hydrologicznych i wyznaczenie strefy ochronnej dla ujęcia miejskiego w Moryniu,
- 4) zabezpieczenie nieczynnych ujęć po byłych państwowych gospodarstwach rolnych.

2.8. Ochrona powietrza atmosferycznego

Dla poprawy jakości powietrza atmosferycznego studium ustala:

- 1) ograniczanie emisji zanieczyszczeń poprzez:
 - a) modernizację układów technologicznych oraz montaż urządzeń ograniczających emisję pyłów w obiektach produkcyjnych,
 - b) eliminowanie węgla jako paliwa w kotłowniach lokalnych i gospodarstwach domowych, rozpowszechnienie stosowania drewna, trocin, wierzby energetycznej czy gazu,
 - c) promowanie nowych nośników energii ekologicznej pochodzących ze źródeł odnawialnych – energia słoneczna, wiatrowa, wodna,
 - d) prowadzenie edukacji ekologicznej w zakresie wykorzystania proekologicznych nośników energii,
- 2) ograniczenie emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych poprzez:
 - a) wyprowadzenie ruchu tranzytowego z obszarów zabudowanych,
 - b) bieżącą modernizację dróg i ciągów komunikacyjnych,
 - c) likwidację barier technicznych oraz tworzenie ścieżek rowerowych,
- 3) ograniczenie emisji hałasu w środowisku poprzez:
 - a) dokonanie rozpoznania klimatu akustycznego ze wskazaniem terenów szczególnie narażonych na emisję hałasu,
 - b) wyznaczenie stref ochronnych wokół zakładów przemysłowych, wyłączonych z zabudowy związanej ze stałym pobytem ludzi.

2.9. Ochrona Gleb

Dla ochrony powierzchni ziemi i gleb przed degradacją studium ustala:

- 1) ochronę gruntów rolnych wysokiej jakości, ze szczególnym uwzględnieniem zwartych kompleksów, leżących poza terenami zurbanizowanymi,
- 2) ochronę gleb przed erozją dzięki zalesianiu terenów zdegradowanych,
- 3) rekultywację gleb zdegradowanych,
- 4) ochronę gleb przed niewłaściwą agrotechniką i nadmierną intensyfikacją produkcji rolnej oraz nadmiernym stosowaniem środków ochrony roślin i nawozów,
- 5) stosowanie zabiegów przeciwozyjnych na glebach położonych na stokach poprzez wprowadzanie zalesień glebochronnych,
- 6) zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu terenów łąk i pastwisk w dolinach rzek oraz na śródpolnych obniżeniach.

2.10. Ochrona zasobów leśnych

Dla ochrony zasobów leśnych przed niekorzystnymi zmianami w środowisku studium ustala:

- 1) ochronę i powiększanie zasobów leśnych poprzez wprowadzanie zalesień na gruntach wyłączanych z produkcji rolniczej,
- 2) użytkowanie zasobów leśnych przez realizację funkcji produkcyjnych na zasadzie racjonalnej gospodarki leśnej,
- 3) szkolenie prywatnych właścicieli lasów na temat prawidłowych zasad gospodarki leśnej,
- 4) udostępnianie i zagospodarowanie lasów do celów rozwoju turystyki i wypoczynku, regeneracji zdrowia, edukacji ekologicznej w porozumieniu z zarządcami gruntów leśnych.

3. KIERUNKI OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

3.1. Zasady ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego

Zgodnie z zapisami Gminnego programu opieki nad zabytkami dla miasta i gminy Moryń na lata 2009-2013, ustala się wymóg koordynacji działań na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego gminy poprzez:

- 1) włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania gminy;
- 2) uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej w planach rozwoju gminy;
- 3) przeciwdziałanie tendencjom do rozpraszania zabudowy wsi;
- 4) uwzględnianie problematyki form zabudowy tradycyjnej oraz egzekwowanie nawiązywania w nowych budynkach do lokalnych form i materiałów;
- 5) uwzględnianie ochrony krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z założeniami urbanistycznymi, ruralistycznymi i architektonicznymi;
- 6) wykorzystywanie nowej formy prawnej ochrony zabytków jaką stanowi park kulturowy i pomnik historii.

Założenia programu, stanowiące jednocześnie treść ustaleń przyjętych w niniejszym dokumencie, przewidują dążenie do osiągnięcia następujących celów związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego

- 1) czynnej ochrony krajobrazu kulturowego gminy, realizowanej poprzez:
 - a) badania i studia nad zabytkami gminy,
 - b) ewidencję i weryfikację zabytków gminy,
 - c) budowę bazy informacji o zasobach dziedzictwa kulturowego,
 - d) budowę systemu zarządzania i marketingu zabytkami,
 - e) eksponowanie walorów kulturowych – poszerzanie form ochrony dóbr kultury,
 - f) edukację i popularyzację wiedzy o regionalnym dziedzictwie kulturowym,
 - g) promocję, edukację i dokumentację walorów regionalnego dziedzictwa kulturowego,
- 2) włączenia gospodarowania obiektami i obszarami zabytkowymi w procesy gospodarcze, przy jednoczesnym zapewnieniu ich ochrony, realizowanego poprzez:
 - a) zwiększanie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości,
 - b) zagospodarowanie obszarów rezydencjonalnych,
 - c) rewaloryzacja i rewitalizacja zespołu urbanistycznego miasta,
 - d) ochrona i rewaloryzacja krajobrazu kulturowego wsi.

3.2. Zasady ochrony obiektów i obszarów w systemie stref ochrony konserwatorskiej

Studium ustala następujące warunki ochrony konserwatorskiej w obrębie stref ochrony konserwatorskiej:

- 1) w obrębie stref „B” - ochrony układów przestrzennych:
 - a) nakaz zachowania zasadniczych elementów układu przestrzennego, w tym:
 - b) rozplanowania ulic i placów,
 - c) rozplanowania i form zabudowy,
 - d) historycznych linii zabudowy i szerokości działek,
 - e) nakaz utrzymania skali i charakteru zabudowy uzupełniającej,

- 2) w obrębie stref „K” - ochrony krajobrazu:
 - a) zachowanie i pielęgnacja elementów założenia, w tym:
 - b) historycznych granic założeń parkowych i cmentarzy,
 - c) rozplanowania dróg, alejek i kwater cmentarnych,
 - d) kompozycji i składu gatunkowego zieleni, zachowanego starodrzewu,
 - e) historycznej zabudowy cmentarnej,
 - f) małej architektury (ogrodzenia, bramy, fontanny, pomniki, historyczne nagrobki itp.),
 - g) nakaz rewitalizacji zieleni i układu w oparciu o wytyczne konserwatorskie,
 - h) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych (jedynie odtworzenie) i uzgodnienie zmiany funkcji terenu z WKZ.
- 3) w obrębie stref „E” - ochrony ekspozycji: wyłączenie terenu spod zabudowy zakłócającej wgląd na zabytkowy obiekt.

3.3. Zasady ochrony obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków

W obrębie obiektów wpisanych do rejestru zabytków dla ochrony ich form architektonicznych (wysokości, formy dachu, kompozycji elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego) oraz ich funkcji, studium ustala:

- 1) nakaz trwałego zachowania formy architektonicznej i substancji budowlanej obiektu,
- 2) nakaz utrzymania otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- 3) nakaz uzyskania zezwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków dla dokonywania wszelkich zmian w obiekcie zabytkowym.

3.4. Zasady ochrony obiektów ujętych w gminnej ewidencji konserwatorskiej

Obiekty w ewidencji konserwatorskiej, prowadzonej przez gminę podlegają wymogom ochronnym dla zachowania ich form architektonicznych (wysokości, formy dachu, kompozycji elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego), podlegają ochronie dzięki wprowadzaniu odpowiednich zapisów do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie:

- 1) nakazu utrzymania tradycyjnej kompozycji architektonicznej obiektu,
- 2) nakazu opiniowania przez wojewódzkiego konserwatora zabytków działań mających wpływ na wygląd obiektu,
- 3) nakazu opracowania dokumentacji konserwatorskiej obiektu w przypadku jego rozbiórki.

3.5. Zasady ochrony obiektów i obszarów w systemie stref ochrony stanowisk archeologicznych

W zakresie ochrony dziedzictwa archeologicznego w obszarze gminy zakłada się, że będzie ona polegać na utrzymaniu i wyeksponowaniu zachowanych zasobów, przede wszystkim układów bądź pojedynczych relikwów osadnictwa prehistorycznego i średniowiecznego. Celem tej ochrony jest m.in. zachowanie wartościowych stanowisk archeologicznych to znaczy zachowanie rozpoznanych stanowisk archeologicznych w stanie niezmienionym, ograniczenie do niezbędnego minimum prowadzenia archeologicznych badań ratowniczych. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględniać wskazane w tabelach i na mapach stanowiska archeologiczne wraz z propozycjami wyznaczenia stref W ochrony stanowisk archeologicznych, które to strefy winny uzyskać w procedurze sporządzania wymienionych planów akceptację Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Studium zakłada następujący system stref archeologicznej ochrony konserwatorskiej, utworzony dla:

- 1) Stref W. I – pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej stanowiska,
- 2) Stref W. II – częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej stanowiska,
- 3) Stref W. III – ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej stanowiska.

W obszarze gminy znajduje się łącznie siedem obiektów, objętych strefami W. I – pełnej ochrony konserwatorskiej obiektów archeologicznych, wykluczającymi wszelką działalność inwestycyjną w ich zasięgu.

Strefy obejmują stanowiska wpisane do rejestru zabytków oraz ujęte w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Na ich terenie obowiązują:

- 1) zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej, związanej z pracami ziemnymi (kopanie studni, melioracje, karczunek, nasadzenia), poza badaniami archeologicznymi oraz pracami zabezpieczającymi zabytek przed zniszczeniem, prowadzonymi na zasadach określonych przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony zabytków,
- 2) zachowanie istniejącego układu topograficznego terenu.

W obszarze gminy znajdują się łącznie trzydzieści dwa obiekty, objęte strefami W. II – częściowej ochrony konserwatorskiej obiektów archeologicznych, w zasięgu których dopuszcza się inwestowanie pod określonymi warunkami. Na ich terenie obowiązują:

- 1) współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem wojewódzkiej służby ochrony zabytków, w tym- powiadamianie o zamiarze podjęcia prac ziemnych,
- 2) przeprowadzanie archeologicznych badań ratunkowych na terenach w granicach stref, wyprzedzających podjęcie prac ziemnych związanych z realizacją zamierzenia, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony zabytków.

W obszarze gminy znajduje się łącznie sto dziewięćdziesiąt obiektów, objętych strefami W. III – ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych. Na ich terenie obowiązują:

- 1) współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem wojewódzkiej służby ochrony zabytków, w tym- powiadamianie o zamiarze podjęcia prac ziemnych,
- 2) przeprowadzanie archeologicznych badań ratunkowych na terenach objętym realizacją prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony zabytków.

3.6. Parki kulturowe

Park kulturowy jest, zgodnie z art. 16. ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z dnia 17 września 2003 r.) obszarem formą ochrony powoływaną w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

Zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania województwa zachodniopomorskiego, postuluje się w obszarze gminy utworzenie parków kulturowych „Moryń” oraz „Morzycko”. Dla ich powołania ustala się prowadzenie prac nad zdefiniowaniem:

- 1) ich granic,
- 2) sposobu ochrony elementów zagospodarowania w ich granicach
- 3) sposobu zarządzania,
- 4) zakazów i ograniczeń związanych z prowadzeniem robót budowlanych, różnego rodzaju działalnością (rolniczą, przemysłową itp.), zmianami sposobu korzystania z zabytków nieruchomych oraz umieszczaniem znaków niezwiązanych bezpośrednio z samym parkiem.

Park może być powoływany przez radę gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków. Burmistrz odpowiedzialny jest, w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, za utworzenie planu ochrony, który podlega uchwaleniu przez radę gminy.

4. KIERUNKI ROZWOJU ZABUDOWY MIESZKALNO- USŁUGOWEJ

Dla polepszenia warunków użytkowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz realizacji jej nowych zespołów przyjmuje się w studium następujące zasady:

- 1) w trakcie modernizacji i ewentualnej rozbudowy substandardowych budynków mieszkalnych i mieszkalno-usługowych niezbędne jest ich wyposażenie w kompletne powiązania z miejskimi sieciami uzbrojenia technicznego i dostosowanie do obowiązujących wymogów techniczno-budowlanych a także poprawy wyrazu estetycznego,
- 2) w trakcie modernizacji zabudowy i zalecanej humanizacji wielorodzinnej blokowej zabudowy mieszkaniowej niezbędne jest dostosowanie jej do obowiązujących wymogów techniczno-budowlanych, poprawa estetyki powiązana z możliwą i zalecaną przebudową wewnętrznych układów funkcjonalno-przestrzennych oraz elementów zieleni i małej architektury, przekryć oraz fasad,
- 3) w ramach realizacji nowych obiektów budowlanych przyjmuje się ich dowiązywanie do ciągów już istniejących układów zabudowy, gęstości skali i charakteru a także wprowadzanie rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych dostosowanych każdorazowo do indywidualnych wymogów danej lokalizacji.

Studium ustala wprowadzanie następujących typów nowej zabudowy mieszkaniowej w nawiązaniu do istniejących obiektów w otoczeniu w oparciu o następujące działania związane z rozwojem mieszkalnictwa w obszarze gminy, zgodnie z ustaleniami rysunku studium:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

5. KIERUNKI ROZWOJU PRODUKCJI

Studium ustala następujące podstawowe kierunki rozwoju produkcji:

- 1) przemysłu drzewnego,
- 2) przemysłu rolno- spożywczego,
- 3) budownictwa, głównie dla potrzeb lokalnych.

Studium ustala następujące kierunki rozwoju zabudowy techniczno-produkcyjnej:

- 1) utrzymanie istniejącego zainwestowania,
- 2) rozwój nowej zabudowy i obiektów:
 - a) w północnej części miasta Moryń,
 - b) w miejscowościach Moryń Dwór, Witnica, Klępicz.

6. EKSPLOATACJA SUROWCÓW MINERALNYCH

Dla rozwoju eksploatacji surowców mineralnych studium zakłada rozwój tego typu działalności w oparciu o udokumentowane złoża kruszyw w granicach dwóch stref eksploatacji na terenach istniejącej i planowanej eksploatacji kruszyw w otoczeniu miejscowości Skotnica oraz Obrębu Przyjezierze II. W obszarze tych stref zakłada się:

- 1) prowadzenie działalności eksploatacyjnej (wydobycie, wstępna obróbka, sortowanie i magazynowanie surowca) zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) rozwijanie eksploatacji surowców mineralnych w zasięgu udokumentowanych złóż w otoczeniu,
- 3) prowadzenie postępującej rekultywacji terenów eksploatacji, z przeznaczeniem na cele:
 - a) zbiorników wodnych wielofunkcyjnych,
 - b) usług turystyki, rekreacji, gastronomii,
 - c) leśne,
 - d) rolne.

Na obszarach planowanej eksploatacji surowców mineralnych, położonych w rejonie Obrębu Przyjezierze II, studium zakłada przyjęcie rozwiązań komunikacyjnych, służących wywozowi urobku z pominięciem obszaru

miasta Moryń, poprzez budowę drogi wewnętrznej, służącej obsłudze tychże terenów eksploatacji, połączonej z drogą wojewódzką nr 125.

7. KIERUNKI ROZWOJU USŁUG

Aktywizacja gospodarcza terenów miasta jest jednym z jego celów rozwoju przestrzennego. Jej ukierunkowaniu służyć powinno zintegrowane podejście do planowania poszczególnych części miasta, obejmujące zagadnienia środowiskowe gospodarcze i społeczne. Planowanie takie winno popierać wszelkie formy współpracy międzysektorowej i inicjatywy, które prowadzą do utworzenia nowych miejsc pracy, zwłaszcza nowe średnie lub małe firmy oraz podnoszą poziom umiejętności zawodowych przez szkolenia i kursy, prowadząc do znacznego udziału sektora prywatnego w kształtowaniu rozwoju miasta i pokrywaniu kosztów bieżących jego funkcjonowania.

W wymienionym zakresie działalności ustala się:

- 1) rozwój terenów usług opartych o działalności nie wymagające opracowania raportu oddziaływania na środowisko mieście i na terenach wiejskich w granicy terenów i tej funkcji oznaczonych na rysunku zmiany studium,
- 2) postuluje się rozwój usług nieuciążliwych związanych z ruchem turystycznym w miejscowościach o funkcji turystycznej tj. Moryniu, Gądnie, Przyjezierzu, oraz w Nowym i Starym Objezierzu, Dolsku i Bielinie,
- 3) dla usług i wytwórczości o charakterze uciążliwym, wymagających opracowania raportu oddziaływania na środowisko przeznacza się tereny (obiekty) w rejonie miejscowości Moryń Dwór, Kłępicz.

Ponadto dopuszcza się prowadzenie usług jako funkcji uzupełniającej inne przeznaczenie terenu w zakresie dopuszczonym przepisami prawa budowlanego.

8. KIERUNKI ROZWOJU PRODUKCJI ROLNEJ I LEŚNEJ

Kierunki rozwoju produkcji rolnej uzależnione są od głębokiej restrukturyzacji bazy produkcyjnej, jaką dysponuje miasto w dostosowaniu do nowych wymogów rynkowych. W zapisach zmiany studium ustala następujące zasady gospodarowania na obszarach wykorzystywanych rolniczo:

- 1) w zakresie produkcji roślinnej:
 - a) wysoki udział roślin zbożowych i przemysłowych (rzepak),
 - b) uzupełniająco - okopowe, motylkowe, energetyczne,
- 2) w zakresie produkcji zwierzęcej:
 - a) chów bydła i trzody chlewnej, drobiu, owiec, koni, w gospodarstwach nie przekraczających 180 DJP,
 - b) zakaz prowadzenia działalności związanej z hodowlą zwierząt futerkowych mięsożernych.

W zakresie przemysłu rolnego i obsługi rolnictwa studium zakłada:

- 1) dalsze wykorzystanie istniejących obiektów przemysłu rolnego,
- 2) rozwój przemysłu rolno - spożywczego,
- 3) rozwój przechowalnictwa (magazyny, chłodnie),
- 4) utrzymanie dotychczasowej funkcji obiektów, z możliwością poszerzenia zakresu usług,
- 5) rozwijanie nowej sieci obsługi, w oparciu o drobne zakłady rzemieślnicze.

Kierunki rozwoju produkcji na terenach pozostających we władaniu Lasów Państwowych ustalane są przez okresowo sporządzone plany urządzeniowe gospodarstwa leśnego, zarządzanego przez Nadleśnictwa w Mieszkowicach i Chojnie. W myśl założeń zmiany studium gospodarka leśna powinna być prowadzona z poszanowaniem wymogów ochrony środowiska przyrodniczego i wartościowych komponentów miejscowego krajobrazu, w szczególności na obszarach objętych przestrzennymi formami ochrony przyrody w granicach gminy.

Studium ustala możliwość wprowadzania zalesień na terenach produkcji rolniczej o niższych klasach bonitacyjnych. Z zalesień wyłącza się grunty, na których występują siedliska nieleśne wskazane w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia Obszarów Natura 2000.

9. KIERUNKI ROZWOJU GOSPODARKI RYBACKIEJ

Studium ustala następujące warunki rozwoju gospodarki rybackiej:

- 1) lokalizację stawów rybnych poza obszarami podlegającymi ochronie w oparciu o wydawane przez Starostwo Powiatowe pozwolenia wodno- prawne,
- 2) Zakłada się ekstensywny rozwój gospodarki rybackiej na wodach jezior: Morzycko, Wielkie Bielińskie, Objezierze, Objezierze Małe, Witnickie, Mierno, Krzywe-Kwadrat, Małe Bielińskie, Kłępicz Mały, Kłępicz Duży i Duże But oraz na zbiorniku wodnym "Moryń Dwór" .

10. KIERUNKI ROZWOJU REKREACJI I TURYSTYKI

Studium zakłada rozwój turystyki z uwzględnieniem walorów przyrodniczych, krajobrazowych i historycznych gminy i jej szczególnego położenia i walorów turystycznych. Do podstawowych kierunków rozwoju tej dziedziny gospodarki należeć będą:

- 1) turystyka pobytowa w miejscowościach gminy, działalność związana z obsługą ruchu turystycznego będzie się odbywać w ramach:
 - a) noclegów towarzyszących obiektom mieszkalnym w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej,
 - b) wydzielonych terenów rozwoju turystyki pobytowej (pensjonaty, hotele, pola namiotowe),
- 2) agroturystyka,
- 3) turystyka aktywna:
 - a) piesza,
 - b) rowerowa,
 - c) drezynowa,
 - d) konna,
 - e) wodna,
- 4) rozwój miejsc obsługi ruchu turystycznego ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju działalności gminnego ośrodka informacji turystycznej,
- 5) rozwój infrastruktury turystyki i rekreacji w tym między innymi:
 - a) Geoparku,
 - b) ścieżki pieszo- rowerowej „Promenada Wielkiego Raka” stanowiącej część trasy okrężnej „Wielki Rak” wokół Jeziora Morzycko,
 - c) amfiteatru w Moryniu,
 - d) modernizacji plaży miejskiej,
 - e) plaży i przystani w rejonie południowej zatoki Jeziora Morzycko,
 - f) terenów rekreacji w rejonie jeziora Bielińskiego,
 - g) ogólnodostępnego placu rekreacyjno- sportowego w miejscowości Przyjezierze.

Do obszarów ukierunkowanego rozwoju funkcji turystycznej należeć będą:

- 1) miasto Moryń, Gądo i Przyjezierze o następujących formach zagospodarowania:
 - a) stworzenia ogólnodostępnej bazy noclegowej dla wypoczynku długo i krótko –okresowego,
 - b) stworzenia zaplecza dla turystyki wodnej (wszystkie formy żeglarstwa)
 - c) zabudowa mieszkaniowo-pensjonatowa,
 - d) budownictwo letniskowe,
 - e) campingi i pola namiotowe,
 - f) uzupełniające przeznaczenie terenu w postaci usług gastronomiczno-handlowych, zaplecza sportowego itp.
- 2) miejscowości Stare i Nowe Objezierze, Bielin oraz Dolsko, z preferowaną formą wypoczynku:
 - a) agroturystyka,
 - b) turystyka poznawcza,

- c) turystyka specjalistyczna: turystyka konna, wędkarstwo, myślistwo, itp.
- d) rejon jeziora Bielin,
- e) rejon jeziora Narost.

11. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

11.1. Kierunki rozbudowy systemu komunikacji drogowej

W odniesieniu do nowych zadań inwestycyjnych studium ustala:

- 1) modernizację drogi wojewódzkiej Nr 125 do klasy G- głównej,
- 2) modernizację odcinków dróg powiatowych i gminnych,
- 3) budowę drogi wewnętrznej służącej obsłudze terenów eksploatacji surowców mineralnych w rejonie Obrębu Przyjezierze II, połączonej z drogą wojewódzką nr 125,**
- 4) budowę łącznika umożliwiającego połączenie dróg powiatowych nr 1410Z (Moryń- Ładkowo) i nr 1428Z (Gozdowice – Moryń) z drogą wojewódzką Nr 125.**

Studium zakłada stopniową modernizację nawierzchni wszystkich dróg w obszarze gminy, z dopuszczeniem niezbędnych korekt ich przebiegów w miejscach gdzie przebudowa wymagana jest ze względu na:

- 1) korektę geometrii skrzyżowań,
- 2) budowę dodatkowych obiektów drogowych takich jak:
 - a) zatoki autobusowe,
 - b) chodniki,
 - c) ścieżki rowerowe,
 - d) elementy oznakowania i sygnalizacji.

Dla nowych inwestycji z zakresu komunikacji drogowej oraz w toku prac modernizacyjnych, obowiązują ograniczenia w emisji hałasu, wynikające z przepisów szczególnych. Dla ich realizacji studium zakłada w szczególności:

- 1) rozbudowę pasów zieleni przydrożnej,
- 2) budowę ekranów dźwiękochłonnych w miejscach szczególnie narażonych na emisję hałasu komunikacyjnego.

11.2. Kierunki rozwoju komunikacji rowerowej i pieszej

Postuluje się urządzenie turystycznych tras pieszych i ścieżek rowerowych łącząc istniejący szlak turystyczny z miejscowościami o dużych walorach krajobrazowych i o funkcji i rekreacyjnej, w szczególności tras:

- 1) ścieżki pieszo- rowerowej „Promenada Wielkiego Raka” stanowiącej część trasy okrężnej „Wielki Rak” wokół Jeziora Morzycko,
- 2) szlaku Tysiąca Jezior o znaczeniu regionalnym, którego odcinek przebiega przez obszar gminy w ciągu nieczynnej linii kolejowej Młynary – Klępicz,
- 3) uzupełnienie wymienionych elementów o gminny system tras rowerowych w oparciu o drogi gminne i powiatowe o niskim natężeniu ruchu i odpowiedniej, utwardzonej nawierzchni,
- 4) prowadzenie odcinków tras rowerowych na terenach zabudowanych poszczególnych miejscowości jako urządzonych i oznakowanych ścieżek rowerowych, wyposażonych w oddzielną jezdnię z odpowiednią nawierzchnią.

Obok pieszych szlaków turystycznych, przebiegających przez obszar gminy, studium zakłada rozbudowę systemu ciągów pieszych na terenie miasta. Polegać ona będzie na modernizacji nawierzchni na ich przebiegach i wyposażeniu ich w elementy małej architektury (ławki, siedziska, pergole, kwietniki, kosze na śmieci).

11.3. Kierunki rozwoju komunikacji kolejowej

Studium zakłada utrzymanie podstawowych elementów sieci kolejowej trasy C-E59 Szczecin- Wrocław z dopuszczeniem jej modernizacji w zakresie przebudowy układu torowego i urządzeń towarzyszących. Dla terenów planowanej zabudowy, położonych w sąsiedztwie obszaru kolejowego i linii kolejowej nr 273 Wrocław- Szczecin, ustala się w nakaz utrzymania w odpowiednich odległościach określonych przepisami szczególnymi:

- 1) linii zabudowy,
- 2) drzew i krzewów,
- 3) ogrodzeń,
- 4) elementów ochrony akustycznej,
- 5) zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych.

12. KIERUNKI ROZWOJU URZĄDZEŃ I SIECI INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

12.1. Kierunki rozwoju systemu zaopatrzenia w wodę

Studium zakłada utrzymanie istniejącego systemu zaopatrzenia miasta w wodę. Zapewnia on zaspokojenie potrzeb jego mieszkańców. Rozbudowie powinny podlegać elementy magistralnej i rozdzielczej sieci wodociągowej, w szczególności na nowych terenach planowanych pod zabudowę.

Studium ustala przeprowadzenie działań mających na celu ustanowienie stref ochronnych wokół ujęć wód podziemnych w obszarze gminy. Studium zakłada budowę nowych sieci i urządzeń wodociagowych w pasach drogowych jako inwestycji celu publicznego lub na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

12.2. Zasady regulacji stosunków wodnych

W gminie występują obszary zagrożone powodzią, obejmujące część zlewni Słubi oraz otoczenia części jezior i lokalnych cieków wodnych w granicach gminy. Ich zasięg został wyznaczony na podstawie wyników „ Studium ochrony powodziowej na obszarze RZGW Szczecin”. Zasięg tych obszarów powinien zostać uszczegółowiony na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, podobnie jak formy i zasady ich zagospodarowania.

Ponadto w zakresie regulacji wód studium ustala:

- 1) utrzymanie dotychczasowych funkcji melioracji szczegółowych i podstawowych,
- 2) dopuszczenie modernizacji, odbudowy melioracji szczegółowych i podstawowych.

Regulacja rzek, przepływu i stanu czystości wód, powinno być rozwiązane kompleksowo, w układzie całych zlewni, w powiązaniu z utrzymaniem i modernizacją istniejących obwałowań, systemów melioracji i budowli inżynierskich.

12.3. Kierunki rozwoju systemu odprowadzenia i unieszkodliwienia ścieków

Studium ustala następujące zasady rozbudowy gminnego systemu kanalizacji sanitarnej:

- 1) funkcjonowanie gminnego systemu oczyszczania ścieków sanitarnych w oparciu o istniejące, niezależne systemy kanalizacyjne,
- 2) rozbudowę tych systemów o nowe obszary.

Studium zakłada budowę nowych sieci i urządzeń kanalizacji w pasach drogowych jako inwestycji celu publicznego lub na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

12.4. Kierunki gospodarki odpadami

W odniesieniu do gospodarki odpadami ustala się:

- 1) wprowadzenie segregacji i utylizacji odpadów,
- 2) wprowadzenie zorganizowanego systemu zbiórki i wywozu odpadów.

Dla racjonalnej gospodarki stałymi odpadami komunalnymi studium zakłada wdrażanie gminnego programu segregacji i unieszkodliwiania odpadów, realizowanego w ramach związku celowego powołanego do realizacji tego zadania wspólnie z gminami sąsiednimi, w oparciu o składowisko w miejscowości Dalsze w gminie Myślibórz.

Zgodnie z wytycznymi planów gospodarki wyższego szczebla studium ustala organizację gospodarki odpadami na poziomie ponadgminnym, w oparciu o:

- 1) stopniowe przejmowanie obowiązków w zakresie gospodarki odpadami od gmin należących do związku gmin,
- 2) powołanie jednostki posiadającej osobowość prawną dla koordynacji systemu zbiórki i utylizacji odpadów komunalnych w ramach związku.

System selektywnej zbiórki odpadów obejmie docelowo zbiórkę, transport, selekcję i składowanie odpadów w podziale na grupy odpadów stałych:

- 1) zmieszanych odpadów balastowych,
- 2) opakowaniowych i surowcowych,
- 3) ulegających biodegradacji,
- 4) wielkogabarytowych,
- 5) odpadów niebezpiecznych znajdujących się w odpadach komunalnych.

Na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych z uwzględnieniem możliwości ich segregacji.

12.5. Kierunki rozwoju elektroenergetyki

Studium ustala strefy objęte ograniczeniami w użytkowaniu terenu w bezpośrednim otoczeniu elektroenergetycznych linii napowietrznych o szerokości 30 metrów (po 15 metrów od osi linii w obu kierunkach) dla linii 110 kV.

W obrębie wymienionych powyżej stref studium ustala:

- 1) zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- 2) dopuszczenie realizacji obiektów związanych z działalnością gospodarczą, turystyczną, rekreacyjną i rolną, przy spełnieniu wszystkich wymagań Polskich Norm,
- 3) nakaz uzgadniania z zarządcą sieci warunków lokalizacji projektowanych obiektów i zagospodarowania terenu.

Studium ustala możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych na dwóch obszarach, położonych w rejonie miejscowości Nowe Objezierze.

Dla obszarów tych wymagane będzie sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy uwzględnieniu wytycznych niezbędnych do określania lokalizacji elektrowni wiatrowych w odniesieniu do:

- 1) minimalnych odległości od zabudowy związanej ze stałym pobytom ludzi,
- 2) minimalne odległości od rezerwatów i łęgówisk, kompleksów leśnych, rzek i większych zbiorników wodnych,
- 3) odległości pomiędzy poszczególnymi siłowniami oraz odległość od istniejących sieci elektroenergetycznych,
- 4) zapewnienia dojazdu do sieci i urządzeń elektroenergetycznych w celu obsługi lub usuwania awarii,
- 5) możliwości przyłączenia do przesyłowych linii elektroenergetycznych,
- 6) konieczności opracowania do każdej lokalizacji elektrowni wiatrowych studium wpływu siłowni wiatrowych na krajobraz z uwzględnieniem powiązań widokowych.

Studium ustala następujące kierunki odbioru energii wytworzonej za pośrednictwem siłowni wiatrowych:

- 1) przyłączenie siłowni do istniejących sieci elektroenergetycznych zgodnie z warunkami przyłączenia określonymi przez zarządcę sieci,
- 2) dopuszczenie budowy nowych sieci i stacji elektroenergetycznych w granicach terenów otwartych wskazanych na rysunku zmiany studium.

12.6. Kierunki rozwoju sieci gazowej

Docelowo dla rozwoju sieci gazowniczej studium ustala:

- 1) budowę gazociągu wysokiego ciśnienia Mieszkowice- Moryń,
- 2) sukcesywną rozbudowę sieci gazowniczej w wybranych miejscowościach gminy,
- 3) zasilanie odbiorców gazem średniego ciśnienia z zastosowaniem indywidualnych reduktorów na ciśnienie użytkowe.

Ponadto przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przewiduje się:

- 1) utrzymanie stref kontrolowanych w otoczeniu istniejących i planowanych gazociągów, które wynoszą dla gazociągów średniego ciśnienia 1m (0,5 m na każdą stronę od osi gazociągu), w ich zasięgu obowiązuje zakaz wznoszenia budynków, urządzania stałych składów i magazynów, sadzenia drzew oraz podejmowania jakichkolwiek działalności mogących zagrozić trwałości gazociągów podczas ich eksploatacji
- 2) rezerwowanie terenu pod ułożenie gazociągów ulicznych w obrębie planowanych pasów drogowych, z uwzględnieniem szerokości stref kontrolowanych jak wyżej,
- 3) realizowanie lokalnej sieci gazowej zgodnie z ideogramem branżowym; przyłącza poszczególnych obiektów należy realizować zgodnie z warunkami przyłączenia podanymi przez administratora sieci; w przypadku realizacji budownictwa jednorodzinnego, szafki gazowe należy lokalizować w linii ogrodzenia, która powinna pokrywać się z granicą własności poszczególnych nieruchomości,
- 4) dopuszcza się ustalanie przebiegu trasy sieci gazowej według innych tras niż wskazane w ideogramie,
- 5) przy scalaniu lub podziale nieruchomości należy przewidzieć dostępność do infrastruktury.

12.7. Kierunki rozwoju sieci ciepłowniczej

Dla zaopatrzenia w ciepło studium dopuszcza stosowanie zbiorczych i indywidualnych źródeł energii cieplnej, pracujących w oparciu o następujące, preferowane czynniki grzewcze:

- 1) węgiel,
- 2) gaz,
- 3) olej opałowy,
- 4) energia elektryczna,
- 5) odnawialne źródła energii.

12.8. Kierunki rozwoju sieci telekomunikacyjnej

W odniesieniu do telekomunikacji studium ustala:

- 1) lokalizację nowych urządzeń centralowych w miejscowościach gminy w zależności od potrzeb,
- 2) rozwijanie sieci telefonicznych w systemie pierścieniowym, zapewniającym możliwości dwustronnej obsługi urządzeń centralowych (należy zapewnić przestrzenne możliwości prowadzenia sieci wzdłuż dróg pomiędzy miejscowościami oraz magistralnych sieci abonenckich wewnątrz miejscowości),
- 3) dopuszcza się lokalizację anten nadawczo- odbiorczych telefonii bezprzewodowej na istniejących elementach wysokościowych i w innych miejscach wskazanych przez operatorów na obszarach poza terenami o znaczących walorach przyrodniczych i krajobrazowych.

W zakresie telekomunikacji przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie, postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie.

Zakłada się pełną dostępność do łączności telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój dostępu do szerokopasmowego Internetu, urządzenie ogólnodostępnych kawiarenek internetowych, rozwój sieci bezprzewodowych - budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu - Hotspot.

Studium dopuszcza budowę stacji bazowych telefonii komórkowej w obrębie istniejących terenów zabudowy techniczno- produkcyjnej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oraz na terenach otwartych w miejscach wydzielonych ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

12.9. Rurociąg naftowy Przyjaźń

Przewiduje się utrzymanie istniejących rurociągów naftowych o znaczeniu międzynarodowym. Wymagana strefa - co najmniej 100 m dla osiedli i zabudowy zwartej, obiektów użyteczności publicznej oraz zakładów przemysłowych i składowisk łatwopalnych materiałów. Obowiązuje uzgodnienie inwestycji liniowych i kubaturowych w strefie 500 m z każdej strony rurociągów z Przedsiębiorstwem Eksploatacji Rurociągów Naftowych w Płocku.

13. SYNTEZA USTALEŃ POLITYKI PRZESTRZENNEJ I INSTRUMENTY WDRAŻANIA USTALEŃ STUDIUM

13.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów zabudowy

Przyjęcie zasady zrównoważonego rozwoju jako podstaw strategii rozwoju całego regionu uznaje się także za podstawową zasadę służącą ukierunkowaniu długookresowej strategii rozwoju przestrzennego gminy. Wiąże się z tym przyjęcie następujących celów polityki przestrzennej w jej obszarze:

- 1) utrzymanie systemu terenów chronionych i wkomponowanie przyjętych zasad ich ochrony w procesy społeczno- gospodarczego rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, z eliminacją uciążliwych wpływów na stan środowiska,
- 2) ochronę dziedzictwa kulturowego, połączoną z utrwalaniem korzystnych cech historycznie wykształconej, wartościowej struktury funkcjonalno- przestrzennej obszarów zainwestowanych,
- 3) efektywny rozwój gminy dostosowany do zróżnicowanych przestrzennie uwarunkowań, połączony z przeprowadzeniem kompleksowej restrukturyzacji jego struktury funkcjonalno- przestrzennej,
- 4) poprawę ładu przestrzennego oraz sprawnego funkcjonowania układu komunikacyjnego,
- 5) podniesienie standardów ładu estetyczno-funkcjonalnego terenów mieszkaniowych, zagrodowych oraz produkcyjno-usługowych.

Realizacja wymienionych wyżej celów powinna doprowadzić do mierzalnej poprawy standardów:

- 1) ekologicznych, związanych z poprawą stanu środowiska przyrodniczego gminy, wzmocnieniem kondycji i walorów użytkowych oraz zapewnieniem jego stabilnej równowagi,
- 2) ładu społecznego, polegającego na powszechnej poprawie warunków życia, w tym m.in. wysokiej dostępności do usług i miejsc pracy oraz odpoczynku,
- 3) ładu ekonomicznego, związanego z ekonomizacją kosztów utrzymania miasta, tworzeniem udogodnień dla rozwoju i działalności gospodarczej, przy minimalizacji obciążeń dla środowiska i infrastruktury,
- 4) ładu estetyczno- funkcjonalnego, związanego z poprawą strony estetycznej i technicznej terenów mieszkaniowych, zagrodowych oraz produkcyjno-usługowych.

Przyjęte wyżej cele polityki przestrzennej gminy będą respektowane w ramach opracowania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz przy podejmowaniu decyzji dotyczących jego zagospodarowania i rozwoju przestrzennego. Obejmą one także:

- 1) prowadzenie stałego monitoringu zmian w zagospodarowaniu przestrzennym,
- 2) aktualizację studium,
- 3) wprowadzenie jako postulatów przyjętych w studium rozwiązań do opracowań regionalnych (strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa),
- 4) zasadę wprowadzania zabudowy na tereny wykorzystywane rolniczo z utrzymaniem pierwszeństwa dla niższych klas bonitacyjnych gleb.

13.2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

W ustaleniach studium zakłada się dla istniejącej zabudowy możliwość utrzymania dotychczasowych wskaźników jej kształtowania w zakresie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W przypadku rozbudowy lub przebudowy istniejących obiektów należy dążyć do utrzymania przedstawionych poniżej podstawowych wskaźników, określonych dla planowanej zabudowy. Wskaźniki te należy uznawać za wartości preferowane, ich wartości mogą ulegać zmianom i doprecyzowaniu w zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

13.2.1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług - oznaczonych symbolem MN:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów,
- 2) budynki przeznaczone na stały pobyt ludzi należy lokalizować poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach szczególnych,
- 3) ustala się możliwość lokalizacji planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie budynków: wolnostojących, bliźniaczych, szeregowych,
- 4) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna pozostaje podstawowym przeznaczeniem terenu, jednak w obszarach tej zabudowy dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - b) zabudowy gospodarczej,
 - c) zabudowy letniskowej i związanej z agroturystyką,
 - d) usług na wydzielonych działkach budowlanych w formie budynków wolnostojących, zakłada się, że łączna powierzchnia przeznaczona pod tą funkcję nie przekroczy 30% powierzchni pojedynczego terenu,
 - e) usług wbudowanych,
 - f) zieleni,
 - g) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - h) infrastruktury technicznej,
 - i) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy:
 - a. 50% powierzchni działki dla zabudowy wolnostojącej,
 - b. 30% powierzchni działki dla zabudowy szeregowej,
- 5) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 10,00 m,
 - b) 1 kondygnacja nadziemna, z poddaszem użytkowym,

- 6) ustala się nakaz stosowania dachów stromych o symetrycznym nachyleniu głównych połaci dachowych,
- 7) ustala się następujące minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek budowlanych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:
 - a) wolnostojącej- 700m²,
 - b) bliźniaczej- 450m².

13.2.2. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej - oznaczonych symbolem MW:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów.
- 2) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zieleni,
 - b) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - c) infrastruktury technicznej,
- 3) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 30% powierzchni działki,
- 4) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 18,00 m- 4 kondygnacje nadziemne dla istniejących obiektów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w mieście Moryń,
 - b) 12,00 m- 2 kondygnacje nadziemne dla istniejących obiektów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej poza terenami miasta,
- 5) ustala się nakaz stosowania dachów stromych o symetrycznym nachyleniu głównych połaci dachowych.

13.2.3. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszeniem usług

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszeniem usług w obszarze starego miasta- oznaczonych symbolem MWU:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów.
- 2) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) usług wbudowanych,
 - c) zabudowy gospodarczej,
 - d) zieleni,
 - e) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - f) infrastruktury technicznej,
- 3) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 20% powierzchni działki,
- 4) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 15,00 m,
 - b) 3 kondygnacje nadziemne.

13.2.4. Tereny usług

Na terenach o dominującej funkcji usług - oznaczonych symbolem U:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów.
- 2) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) mieszkań właściciela,
 - b) zabudowy gospodarczej,
 - c) zieleni,
 - d) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - e) infrastruktury technicznej,
 - f) **stacji paliw, myjni pojazdów mechanicznych jako uzupełniające przeznaczenie terenu dla usług handlu- w obszarze objętym zmianą, położonym w rejonie ulic Odrzańskiej, Lipowej w Moryniu,**
- 3) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 20% powierzchni działki,
- 4) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 12,00 m,
 - b) 1 kondygnacja nadziemna,
- 5) ustala się następujące minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek budowlanych: 1500 m².

13.2.5. Tereny usług sportu i rekreacji

Na terenach o dominującej funkcji sportu i rekreacji, oznaczonych symbolami US, dla istniejących i planowanych placów sportowych:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów,
- 2) ustala się nakaz wyposażenia terenów sportu i rekreacji w ustępy publiczne,
- 3) dopuszcza się wprowadzanie nowych obiektów sportowych: sal gimnastycznych, szatni, innych obiektów służących obsłudze obiektów o podstawowym przeznaczeniu terenu,
- 4) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zabudowy gospodarczej,
 - b) zieleni,
 - c) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - d) infrastruktury technicznej,
- 5) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na: 95% terenu o tej funkcji, lub odpowiednio mniej o ile nie pozwala to na realizację zapisu pkt.2,
- 6) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 10,00 m,
 - b) 2 kondygnacje nadziemne.

13.2.6. Tereny usług turystyki

Na terenach o dominującej funkcji usług turystyki, oznaczonych symbolami UT :

- 1) ustala się utrzymanie funkcji, parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów.
- 2) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zabudowy gospodarczej,
 - b) zieleni,
 - c) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,

- d) infrastruktury technicznej,
- 3) dla nowych obiektów ustala się :
 - a) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 70% powierzchni działki,
 - b) następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a. agroturystyki, zabudowy rekreacyjnej, letniskowej:
 - 10,00 m,
 - 1 kondygnacja nadziemna,
 - b. zabudowy hotelowej, pensjonatowej:
 - 12,00 m,
 - 2 kondygnacje nadziemne,
 - c) następujące minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek budowlanych: 1000 m².
- 4) działania inwestycyjne granicach terenów położonych w obszarach Natura 2000 będą wymagać przeprowadzenia postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227).

13.2.7. Tereny zabudowy techniczno- produkcyjnej

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy techniczno- produkcyjnej - oznaczonych symbolem P:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów.
- 2) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) mieszkań właściciela,
 - b) usług,
 - c) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - d) infrastruktury technicznej,
- 3) dla nowych obiektów ustala się:
 - a) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 10% powierzchni działki,
 - b) następujące maksymalne wysokości zabudowy: 15,00 m- bez ograniczeń w ilości kondygnacji,
 - c) następujące minimalne powierzchnie nowo wydzielanych działek budowlanych: 2000 m².

13.2.8. Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych z dopuszczeniem adaptacji dla potrzeb produkcji i usług

Na terenach obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych z dopuszczeniem adaptacji dla potrzeb produkcji i usług - oznaczonych symbolem RU:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów,
- 2) dopuszcza się adaptacje istniejących obiektów dla potrzeb zmiany ich funkcji na:
 - a) usługową,
 - b) techniczno- produkcyjną,
- 3) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) usług,
 - b) zabudowy techniczno- produkcyjnej,
 - c) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - d) infrastruktury technicznej.
- 4) ustala się zakaz prowadzenia działalności związanej z hodowlą zwierząt futerkowych mięsożernych.

13.2.9. Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych

Na terenach o dominującej funkcji zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych - oznaczonych symbolem RM:

- 1) ustala się utrzymanie parametrów kształtowania zabudowy istniejących obiektów i możliwość ich odtworzenia w toku prac budowlanych (przebudowy), w przypadku rozbudowy obowiązują wymienione niżej parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla planowanych obiektów,
- 2) dopuszcza się adaptacje istniejących obiektów dla potrzeb zmiany ich funkcji na:
 - a) usługową,
 - b) zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
 - c) zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
- 3) dopuszcza się utrzymanie i wprowadzanie następujących funkcji uzupełniających:
 - a) zabudowy gospodarczej,
 - b) usług,
 - c) zieleni,
 - d) komunikacji samochodowej w zakresie niezbędnym do zapewnienia dojazdów oraz miejsc parkingowych dla użytkowników,
 - e) infrastruktury technicznej,
- 4) ustala się minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach nowej zabudowy na 20% powierzchni działki,
- 5) ustala się następujące maksymalne wysokości zabudowy dla nowych budynków:
 - a) 10,00 m,
 - b) 1 kondygnacja nadziemna,
- 6) ustala się zakaz prowadzenia działalności związanej z hodowlą zwierząt futerkowych mięsożernych.

13.3. Tereny wyłączone spod zabudowy

W obszarze gminy wskazano dwa typy terenów wskazanych do wyłączenia z zabudowy. Należą do nich:

- 1) obszary zagrożony powodzią,
- 2) obszary w strefie rozwoju energetyki wiatrowej, położone w odległości 500 m od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi,
- 3) tereny położone w strefach ochrony ekspozycji zabytkowych założeń przestrzennych, ze szczególnym uwzględnieniem otoczenia starego miasta.

Zapewnienie trwałego przeznaczenia terenu na tych obszarach, które zapewni korzystanie z nich z uwzględnieniem zakazu zabudowy, wymaga objęcia ich zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

13.4. Kierunki rozwoju zabudowy obszaru miasta

W obszarze miasta Moryń ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- 1) w zakresie dotychczasowego przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. mieszkaniowej wielorodzinnnej,
 - c. wielorodzinnnej z towarzyszeniem usług,
 - d. usługowej,
 - e. usług sportu i rekreacji,
 - f. zabudowy rekreacyjnej
 - g. techniczno- produkcyjnej,
 - h. zagrodowej,
 - i. komunikacji samochodowej,
 - j. zieleni cmentarnej,

- k. zieleni parkowej,
 - l. lasów,
 - m. infrastruktury technicznej,
- 2) **w zakresie rozwoju zabudowy:**
- a) mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług, wielorodzinnej, wielorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b) usługowej, w tym usług: administracji, gastronomii, handlu, oświaty, zdrowia, sportu i rekreacji, obsługi ruchu turystycznego,
 - c) usług sportu i rekreacji,
 - d) rekreacyjnej
 - e) techniczno- produkcyjnej i usługowej,
 - f) zieleni urządzonej,
- 3) **w zakresie kształtowania zabudowy:**
- a) dostosowanie istniejącej zabudowy do obowiązujących wymogów techniczno-budowlanych,
 - b) stopniową eliminację zabudowy zagrodowej i zastępowanie jej zabudową mieszkaniową jednorodziną z towarzyszeniem usług związanych z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko,
 - c) pełną modernizację i uzupełnienie zachowanego historycznego układu przestrzennego miasta,
 - d) dopuszczenie łączenia funkcji zabudowy mieszkalnej z rozwojem funkcji usługowych, proces rewaloryzacji starego miasta należy ukierunkować tak, by doprowadzić do odnowy zabytkowego układu centrum,
 - e) rozbudowę przestrzeni publicznych Placu Wolności, powiązaną z rozwojem funkcji usługowo-handlowych w jego otoczeniu.

13.5. Kierunki rozwoju zabudowy miejscowości gminy

13.5.1. Bielin

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - c. usługowej,
 - d. usług turystyki,
 - e. zagrodowej,
 - f. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - g. zieleni parkowej,
 - h. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,
 - c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.2. Dolsko

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:

- a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b. usługowej,
- c. zagrodowej,
- d. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
- e. infrastruktury technicznej,
- b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,
- c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.3. Gądnio

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - c. usługowej,
 - d. usług turystyki,
 - e. zagrodowej,
 - f. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - g. zieleni parkowej,
 - h. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,
 - c. usług turystyki,
 - c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.4. Kłępicz

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - b. usługowej,
 - c. zagrodowej,
 - d. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - e. zieleni parkowej,
 - f. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,

- c. usług turystyki (obiektów Geoparku),
- c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.5. Mierno

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) utrzymanie funkcji terenów:
 - a) mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) zagrodowej,
 - c) infrastruktury technicznej,
- 2) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

13.5.6. Macierz

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. zagrodowej,
 - b. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - c. infrastruktury technicznej,
 - b) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - c) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.7. Mirowo

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. usługowej,
 - c. usług sportu i rekreacji,
 - d. zagrodowej,
 - e. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,
 - c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

13.5.8. Młynary

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:

- a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b. zagrodowej,
- c. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
- d. infrastruktury technicznej,
- b) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- c) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.9. Moryń Dwór

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. zagrodowej,
 - b. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - c. infrastruktury technicznej,
 - b) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - c) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.10. Niwka

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) utrzymanie funkcji zabudowy zagrodowej,
- 2) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

13.5.11. Nowe Objezierze

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. zagrodowej,
 - b. usługowej
 - c. techniczno- produkcyjnej,
 - 2) rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - 3) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - 4) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.12. Przyjezierze

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,

- b. mieszkaniowej wielorodzinnej,
- c. usługowej,
- d. usług turystyki,
- e. zagrodowej,
- f. zieleni parkowej,
- g. infrastruktury technicznej,
- b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usługowej,
 - c. usług turystyki,
 - d. zieleni parkowej,
- c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.13. Skotnica

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - b) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - c) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.14. Stare Objezierze

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - c. usługowej,
 - d. zagrodowej,
 - e. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - f. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów:
 - a. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. sportu i rekreacji (boiska z towarzyszącą infrastrukturą w zachodniej części miejscowości),
 - c. usług turystyki (zagospodarowania półwyspu jeziora w południowej części miejscowości, z wyłączeniem trwałej zabudowy, do dopuszczalnych obiektów rekreacji należeć będą: place sportowe, wiaty, ławki i inne miejsca wypoczynku),
 - c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - d) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko,

13.5.15. Wisław

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. zagrodowej,
 - c. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - b) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - a) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.16. Witnica

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - c. usługowej,
 - d. usług sportu i rekreacji,
 - e. zagrodowej,
 - f. obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych,
 - g. techniczno- produkcyjnej,
 - h. infrastruktury technicznej,
 - b) rozwój terenów zabudowy:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszeniem usług,
 - b. usług turystyki,
 - c) dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - a) dopuszczenie zastąpienia funkcji obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych funkcją usługową lub techniczno- produkcyjną, związaną z działalnościami, które nie wymagają opracowania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

13.5.17. Witniczka

W obszarze zabudowy miejscowości ustala się:

- 1) w zakresie przeznaczenia terenu:
 - a) utrzymanie funkcji terenów:
 - a. mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b. zagrodowej,
 - a. dopuszczenie adaptacji obiektów zabudowy zagrodowej dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

13.6. Zasady zagospodarowania przestrzennego terenów otwartych

Studium wyodrębnia strefy obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i leśnictwa z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej, położone poza obszarami zainwestowania miejscowości gminy. Na tych terenach studium dopuszcza rozwój terenów zabudowy wyłącznie w postaci siedlisk rolniczych oraz obiektów budowlanych służących prowadzeniu gospodarki rolnej i leśnej, ponadto ustala:

- 1) utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej,
- 2) dopuszczenie wznoszenia zabudowy siedliskowej, zabudowy obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich, o wysokości zabudowy do 9.00 m,
- 3) zakaz prowadzenia działalności związanej z hodowlą zwierząt futerkowych mięsożernych,
- 4) dopuszczenie budowy obiektów i sieci infrastruktury technicznej oraz elementów systemu komunikacji,
- 5) dopuszczenie wprowadzania dolesień na gruntach niższych klas bonitacyjnych, terenach o znacznych spadkach oraz jako uzupełnień istniejących kompleksów leśnych,
- 6) dopuszczenie prowadzenia obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, gospodarki leśnej, rybołówstwa,
- 7) wykorzystanie istniejących elementów sieci uzbrojenia technicznego i ich modernizację dla podniesienia standardów zamieszkiwania oraz pracy i innych działalności.

13.7. Zasady zagospodarowania przestrzennego terenów otwartych z dopuszczeniem lokalizacji siłowni wiatrowych

Studium wyodrębnia strefy obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i leśnictwa z dopuszczeniem lokalizacji siłowni wiatrowych, na tych terenach studium dopuszcza budowę obiektów siłowni wiatrowych, ponadto ustala:

- 1) dopuszczenie wznoszenia obiektów związanych w produkcją i przesyłem energii elektrycznej, pozyskiwanej z użyciem siły wiatru,
- 2) dopuszczenie prowadzenia produkcji rolniczej, gospodarki leśnej,
- 3) obowiązek objęcia całego obszaru strefy ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w celu określenia możliwości rozwoju i ograniczeń budowy obiektów siłowni.

14. Obszary rozmieszczania inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Studium ustala realizację następujących inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym:

- 1) budowę i modernizację dróg gminnych,
- 2) budowę sieci infrastruktury –wodociągowej i kanalizacyjnej dla:
 - a) zapewnienia dostępu do sieci istniejącym obiektom- w pierwszej kolejności,
 - b) zapewnienia dostępu do sieci terenom planowanej zabudowy- w drugiej kolejności.

15. Obszary rozmieszczania inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

Studium ustala następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- 1) budowę gazociągu wysokiego ciśnienia Mieszkowice- Moryń,
- 2) wytyczenie i oznakowanie przebiegającego przez obszar gminy odcinka Trasy Rowerowej Tysiąca Jezior, szlaku rowerowego o znaczeniu ponadregionalnym.

16. Obszary dla których obowiązkowe jest sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

W obszarze gminy nie znajdują się obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych. Opracowanie nowych planów dla terenów górniczych w trybie określonym Prawem Górniczym powinno nastąpić dla udokumentowanych złóż na podstawie koncesji.

17. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Zaleca się sporządzenie następujących opracowań:

- 1) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla następujących jednostek osadniczych:
 - a. miasto Moryń,
 - b. wsie: Klępicz, Witnica, Gądo, Przyjezierze, Bielin,
 - c. inne obszary zgodnie z potrzebami.
- 2) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla strefy lokalizacji siłowni wiatrowych,
- 3) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla stref eksploatacji surowców mineralnych.

18. Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne

W studium wskazuje się obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne o łącznej powierzchni około 215 ha. wskazane na rysunku zmiany studium w granicach stref rozwoju zabudowy. Doprecyzowanie zakresu przestrzennego oraz powierzchni tych obszarów będzie następować w toku przygotowania wniosków o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne w procesie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

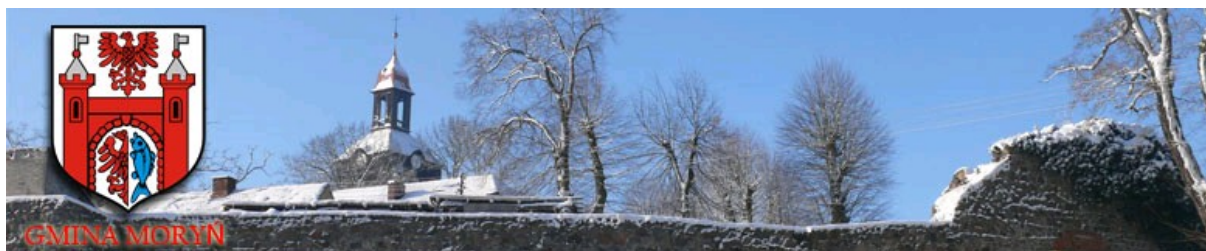
19. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

W studium nie wyznacza się obszarów wskazanych do przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

20. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

Przy opracowaniu niniejszego opracowania wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- 1) Strategia rozwoju gminy Moryń- 2007r.,
- 2) Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Moryń na lata 2004-2008- 2004 r.,
- 3) Plan zagospodarowania Województwa Zachodniopomorskiego- Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego- 2002 r.,
- 4) Raport o stanie środowiska w Województwie Zachodniopomorskim w latach 2002- 2003- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie- 2004 r.,
- 5) Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy,
- 6) Gminny program opieki nad zabytkami dla miasta i gminy Moryń na lata 2009- 2013- 2009 r.,
- 7) Gminna Ewidencja Zabytków- 2009 r.,
- 8) Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych miasta i gminy Moryń, ZWKZ,
- 9) Waloryzacja przyrodnicza Gminy Moryń- Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie- 2008 r.,
- 10) Program Ochrony Środowiska Powiatu Gryfińskiego,
- 11) Program Ochrony Środowiska Powiatu Gryfińskiego i gmin powiatu na lata 2004- 2011 - 2004 r.,
- 12) Ogólne zalecenia dla ochrony typów siedlisk oraz gatunków zwierząt (poza ptakami) i roślin wymienionych w załącznikach I i II Dyrektywy Siedliskowej, przewidywane na terenach Specjalnych Obszarów Ochrony sieci Natura 2000 w Polsce,
- 13) Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia p.n. „Wydobywanie kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego MORYŃ” – „Ekopol” Henryk Dominiak- 2009 r.,
- 14) Informacje publikowane na serwisach internetowych następujących instytucji:
 - a) Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego,
 - b) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego,
 - c) Powiatu Gryfińskiego,
 - d) Gminy Moryń,
 - e) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
 - f) Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
 - g) Regionalnej Dyrekcji Gospodarki Wodnej,
 - h) Głównego Urzędu Statystycznego,
 - i) Dyrekcji Parków Krajobrazowych Doliny Dolnej Odry,
 - j) Lubuskiego Klubu Przyrodników,
 - k) Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
 - l) Serwisów ekologicznych ekologia.pl i eko.org.pl,
 - m) Serwisu geoportal.gov.pl.

**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA I GMINY MORYŃ**

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE**

TREŚĆ OPRACOWANIA

PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

CELE DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA

SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU

INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

STAN ŚRODOWISKA W OBSZARZE OPRACOWANIA

7.1. Rzeźba terenu, warunki geologiczno- inżynierskie

7.2. Kopaliny

7.3. Gleby

7.4. Warunki hydrologiczne

7.5. Warunki klimatyczne

7.6. Flora

7.6.1. Siedliska leśne

7.6.2. Siedliska nieleśne

7.7. Fauna

8. **POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZAPISÓW ZMIANY PROJEKTU**

PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSÓB ICH UWZGLĘDNIENIA PRZY PRZYGOTOWANIU PROJEKTU

10. **ANALIZA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY, W TYM PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW**

10.1. Charakterystyka obszarów chronionych w otoczeniu obszaru objętego ustaleniami projektu

10.2. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów

11. **ZBIORCZE ZESTAWIENIE PRZEWIDYWANYCH SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU**

12. **PRZEWIDYWANE SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU DLA POSZCZEGÓLNYCH KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA**

12.1. Wpływ na różnorodność biologiczną

12.2. Wpływ na ludzi

12.3. Wpływ na zwierzęta

12.4. Wpływ na rośliny

12.5. Wpływ na zasoby wodne

12.6. Wpływ na powietrze atmosferyczne i klimat

12.7. Wpływ na powierzchnię ziemi i krajobraz

12.8. Wpływ na zasoby naturalne

11.9. Wpływ na zabytki i dobra materialne

13. **ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH PROJEKCIE**

14. **PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA**

15. ŚRODKI MINIMALIZUJĄCE POTENCJALNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA
16. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM
17. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

ZESPÓŁ AUTORSKI:
Mgr Inż. Juliusz Korzeń

Mgr inż. Jarosław Róg
Mgr inż. Adrian Domagała
Mgr Krzysztof Korzeń
Jacek Waliszewski

1. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Niniejsza prognoza jest opracowaniem sporządzonych dla potrzeb opracowania projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Moryń, którego zakres określono uchwałą Nr XXVII/203/2013 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń dla części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej.

Podstawami prawnymi opracowania są:

- 1) Dyrektywa Rady 92/43/EEG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE. L 206 z 22.7.1992 ze zm.);
- 2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (Dz. U. UE. L. 207);
- 3) Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) (Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 263);
- 4) Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska) (Dz. U. z dnia 10 stycznia 2003 r.);
- 5) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. z 2004 r. Nr 168, poz. 1765);
- 6) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012r. poz. 81);
- 7) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 237, poz. 1419);
- 8) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510 ze zm.);
- 9) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.);
- 10) Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity: Dz. U. 2011 Nr 12, poz. 59 ze zm.);
- 11) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 Nr 0, poz. 1205);
- 12) Ustawa z dnia 31 sierpnia 1995 r. o ratyfikacji Konwencji o różnorodności biologicznej (Dz. U. z 1995 r. Nr 58, poz. 565);
- 13) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. Nr 0 poz. 1232);
- 14) Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 ze zm.),
- 15) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 poz. 627 ze zm.);
- 16) Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (tekst jednolity: Dz.U. 2014 nr 0 poz. 210);
- 17) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 Nr 0 poz. 1235 ze zm.).

2. CELE DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Opracowanie strategicznej prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest obligatoryjnym elementem procedury jego sporządzenia i stanowi dokument wykorzystywany przez organy i instytucje opiniujące i uzgadniające jako źródło informacji służące dla podjęcia merytorycznych rozstrzygnięć w tej fazie prac nad projektem. Podstawowym celem prognozy jest ustalenie, czy zapisy projektu nie naruszają zasad prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego. Ważne jest, by względy ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju były rozważane na równi z innymi celami i interesami (gospodarczymi i społecznymi). Prognoza ma również ułatwić identyfikację możliwych do określenia skutków środowiskowych spowodowanych realizacją postanowień ocenianego dokumentu oraz ocenić, czy przyjęte rozwiązania ochronne w dostateczny sposób zabezpieczają przed powstawaniem konfliktów i zagrożeń w środowisku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony na podstawie art. 53 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 Nr 0 poz. 1235 z późniejszymi zmianami) z właściwymi organami o których mowa w art. 57 i 58 ww. ustawy. Dokument ten stanowi opracowanie będące wynikiem przeprowadzenia postępowania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, określonego przepisami wymienionej wyżej ustawy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy stanowi zbiór dyrektyw określających przyszłe zamierzenia w zakresie ład przestrzennego na terenie całej gminy. Jako akt o wyższym stopniu ogólności od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza przedmiotowe granice, w jakich ma następować wiążące ustalenie przeznaczenia poszczególnych terenów i sposobów zagospodarowania zabudowy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest dokumentem, który zawiera dane niezbędne do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Artykuł 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga by projekt miejscowego planu był zgodny ze studium i nie naruszał jego ustaleń. W tym sensie studium wywiera normatywny wpływ na zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia w swojej treści ustalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego.

W projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego będącym przedmiotem niniejszej prognozy uwzględniono również inne dokumenty z zakresu rozwoju przestrzennego, czy ochrony środowiska przyrodniczego odnoszące się do terenów będących przedmiotem opracowania, w tym aktualny program ochrony środowiska miasta i gminy Moryń, aktualny plan gospodarki odpadami, strategię rozwoju gminy oraz podobne dokumenty opracowane dla obszaru Powiatu Gryfińskiego.

3. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Dla wykonania niniejszej prognozy przyjęto następujące założenia metodologiczne:

- 1) układ opracowania uwzględniać będzie zakres ustalony przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 2) opracowanie prognozy będzie bezpośrednim efektem analizy przewidywanych skutków wpływu ustaleń projektu zmiany studium na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, jakie mogą wynikać ze zmiany sposobów użytkowania terenu, a w szczególności z utrzymania realizacji, eksploatacji a także ewentualnej likwidacji obiektów budowlanych na warunkach ustalonych w dokumencie,
- 3) charakter tego wpływu oceniano metodami porównawczymi z sytuacjami powszechnie występującymi lub opisanymi w literaturze przedmiotu,
- 4) prognoza będzie mieć charakter ogólny, zgodny ze stałą i zakresem merytorycznym dokumentu podstawowego,
- 5) w pracach nad prognozą wykorzystane będą podstawowe materiały źródłowe a także wyniki wizji terenowych i wykonanych w 2013 r. dla sporządzenia szczegółowej inwentaryzacji stanu zagospodarowania obszaru opracowania.

Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu zmiany studium, założeń ochrony środowiska, informacji o projektowanych inwestycjach oraz materiałów archiwalnych dotyczących charakterystyki i stanu środowiska przyrodniczego. Rozpoznanie aktualnego stanu środowiska i jego zagrożeń wynikających z realizacji zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uzupełniono na podstawie wizji terenowej.

W prognozie oceniono możliwy wpływ na środowisko przyrodnicze skutków realizacji zapisów projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla typów zagospodarowania, zapisanych w projekcie. Ustalono charakter tych oddziaływań na poszczególne składniki środowiska uwzględniając intensywność powodowanych przez nie przekształceń, czas ich trwania oraz ich zasięg przestrzenny. Syntezę ustaleń prognozy wykonano w ujęciu tabelarycznym, co pozwala przedstawić oddziaływanie przewidywanego sposobu zagospodarowania wybranych jednostek urbanistycznych na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

4. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA

Gmina Moryń zajmuje powierzchnię 124,86 km². Leży w granicach administracyjnych powiatu gryfińskiego w południowo- zachodniej części Województwa Zachodniopomorskiego. Graniczy z gminami: Chojna od strony północnej i północno- wschodniej, Mieszkowice od południa i południowego wschodu oraz Cedynia od zachodu.

Położony w centralnej części gminy nad Jeziorem Morzycko Moryń zajmuje powierzchnię 5, 54 km², wg danych z 2009 r., miasto zamieszkiwało 1634 mieszkańców. Dogodne położenie nad jeziorem i nad rzeką Słubią tworzyło znakomite warunki obronne, toteż już dziesięć wieków temu istniała tu słowiańska osada obronna. Obecne miasto zachowało elementy średniowiecznego układu urbanistycznego oraz fragmenty murów obronnych. W najstarszej części miasta, na zbliżonym do owalu planie otoczonym w większości terenami zieleni przechodzącymi w Park Miejski, dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa. Znajduje się tutaj XIX- wieczny ratusz oraz budynki mieszkalne pochodzące z XVIII i XIX, które wraz z siatką ulic stanowią zespół zabytkowy. Zabudowa jednorodzinna rozwija się głównie w kierunku południowym i północno- zachodnim. Przez miasto przebiega droga wojewódzka nr 125, łącząca Moryń z Cedynią i Wierchlasem. Układ komunikacyjny tworzą ponadto drogi powiatowe: Moryń- Dolsko- Mętno, Moryń- Witnica- Białęgi, Moryń- Nowe Objezierze- Kłępicz, Moryń- Ładkowo i Moryń- Stare Łysogórki, łączące siedzibę gminy z pozostałymi miejscowościami oraz z gminami ościennymi, oraz drogi gminne tworzące ulice: Pszczelarską, Wąską, Dojazdową, Rybacką, Jeziorną, Wierzbową, Piaskową, Polną, Żeglarską, Parkową i Wodną.

Obszar opracowania zmiany studium jest położony w obrębie 3 miasta Moryń, w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej, w odległości 0,8 km na południe od historycznego centrum miasta. Na obszar opracowania składają się działki o numerach: 266/1, 285, 395/1, 395/2, 395/3, 395/4, 395/5, 395/6, 395/7, 395/8, 395/9, 395/10, 395/11, 395/12, 395/13, 395/14, 395/15, 395/16, 395/17, 395/18, 395/19 o łącznej powierzchni 0,99 ha. Północną granicę obszaru wyznaczają tereny osiedla budynków wielorodzinnych. Od strony południowo zachodniej obszar ogranicza droga wojewódzka nr 125 relacji Wierchlas- Cedynia w ciągu ulicy Odrzańskiej. Południowo-wschodnią granicę wyznacza ulica Lipowa, łącząca obszar starego miasta w Moryniu z wymienioną wcześniej drogą wojewódzką.

Obszar opracowania jest obecnie zagospodarowany w formie terenu zieleni urządzonej. Przeważający udział powierzchni zajmuje zieleń niska, północno wschodnia część obszaru jest porośnięta zielenią wysoką-nieregularną grupą drzew z dominującym udziałem akacji, w wieku około 20- 30 lat. Jediną formą zabudowy jest położony przy ulicy Lipowej przy wschodniej granicy obszaru budynek przystanku autobusowego z małym pomieszczeniem usługowym, obecnie nieużytkowany.

5. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU

Niniejszy projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zakłada przeznaczenie opisywanego terenu pod zabudowę usług handlu. Część obszaru objętego ustaleniami projektu przeznacza się pod tereny komunikacji drogowej (poszerzenie pasów drogowych przyległych ulic Odrzańskiej i Lipowej).

Zapisy obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy również zakładają rozwój zabudowy w obszarze opracowania, dotyczą jednak zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

6. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

W obszarze opracowania nie odnotowuje się możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko w żadnej ze sfer prowadzonych obecnie oraz zapisanych w projekcie zmiany studium dopuszczalnych działalności.

7. STAN ŚRODOWISKA W OBSZARZE OPRACOWANIA

7.1. Rzeźba terenu, warunki geologiczno- inżynierskie

Obszar opracowania posiada mało urozmaiconą rzeźbę terenu. Nie występują na nim większe spadki, maksymalne deniwelacje nie przekraczają 5 m. Takie ukształtowanie terenu oraz lokalizacja zabudowy w jego otoczeniu i zdefiniowana położeniem przy głównych drogach dostępność komunikacyjna predestynuje obszar do rozwoju zabudowy.

Na strukturę geologiczną obszaru składają się utwory czwartorzędowe o miąższości 150 m utworzone głównie z glin zwałowych, piasków i żwirów. Najstarsze warstwy są silnie zdeformowane ze względu na położenie w strefie zapadania się warstw geologicznych pod płytą kontynentalną. Najmłodsze, przypowierzchniowe warstwy czwartorzędowe ukształtowała w znacznym stopniu akumulacja wodno- lodowcowa, za sprawą której powstały głównie gliny zwałowe, piaski i żwiry.

Rodzaj skał macierzystych oraz powstałych z nich gleb wywiera wpływ na nośność gruntu, co ma znaczenie dla działalności inwestycyjnej i lokalizacji zabudowy. Na terenie Gminy występują grunty średnio i słabonośne, w obszarze opracowania grunty średnio-nośne, o korzystnych cechach z punktu widzenia lokalizacji zabudowy.

7.2. Kopaliny

W obszarze opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

7.3. Gleby

Obszar opracowania zdominowany jest przez użytki budowlane- Bp, Bi, Dr. Na części występują grunty rolne klasy V, bez znaczenia dla gospodarki rolnej.

7.4. Warunki hydrologiczne

Zasoby wód podziemnych o znaczeniu użytkowym występują w warstwach trzecio i czwartorzędowych. Obszar opracowania nie leży w zasięgu żadnego z Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

W zależności od położenia i podłoża, wody podziemne zalegają na różnej głębokości i w różnym stopniu są oddzielone od wód poziomu użytkowego. W strefie moreny dennej występuje dobra izolacja podpowierzchniowa, którą tworzy ok., 30 m warstwa gliny, natomiast na równinie sandrowej, podobnie jak w dolinach, wody podziemne występują w bezpośrednim kontakcie z wodami poziomu użytkowego.

Wodę dla celów użytkowych dla miasta i części obszaru gminy dostarcza między innymi ujęcie wód podziemnych zlokalizowane na działce 439/1 w obrębie 2 miasta Moryń, położone w odległości około 0,5 km od obszaru opracowania, który w całości leży w zasięgu terenu ochrony pośredniej ujęcia, ustanowionego rozporządzeniem nr 5/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 12 czerwca 2012 r. W zapisach rozporządzenia ujęto ograniczenia w użytkowaniu terenów ochrony bezpośredniej, w myśl tych zapisów w jego granicach zabronione jest:

- 1) wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, za wyjątkiem:
 - a) oczyszczonych wód opadowych i roztopowych,
 - b) wód opadowych i roztopowych, które mogą być odprowadzane w wód i ziemi bez oczyszczania,
 - c) oczyszczonych ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody;
- 2) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 3) stosowanie nawozów, z wyjątkiem nawozów organicznych;
- 4) stosowanie środków ochrony roślin za wyjątkiem środków dopuszczonych do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody;
- 5) lokalizowania składowisk odpadów;
- 6) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 7) lokalizowanie nowych i rozbudowy istniejących ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 8) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem:
 - a) magazynów butli z gazem płynnym,
 - b) naziemnych zbiorników gazu płynnego,
 - c) zbiorników paliw płynnych wchodzących w skład stacji paliw;
- 9) mycie pojazdów mechanicznych poza myjniemi usługowymi;
- 10) naprawienie i obsługa pojazdów mechanicznych poza terenami zakładów usługowych prowadzących taką działalność na podstawie odrębnych przepisów;
- 11) lokalizowania nowych ujęć wód podziemnych, za wyjątkiem ujęć do poboru wody w ramach zwykłego korzystania z wód;
- 12) lokalizowanie nowych cmentarzy;
- 13) grzebanie zwłok zwierzęcych;
- 14) wydobywanie kopalin.

7.5. Warunki klimatyczne

Podstawowe wartości parametrów meteorologicznych obszaru, takie jak średnia ilość opadów, dominujące kierunki i siła wiatrów czy średnie temperatury są reprezentatywne dla całego obszaru Pojezierza Zachodniopomorskiego. Średni okres wegetacyjny, trwa tu około 210 dni, średnia temperatura w roku waha się w przedziale od 6,5 do 7°C, wielkość opadów waha się pomiędzy 600 a 650 mm/m². Istotną cechą lokalnego klimatu jest bardzo duża zmienność i nieregularność, związana z jednej strony z łatwym przemieszczaniem się dużych mas powietrza, z drugiej ze skomplikowaną rzeźbą terenu. Wpływ na klimat mają tu masy powietrza:

- 1) podzwrotnikowo morskie, ciepłe i na ogół bardzo wilgotne, napływające w okresie całego roku znad basenu Morza Śródziemnego i Azorów,
- 2) podzwrotnikowo kontynentalne, ciepłe i suche, napływające głównie latem i jesienią znad północnej Afryki, Azji południowo - wschodniej i Europy południowej,
- 3) polarno morskie, chłodne i wilgotne, napływające znad północnego Atlantyku, z rejonu Islandii i Grenlandii,
- 4) polarno kontynentalne, zimne i suche, napływające znad Europy północno -wschodniej i Syberii,
- 5) arktyczno morskie, zimne i wilgotne, o dużej przejrzystości , napływające znad rejonów Arktyki, głównie w okresie zimowym,
- 6) umiarkowanie kontynentalne, suche, napływające w czasie lata znad Europy Wschodniej.

7.6. Flora

7.6.1. Siedliska leśne

W obszarze opracowania nie występują tereny leśne. Jak opisano powyżej, część obszaru zajmuje grupa zieleni wysokiej z przeważającym udziałem akacji. Najbliższe tereny lasów leżą w odległości 200- 400 m od granic obszaru, są to lasy w strefie brzegowej jeziora Morzycko.

7.6.2. Siedliska nieleśne

Nie stwierdza się występowania nieleśnych siedlisk przyrodniczych, w tym siedlisk florystycznych z Zał. I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar opracowania jest obecnie zagospodarowany w formie terenu zieleni urządzonej. Przeważający udział powierzchni zajmuje zieleń niska, północno wschodnia część obszaru jest porośnięta zielenią wysoką- nieregularną grupą drzew z dominującym udziałem akacji, w wieku około 20- 30 lat

7.7. Fauna

W obszarze opracowania nie stwierdza się występowania gatunków fauny z Zał. II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar ten leży w oddaleniu od najcenniejszych pod względem faunistycznym terenów w gminie. Na podstawie dostępnych danych nie można stwierdzić występowania gatunków pod ochroną prawną w obszarze objętym ustaleniami przedmiotowego projektu, jednak nie można w pełni wykluczyć możliwości ich występowania.

Pospolicie występują tu natomiast gatunki związane z biotopami przetworzonymi w znacznym stopniu przez gospodarkę człowieka- powierzchniami pól uprawnych oraz większych skupisk zieleni wysokiej, należą do nich:

- 1) *Erinaceus europaeus/concolor* – jeż ;
- 2) *Talpa europaea* – kret europejski .

8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZAPISÓW ZMIANY PROJEKTU

W przypadku braku realizacji zapisów projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w szczególności typów działalności mogących wywierać wpływ na środowisko przyrodnicze, nie wystąpią znaczące zmiany w istniejącym stanie środowiska obszaru opracowania.

W przypadku braku wprowadzenia nowej zabudowy wiodącym typem użytkowania na tych terenach pozostanie użytkowanie w formie zieleni urządzonej.

Nie uchwalenie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie oznacza jednak zatrzymania procesów urbanistycznych na przedmiotowym obszarze. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku braku planu miejscowego podstawą do wydania pozwolenia na budowę jest decyzja o warunkach zabudowy.

W przypadku wydawania pojedynczych decyzji w tym zakresie na losowo wybranych nieruchomościach w obszarze opracowania (zgodnie z wnioskami zainteresowanych właścicieli gruntów) nie ma możliwości kompleksowego rozwiązywania takich problemów związanych z rozwojem terenów zabudowy jak:

- 1) układ komunikacyjny,
- 2) uzbrojenie techniczne,
- 3) jednolite kształtowanie parametrów zabudowy dla zachowania wymogów ładu przestrzennego.

9. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSÓB ICH UWZGLĘDNIENIA PRZY PRZYGOTOWANIU PROJEKTU

Dla potrzeb niniejszej prognozy dokonano analizy zgodności zapisów projektu zmiany studium z celami ochrony środowiska, ustanowionymi na szczeblu krajowym, brano pod uwagę zapisy Polityki Ekologicznej Państwa na lata 2009-2012, z uwzględnieniem perspektywy do roku 2016, zgodnych z celami ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym. Analizę przygotowano w postaci zestawienia tabelarycznego, zamieszczonego poniżej.

Tabela 2. Cele Polityki Ekologicznej Państwa istotne z punktu widzenia zakresu merytorycznego projektu

Cele Polityki Ekologicznej Państwa istotne z punktu widzenia zakresu merytorycznego projektu	Zgodne	Niezgodne	Trudno zdefiniować	Brak związku	Sposób uwzględnienia celów Polityki Ekologicznej Państwa w projekcie zmiany
Ochrona i wzrost różnorodności biologicznej					
Ochrona obszarów o wysokich walorach przyrodniczych	X				Brak tego typu obszarów
Utrzymanie i podniesienie różnorodności biologicznej				X	
Powiększanie zasobów leśnych i zapewnienie ich kompleksowej ochrony				X	
Rozwój terenów zieleni w miastach	X				
Podnoszenie jakości gleb					
Ograniczanie procesów degradacji gleb				X	Planowane przeznaczenie terenu nie wymaga zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.
Ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów glebowych			X		
Rekultywacja gleb zdegradowanych				X	
Przywrócenie wysokiej jakości wodom powierzchniowym i ochrona zasobów wód podziemnych					

Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej	X				Określanie zasad rozwoju sieci wodociągowych i kanalizacyjnych.
Zmniejszanie zużycia wody				X	
Ograniczanie zanieczyszczeń spowodowanych niekontrolowanymi spływami powierzchniowymi				X	
Podniesienie bezpieczeństwa powodziowego				X	
Zwiększanie małej retencji				X	
Rozwój współpracy regionalnej na wodach granicznych				X	
Ochrona zasobów wód podziemnych	X				
Zmniejszanie uciążliwości hałasu					
Zmniejszanie uciążliwości hałasu komunikacyjnego	X				Przeznaczenie terenu pod zabudowę usługową
Zmniejszanie uciążliwości hałasu instalacyjnego	X				
Poprawa jakości powietrza atmosferycznego					
Ograniczanie emisji zakładów przemysłowych				X	W obszarze opracowania nie występują zakłady przemysłowe powodujące znaczną emisję, projekt posiada zapisy dot. ograniczania niskiej emisji, rozwój rozdzielczej sieci gazowej dla zasilania odbiorców indywidualnych.

10. ANALIZA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY, W TYM PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW

10.1. Charakterystyka obszarów chronionych w otoczeniu obszaru objętego ustaleniami projektu

W sąsiedztwie obszaru opracowania w odległości około 300 m na wschód od jego granic znajduje się jezioro Morzycko, będące największym zbiornikiem wodnym obszaru gminy. Obszar opracowania oddzielają od brzegu jeziora tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz pas zieleni- lasów w strefie brzegowej jeziora.

Jezioro Morzycko wraz ze strefą brzegową leży w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony "Ostoja Cedyńska" kod PLB320017. W strefie brzegowej stwierdzono występowanie chronionych stanowisk fauny i flory, stanowiącej przedmiot ochrony obszaru. Ich występowanie wykazano w waloryzacji przyrodniczej obszaru gminy. Strefa brzegowa obfituje również w siedliska nieleśne będące w zainteresowaniu wspólnoty, wykazane w waloryzacji przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, najbliższe z nich leżą w odległości 400- 600 m od obszaru opracowania.

W odległości około 1 km od na zachód od obszaru opracowania leży dolina Słubi, wskazana do ochrony w formie użytku ekologicznego, nieco dalej na zachód, w odległości około 1,5 km znajdują się obszary objęte ochroną w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony "Wzgórza Moryńskie" kod PLH 320055. W granicach tych obszarów znajdują się również w siedliska nieleśne będące w zainteresowaniu wspólnoty, wykazane w waloryzacji przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego oraz stanowiska fauny i flory wykazane w waloryzacji przyrodniczej gminy.

Położenie oraz wzajemne relacje przestrzenne tych obszarów nie wpływają bezpośrednio na możliwości lokalizacji zabudowy w obszarze opracowania zważywszy, że znajduje się on w obszarze ścisłej zabudowy miasta Moryń.

10.2. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony Specjalnych Obszarów Ochrony Siedlisk oraz Obszarów Specjalnej Ochrony położonych w otoczeniu. Odległość od tych obszarów oraz planowany typ przeznaczenia terenu w granicach projektu wyklucza możliwe oddziaływania.

11. ZBIORCZE ZESTAWIENIE PRZEWIDYWANYCH SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego spowoduje zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie.

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano w podziale na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, kulturowego i antropogenicznego znajdującego się w obrębie granic obszaru opracowania, z uwzględnieniem wzajemnych zależności między nimi.

Wpływ na środowisko skutków realizacji zmiany studium dla poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego różnicuje się poniżej w zależności od:

- 1) charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia.
- 2) bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- 3) okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- 4) częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe.

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej.

Tabela 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska na terenach zabudowy, terenach komunikacji drogowej

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniość i	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	możliwe do rewaloryzacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	zauważalne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	częściowo odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

12. PRZEWIDYWANE SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU DLA POSZCZEGÓLNYCH KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA

12.1. Wpływ na różnorodność biologiczną

Do bezpośrednich zagrożeń dla różnorodności biologicznej, które mogą być spowodowane realizacją inwestycji zapisanych w projekcie zmiany studium, zaliczyć można potencjalnie:

- 1) zmiany powodowane przekształceniami powierzchni ziemi,
- 2) presja populacji ludzkiej i procesy urbanizacyjne,
- 3) wprowadzanie do środowiska stresorów antropogenicznych- emisji zanieczyszczeń do powietrza, wód, gleb.

Potencjalne negatywne oddziaływanie skutków ustaleń projektu w wymienionym wyżej zakresie będzie się wiązać z rozwojem terenów zabudowy usług handlu. Zgodnie z ustaleniami projektu dopuszcza się wprowadzenie na obszarze opracowania nowej zabudowy, co wiązać się będzie z eliminacją części powierzchni biologicznie czynnej w zasięgu powierzchni przeznaczonej pod zabudowę. W wyniku prowadzenia robót ziemnych związanych z prowadzeniem prac budowlanych nastąpią też miejscowe zmiany w ukształtowaniu terenu. Charakter zmian w otoczeniu związany z wprowadzeniem nowej zabudowy będzie miał charakter długoterminowy.

Jednak skala tych zmian w odniesieniu do obszarów zabudowy miasta Moryń w otoczeniu obszaru objętego ustaleniami projektu będzie oddziaływać na świat przyrody postrzegany całościowo w sposób pośredni, w znikomym stopniu.

12.2. Wpływ na ludzi

Realizacja projektu nie będzie oddziaływać negatywnie na zdrowie i samopoczucie ludzi.

12.3. Wpływ na zwierzęta

Z punktu widzenia ochrony fauny, w tym w szczególności większych ssaków istotnym zagrożeniem dla warunków ich bytowania w środowisku pozostaje możliwość wytworzenia się tak zwanego efektu bariery. Chodzi tutaj o wytworzenie przeszkód w swobodnej migracji zwierząt, poprzez wznoszenie budynków i towarzyszących im terenów ogrodzonych. Dostępność obszaru dla dzikich gatunków fauny jest obecnie w znacznym stopniu ograniczona przez układ obszarów zabudowy w otoczeniu, obszary te już obecnie stanowią barierę ekologiczną, lokalizacja nowej zabudowy w obszarze nie wpłynie zatem na nasilenie się tego zjawiska.

12.4. Wpływ na rośliny

Do negatywnych oddziaływań zapisów projektu należy miejscowy wpływ na szatę roślinną w miejscach realizacji nowej zabudowy. Prace ziemne oraz posadowienie budynków wraz z terenami utwardzonymi w ich otoczeniu wykluczają zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na części terenów.

12.5. Wpływ na zasoby wodne

Rozwój zapisanych w projekcie zmiany studium nowych funkcji nie będzie znacząco oddziaływać na zasoby wodne. Powstawanie nowych obiektów zabudowy zwiększy nieznacznie zapotrzebowanie na wodę do celów komunalnych, powinno się to odbywać w granicach dostępnych rezerw w tym zakresie w ramach gminnej sieci wodociągowej.

Ważnym, pozytywnym efektem ubocznym urbanizacji z punktu widzenia ochrony zasobów wodnych jest miejscowe uszczelnienie powierzchni gruntu oraz wymuszona rozwojem przestrzennym rozbudowa systemów kanalizacji. Zarówno w przypadku zabudowy jak i innych typów przeznaczenia terenu przepisy szczególne wymuszają na inwestorach takie działania, które minimalizują negatywne oddziaływanie przedsięwzięć na środowisko wodne. Sprzyjają również temu zapisy zmiany studium dotyczące kierunków rozwoju sieci infrastruktury technicznej, w tym komunalnych sieci wodociągowych i kanalizacyjnych.

Ma to szczególne znaczenie w kontekście położenie obszaru opracowania w granicach terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych zlokalizowanego na działce 439/1 w obrębie 2 miasta Moryń, w otoczeniu obszaru opracowania.

12.6. Wpływ na powietrze atmosferyczne i klimat

Ustalenia projektu mogą mieć wpływ na lokalne warunki klimatyczne. Lokalizowanie nowej zabudowy może być przyczyną zmian lokalnej charakterystyki przepływu mas powietrza, czego efektem mogą być zmiany w rozkładzie temperatur w przypowierzchniowych warstwach powietrza.

Charakterystyka prowadzonych obecnie działalności, oraz możliwości jej rozwoju zdefiniowane w zapisach projektu zmiany studium nie powinny mieć przełożenia na znaczne emisje zanieczyszczeń powietrza, wibracji czy hałasu. Ocena skali tych emisji będzie możliwa w późniejszym etapie projektowania zabudowy, kiedy będzie znana jej przybliżona kubatura oraz rodzaje prowadzonych działalności. Źródłem emisji zanieczyszczeń i hałasu pozostaną poruszające się po przyległych drogach pojazdy mechaniczne.

12.7. Wpływ na powierzchnię ziemi i krajobraz

W wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany studium dojdzie do przekształceń powierzchni ziemi, zarówno rzeźby terenu jak i warstwy glebowej. Zmiany ukształtowania powierzchni będą efektem prac budowlanych. W przypadku realizacji nowej zabudowy i dróg przekształcenia te będą się ograniczać do niwelacji terenu, tworzenia wykopów pod fundamenty czy wykopów i nasypów związanych z właściwym prowadzeniem względem terenu niwelety budowli drogowych. Skala tych przekształceń nie będzie jednak znaczna w odniesieniu do terenów przyległych.

12.8. Wpływ na zasoby naturalne

Wyłączenie terenów z użytkowania rolnego jest nieuchronnym procesem związanym ze zwiększaniem powierzchni zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych. Zmiany o tym charakterze będą dotyczyć wyłączenia z rolniczego użytkowania powierzchni przeznaczonych pod zabudowę i terenów utwardzonych w jej otoczeniu.

W obszarze objętym ustaleniami projektu nie stwierdzono występowania udokumentowanych złóż surowców mineralnych. Zapisy projektu nie będą więc miały wpływu na ograniczenie dostępu do tych zasobów.

12.9. Wpływ na zabytki i dobra materialne

Nie stwierdza się występowania w obszarze objętym zmianą studium przedmiotu ustaleń w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej Z punktu widzenia ochrony zasobów krajobrazu w otoczeniu większość jego elementów posiada zapewnioną właściwą ochronę, przyczyniać się temu będzie przede wszystkim wprowadzenie ograniczeń wysokości zabudowy w dopasowaniu do podobnych parametrów w otoczeniu.

13. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE

W zapisach projektu zmiany studium przewidziano rozwój terenów planowanej zabudowy usługowej w miejsce zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, której przeznaczenie określa obowiązujący obecnie dokument podlegający niniejszej zmianie. Zmiana przeznaczenia terenu w opisywanym zakresie jest przedmiotem niniejszej zmiany studium, dlatego wprowadzanie innego wariantu nie jest brane pod uwagę.

14. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

W obszarze wystąpi nieznaczne zmniejszanie się areálu gruntów rolnych, związane z rozwojem zabudowy, nie wpływa ono jednak w zasadniczym stopniu na kondycję terenów rolnych w otoczeniu.

Zagrożenia dla stanu środowiska mogą być eliminowane poprzez odpowiednio prowadzoną politykę przestrzenną oraz konsekwentne prowadzone działania inwestycyjne w sferze ochrony środowiska. Monitoring potencjalnych zmian w środowisku powinien być skoordynowany z wykonywanymi na podstawie art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2012 poz. 647 z późniejszymi zmianami) analizami zmian w zagospodarowaniu przestrzennym.

15. ŚRODKI MINIMALIZUJĄCE POTENCJALNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Do środków minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływanie planowanych przedsięwzięć, polegających na dopuszczeniu wprowadzania nowej zabudowy należą:

- 1) wprowadzenie ograniczeń w powierzchni zabudowy,
- 2) określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

16. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest obligatoryjnym elementem procedury jego sporządzenia i stanowi dokument, który może być wykorzystany przez organy i instytucje opiniujące i uzgadniające jego projekt jako źródło informacji służące dla podjęcia merytorycznych rozstrzygnięć w tej fazie prac nad projektem.

Podstawą prawną opracowania prognozy są przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 Nr 0 poz. 1235 z późniejszymi zmianami), w powiązaniu z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2012 poz. 647 z późniejszymi zmianami), na podstawie których opracowano projekt planu.

Dokument ten stanowi opracowanie będące wynikiem przeprowadzenia postępowania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, określonego przepisami wymienionej wyżej ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Celem niniejszej prognozy jest wykazanie możliwego wpływu realizacji projektu na środowisko przyrodnicze. Dokument opisuje wpływ działalności oraz typów przeznaczenia terenu (zarówno istniejących obecnie jak i planowanych w zapisach projektu) na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, w szczególności:

- 1) różnorodność biologiczną,
- 2) ludzi,
- 3) siedliska przyrodnicze oraz florę,
- 4) świat roślinny i zwierzęcy,
- 5) zasoby wodne,
- 6) powietrze atmosferyczne i klimat,
- 7) powierzchnię ziemi i krajobraz,
- 8) zasoby naturalne,
- 9) zabytki i dobra materialne.

17. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

Przy opracowaniu niniejszego opracowania wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- 1) Obowiązująca zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń;
- 2) Raport o stanie środowiska w woj. zachodniopomorskim;
- 3) Plan zagospodarowania Województwa Zachodniopomorskiego- Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego- 2002 r.;
- 4) Raport o stanie środowiska w Województwie Zachodniopomorskim w latach 2008- 2009- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie- 2004 r.;
- 5) Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1:500.000 pod red. A.S. Kleczkowskiego, 1990 r.,
- 6) Atlas jezior Polski, IMGW, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, 1997 r.,
- 7) Waloryzacja przyrodnicza gminy Moryń- Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie- 1997 r.;
- 8) Program Ochrony Środowiska Powiatu Gryfińskiego;
- 9) Geografia Fizyczna Polski , J. Kondracki- 1988 r.;
- 10) Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego, 2010 r.
- 11) Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1:500.000 pod red. A.S. Kleczkowskiego, 1990 r.,
- 12) Mapa sozologiczna obszaru 1:50 000,
- 13) Mapa hydrologiczna obszaru 1:50 000,
- 14) Mapa ewidencji gruntów- w skali 1: 5000,
- 15) Mapa zasadnicza- wysokościowa w skali 1: 1000,
- 16) Mapa sytuacyjno- wysokościowa w skali 1: 10 000,
- 17) Program ochrony środowiska Gminy Moryń,
- 18) Plan gospodarki odpadami Gminy Moryń,
- 19) Geografia Fizyczna Polski , J. Kondracki- 1988 r.,
- 20) Natura 2000 - Standardowe Formularze Danych dla obszarów specjalnej ochrony (OSO) dla obszarów spełniających kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) i dla specjalnych obszarów ochrony (SOO),
- 21) Informacje publikowane na serwisach internetowych następujących instytucji:
 - a) Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego,
 - b) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego,
 - c) Powiatu Gryfińskiego,
 - d) Gminy Moryń,
 - e) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska,
 - f) Regionalnej Dyrekcji Gospodarki Wodnej,
 - g) Głównego Urzędu Statystycznego,
 - h) Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
- 22) Serwisu Botanicznego.

**Uchwała Nr XXXIV/250/2014
Rady Miejskiej w Moryniu
z dnia 15 września 2014 r.**

**w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Moryń**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn zm.), art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.), w związku z uchwałą Nr XXVII/203/2013 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń dla części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej, uchwala się, co następuje:

§ 1

Uchwala się zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń.

§ 2

Integralną częścią uchwały są następujące załączniki:

- 1) nr 1- rozstrzygnięcie o sposobie rozstrzygnięcia uwag złożonych do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń;
- 2) nr 2- części tekstowej zmiany studium;
- 3) nr 3- części graficznej zmiany studium.

§ 3

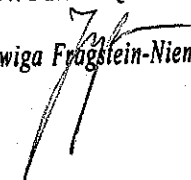
Traci moc uchwała Nr XII/66/2011 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Moryń.

Przewodnicząca Rady

mgr Jadwiga Frągstein-Niemsdorff

Uzasadnienie

Zgodnie z obowiązującym prawem podstawą formułowania lokalnej polityki przestrzennej jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Podstawą prawną do sporządzenia studium jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.).

Niniejsza zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń została opracowana na podstawie uchwały Nr XXVII/203/2013 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Moryń dla części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej.

Pierwotne brzmienie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przyjęte uchwałą Nr XXXVI /352/98 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 6 lutego 1998r., dokument zmieniano później uchwałami:

- 1) Nr IX/72/2007 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 29 sierpnia 2007 r.,
- 2) Nr XXXVII/349/2010 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 22 września 2010r.

Dokument ten został później zastąpiony obowiązującą obecnie zmianą studium, przyjętą uchwałą Nr XII/66/2011 Rady Miejskiej w Moryniu z dnia 24 listopada 2011 r. uchwaloną dla całego obszaru gminy w jej granicach administracyjnych w postaci nowego dokumentu opracowanego zgodnie w przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dla całego obszaru gminy w jej granicach administracyjnych.

Niniejsza zmiana dotyczy ustaleń:

- 1) tekstu zmiany studium w rozdziale części II Kierunki zagospodarowania przestrzennego, rozdział 13.2.4 Tereny usług w zakresie rozszerzenia uzupełniającego przeznaczenia terenów usług o: stacje paliw, myjnie pojazdów mechanicznych jako uzupełniające przeznaczenie terenu dla usług handlu. Zmiany w tekście oznaczono pogrubieniem oraz czcionką koloru czerwonego.
- 2) rysunku zmiany studium terenu położonego w części obszaru miasta Moryń w obrębie 3 w rejonie ulic Odrzańskiej i Lipowej w zakresie przeznaczenia go pod tereny zabudowy usług. Obszar objęty zmianą został wskazany na rysunku zmiany studium, stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały w sprawie zmiany studium.

Burmistrz Morynia, dokonał w toku prac planistycznych wszystkich czynności określonych w art. 11. ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.).

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.) Rada Miejska w Moryniu przyjęła rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń, zgłoszonych do projektu zmiany studium po okresie wyłożenia go do publicznego wglądu w dniach od 9 maja 2014r. do 9 czerwca 2014 r. W związku z brakiem uwag złożonych w terminie do dnia 10 lipca 2014 r. nie rozstrzyga się o ich rozpatrzeniu.

W przyjętym do uchwalenia projekcie uwzględniono ponadto następujące wytyczne wynikające z przepisów art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

- 1) ustalenia prognozy oddziaływania ustaleń planu na środowisko,
- 2) opinie organów Ochrony Środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Należy stwierdzić, że projekt zmiany studium został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami i realizuje przedstawione w uchwale zamierzenia.

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr XXXIV/250/2014
Rady Miejskiej
w Moryniu
z dnia 15 września 2014 r.

**Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag
do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń**

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 poz. 647 z późn zm.) Rada Miejska w Moryniu przyjmuje następujące rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Moryń, zgłoszonych do projektu zmiany studium po okresie wyłożenia go do publicznego wglądu w dniach od 9 maja 2014r. do 9 czerwca 2014 r.:

W związku z brakiem uwag złożonych w terminie do dnia 10 lipca 2014 r. nie rozstrzyga się o ich rozpatrzeniu.

